

GEMEENTERAADZITTING d.d. 28 MEI 2021

=====

VOORZITTER: Goed. De fotograaf is nog niet aanwezig, maar Joke zal die taak vervullen. Ik open bij deze de zitting van de gemeenteraad van 28 mei. Ik heet jullie allemaal welkom. Ook het publiek in de zaal en het publiek thuis. Ik ga beginnen met een aantal mededelingen. Om te beginnen, raadslid Ilse Bats zal de raad wegens professionele redenen een uurtje later vervoe- gen. Het tweede, we hebben de livestream voor de eerste keer en we hebben daarvoor een aantal afspraken gemaakt. En er is een afspraak gemaakt voor de raadsleden, conform ons huishoude- lijk reglement, om geen beelden te gebruiken in afwachting van de definitieve aanpassing van het huishoudelijk reglement. Gebruiken/misbruiken, ik gebruik liever het woord gebruiken. Er is ook afgesproken om zeker het woord “woord” te typen in de chat. Handjes zijn soms moeilijk te zien voor de voorzitter en dus in het geval dat je iets wil zeggen, typ dan gewoon “woord” in de chat. Ook wanneer je de zitting tijdelijk wil verlaten om één of andere reden, dan meld je dat in de chat, zodanig dat Joke en Esther-Lynne dat kunnen noteren. En als je terugkomt, dan vermeld je dat ook. Dan volgende punt, we gaan over tot de eedaflegging van ... Ah, Frans, excuseer. Raadslid Wymeersch?

WYMEERSCH: Bij ordemotie, mevrouw de voorzitter, collega's, wil ik nog even een paar opmerkingen maken aangaande het feit dat we op deze manier vanavond vergaderen. Ik ga niet, het is absoluut mijn bedoeling niet om een pluim op mijn hoed te steken. Er zijn vroeger genoeg pogingen geweest van andere collega's om livestreaming te kunnen hebben hier in Sint-Niklaas. Toevallig is dat op deze manier gebeurd, zoals het nu gebeurd is. Maar ik moet toch zeggen, mevrouw de voorzitter, op een zeer stuntelige manier. Als men 5 weken geleden vaststelt en eigenlijk zelfs met zoveel woorden toegeeft, dat deze maand – dus vandaag – een gemeenteraad met livestreaming zal moeten doorgaan, dan is het Godgeklaagd dat wij daarover ons licht mo- gen laten schijnen tussen aanhalingstekens 2 dagen voor de vergadering. Dus bijna 5 weken na de beslissing dat er een livestreaming zou moeten komen. Wat er daar gezegd is op dat fractie- leidersoverleg, ik zou het begot niet weten, ik was er niet. Maar we hebben nadien op de pui van het stadhuis van u, mevrouw de voorzitter, 3,5 woorden technische uitleg gekregen. Ik heb u de vraag gesteld “ja, allemaal goed en wel, maar is de Sint-Niklase bevolking op de hoogte dat er een livestreaming komt”? Ah neen. Hoe zouden ze dat weten? Ze moeten maar naar de website kijken.

Ja, maar welke Sint-Niklase inwoner gaat op een vrijdagavond, omdat hij anders niets te doen heeft, even zijn laptop of zijn PC of zijn weet ik veel wat opendoen om naar de website van de stad Sint-Niklaas te surfen? Dat zullen er zeer weinigen zijn. Maar stel, stel, het is dus nergens bekend gemaakt aan de Sint-Niklase bevolking, mevrouw de voorzitter, dat de gemeenteraad met livestreaming zal worden uitgezonden. Nergens. Ik heb u daar woensdagavond nog op gewezen. U hebt dan gezegd ik zal nog een poging doen om dat via de pers te doen. Ik heb dat noch op TV Oost, noch in de geschreven media kunnen opmerken. Goed, tot daaraan toe. Maar ik heb mij dan de moeite gedaan om toch eens via de website te gaan kijken. Als ge daar dan op een ordentelijke manier binnengeraakt, moet iemand die niet van alle spelregels op de hoogte is een hindernissenparcours afleggen om uiteindelijk, om uiteindelijk mits vrijgave van zijn eigen identiteit een link te krijgen naar de livestream. Oké, in theorie beantwoordt het aan de adviezen van ABB. Goed. Maar u zal van mij mogen aannemen, dat ik die gang van zaken tot in detail uitgelegd aan de appreciatie – ik zal geen klacht indienen – aan de appreciatie van de gouverneur zal voorleggen om te zien wat hij daarvan denkt. In dit geval zij. Overigens kan ik u wel zeggen, dat de klacht die wij van plan waren in te dienen over de gang van zaken livestreaming commissie, dat wij dat standhouden en dat wij volgende week die klacht zullen indienen, omdat wij – neem ik aan en daar hebben wij dus ook het juridisch advies over – genoeg juridische redenen hebben om deze klacht in te dienen. Dit wil ik maar gezegd hebben, maar ik wil erop aandringen dat ... U heeft nu terug 4 weken tijd om op een ordentelijke manier de Sint-Niklase bevolking kond te doen van het feit dat de gemeenteraad live zal worden uitgezonden, dat u dat nu op een serieuze, volwassen en degelijke manier aan de bevolking bekend maakt. Anders is dit een spelletje hé. Dus ge maakt het niet bekend en diegenen die er per ongeluk op uitkomen, wordt het moeilijk, zo niet onmogelijk gemaakt om dus het spel te volgen. Dit is du jamais vu. Het is andermaal het bewijs, mevrouw de voorzitter, één, dat u te laat in gang bent geschoten om dit te organiseren en twee, de manier waarop dat er wel bedenkingen zijn bij uw functioneren.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Zoals u weet, hadden wij een interpellatie, een voorstel ingediend rond de livestream. Wij hadden dat al ingediend rond 10 mei. Ik betreur ook dat het op deze manier een beetje gelopen is, maar toch vind ik het belangrijk om te beklemtonen – en dat vind ik het belangrijkste eigenlijk – het was nu de 3^e keer dat we het hebben ingediend, dat er een breed gedragen akkoord is over de fracties heen om dit nu in te voeren. Nog een beetje stuntelig, akkoord, maar op het fractieoverleg is er afgesproken, dat er na de vakantie op een degelijke manier een systeem zal geïmplementeerd worden.

En dan denk ik dat dat een absolute vooruitgang is voor de democratie en de participatie van de burger. Dus ik zou in deze toch vooral willen beklemtonen dat er een positieve stap gezet wordt nu met deze livestream. En wij gaan dan ook ons voorstel intrekken.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik wil even ... Excuseer. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik wil beginnen waar de collega's geëindigd zijn. Het is goed nieuws dat er vanaf nu livestreaming is. Met dank aan onze collega Ali Sali. Dat zullen alle collega's die hier vroeger aanwezig waren, begrijpen. En naar de toekomst toe vragen we toch wel uitdrukkelijk om tijdig een fractieleidersoverleg te organiseren om de afspraken, die moeten gemaakt worden rond livestream, dat we die kunnen gemaakt hebben voordat er opnieuw commissies doorgaan. Doe dat alstublieft tijdig om misverstanden en probleemsituaties te voorkomen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik wil even reageren op de heer Wymeersch. Mijnheer Wymeersch, inderdaad, ik heb je woensdag na het fractieoverleg, waarop u niet aanwezig kon zijn, gesproken. Ik heb ondertussen met twee mensen van de pers telefonisch contact gehad. De twee journalisten die normalerwijze altijd aanwezig zijn in de commissies. En ik heb ook een bericht gestuurd naar TV Oost, zoals ik u dat heb beloofd. Dat is één. Mijnheer Maes, ik denk inderdaad dat het een breed gedragen akkoord was voor diegenen die aanwezig waren. En inderdaad misschien, men kan het stuntelig noemen, maar misschien is het beter om rustig en voorzichtig de dingen te bekijken. En daarmee bedoel ik, dat we een fijn systeem hebben, waar we allemaal tevreden mee zijn, dat gebruiksvriendelijk is en niet al té buitensporig duur is. Ik wil er ook aan toevoegen, dat de administratie op dit moment, dat de mensen bezig zijn met ook een aantal systemen te bekijken en te vergelijken voor het nieuwe gedeelte van het stadhuis. En dat die knowhow eigenlijk misschien ook van pas zal kunnen komen om een goed systeem te implementeren. Dus ja, het is misschien even nog wat stuntelig, maar wij proberen om het technisch in orde te hebben. En je mag ervan op aan, dat het wanneer we een systeem installeren, dat het een degelijk en een systeem zal zijn waar we tevreden over kunnen zijn. Voilà, dank u wel. Ja, burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter. Ik sluit mij aan bij uw woorden en ook bij de woorden van een aantal collega's. Eén, ik heb de voorbije weken ook links en rechts op het internet soms toevallig een aantal fragmenten van gemeenteraadzittingen elders in Vlaanderen en Wallonië kunnen bekijken. En dat is een zeer, zeer divers beeld moet ik zeggen. Dus van opnamen van de hele zaal, waar men dus ja, niet iedereen ziet, maar toch velen ziet en dan een aantal sprekers natuurlijk hoort. Tot en met een soort dambordpatroon, waar 33, 35, 37 – naargelang het aantal raadsleden – dus voortdurend in beeld zijn.

Het lijkt soms een beetje - het is misschien een oneerbiedige vergelijking – het begin van de Muppetshow vroeger, met al die kleine TV-beeldjes. En dus ja, dat duurt dan 3 uur of 4 uur, niet zo lang als we in Sint-Niklaas gewoon zijn. Dus er zijn héél veel verschillende manieren waarop de audio- of de videostreaming dus gebeurt in dit land. Dat is één. Twee, wat betreft het volgen van de gemeenteraad nu hier vanavond, ik ben hier daarnet toen mijnheer Wymeersch zijn opmerkingen maakte, naar de thuispagina gegaan van www.sint-niklaas.be. Ik kijk naar actueel en dan vind ik de gemeenteraad en de raad voor maatschappelijk welzijn vergaderen op 28 mei, zoals dat elke maand wordt aangekondigd op de webpagina van de stad. Daar staat het woordje livestream bij. En dan in 3 à 4 stappen kan men dan de livestream volgen. En ik weet niet, mijnheer De Meulenaer die hier aanwezig is als onze chef technicus noem ik hem altijd, of hij een idee heeft van hoeveel mensen nu mee luisteren en kijken? Dus 12 mensen. Dat is ongeveer het cijfer? Dat is ongeveer het cijfer dat we de voorbije maanden ook bij de audiostreaming hebben gehad hé. Dus ja.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester.

BURGEMEESTER: En tot slot, collega's, nog één woordje. Zoals de voorzitter gezegd heeft, dus met de in voorbereiding zijnde wijziging dus van het decreet lokale democratie, ja, zullen ook de modaliteiten rond één en ander, zowel voor raadzittingen als commissies denk ik worden verduidelijkt zodanig dat we ons daar op een fatsoenlijke en degelijke manier op kunnen voorbereiden en afstemmen. En dat we niet zelf moeten gaan improviseren en een aantal dingen gaan doen, die dan achteraf anders of niet hadden gemoeten. Ik denk dat dat een wijze en verstandige manier is van aanpakken.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Even kort reageren. Natuurlijk is er maar 12, zijn er maar 12 mensen op het ogenblik aan het kijken en aan het luisteren. Evenveel als vorige keer. Oké, men moet de website aanklikken en dan moet men al weten, dat men op actueel moet duwen. Als men niet weet, dat er een livestreaming is van een gemeenteraad, waarom zou men dan op actueel gaan duwen om te ontdekken dat er een livestreaming is? Daar zit hem het probleem. Als u had bekendgemaakt in extenso dat er een livestreaming zou zijn, ik zeg niet dat er 5.000 mensen zouden gekeken hebben, maar meer dan 12 sowieso. Want het is precies of je wil het niet geweten hebben dat er een livestreaming is en de mensen het zo moeilijk maken om het te volgen. Dat is mijn indruk.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, dat is eigenlijk altijd op dezelfde manier. Dus actueel is de huidige ...

WYMEERSCH: Maar dat weten de mensen niet. De mensen mogen geïnformeerd worden dat ...

VOORZITTER: Absoluut.

WYMEERSCH: ... vanaf vandaag er een livestreaming is van de gemeenteraad. En daarin bent u tekortgeschoten.

VOORZITTER: Oké, goed. We zullen daar niet overeen in komen. Dan gaan we verder met het volgende punt op de agenda en dat is de eedaflegging van de heer Tarik Van Ballaer als adjunct-algemeen directeur. Mijnheer Van Ballaer wil u plaatsnemen? Als u even de eed wil afleggen, dan ...

VAN BALLAER: Ik zweer de verplichtingen van mijn ambt trouw na te komen.

VOORZITTER: Oké, dan stel ik u aan als, dan bent u ... Neem plaats. Proficiat! En dan moet er nog getekend worden, ja. Proficiat, neem plaats. Goed. Dan geef ik voor het volgende punt het woord aan onze burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, zoals uit de agenda blijkt, worden wij zo dadelijk of worden zo dadelijk Christine Meert en Maxime Callaert uitgenodigd om de eed af te leggen als raadslid en als schepen in opvolging van Marijke Henne. Marijke Henne, die we eigenlijk sedert december 2019 niet meer hier in de raadzaal hebben gehad, omdat zij dus ja, weerhouden was wegens ziekte. We gaan daar nu niet verder op in, maar zij heeft uiteindelijk de beslissing genomen voor haarzelf om te stoppen met politiek als ik het zo mag zeggen. Dat is voor haar een zeer moeilijke beslissing geweest, omdat wat zij gedaan heeft hier in de gemeenteraad en als schepen en ook daarvoor binnen de partij, binnen de N-VA, ze heeft dat altijd met hart en ziel en met volle overgave gedaan. En ik ken haar zelf al zo'n 20 jaar. Het is een heel bekwame jonge vrouw mag ik nog altijd zeggen. Heel bekwame jonge vrouw. Zeer gedreven, met een heel grote kennis, met een zeer brede interesse en met een enorme ja, daadkracht ook om het zo te zeggen. Zij is dan in de opgang van de N-VA, die dan tot een grote doorbraak heeft geleid met de verkiezingen van oktober 2012, meteen raadslid en schepen geworden. De anciens onder ons hebben haar de voorbije 8 jaar meegemaakt. Eerst ook als schepen van flankerend onderwijsbeleid, kinderopvang in de brede zin van het woord, het onderwijs zelf en de vorige periode ook nog van participatie en dan ook wonen. En ze heeft dat deze bestuursperiode verdergezet. Weliswaar dan zonder die taakomschrijving van participatie. En we hebben haar leren kennen als iemand, die haar dossiers door en door kende. Die ook met visie en doortastendheid grote veranderingen heeft doorgevoerd.

Vooral in die sector van ja, de jonge mensen en onderwijs en ook kinderopvang, dat zijn natuurlijk zaken die haar ook op het lijf waren geschreven en waar zij ook als jonge vrouw, als jonge moeder ook met 2 voeten in de realiteit stond en heel goed zag welke de noden waren en ook welke de mogelijkheden waren om als stadsbestuur, als Sint-Niklaas aan die noden te beantwoorden. Dat zijn soms heel lastige zaken geweest. Ik denk de vorige bestuursperiode heeft zij toch bij het veranderingsproces in een aantal domeinen zeer zware ja, een zeer zware strijd moeten leveren voor een aantal punten. Maar ze heeft dat altijd denk ik door haar goede dossierkennis en door haar volhoudendheid ook tot een goed einde kunnen brengen. Ze heeft wat dat betreft in ieder geval de bakens verzet in Sint-Niklaas. Helaas is zij dan ja, in januari vorig jaar dan ziek geworden. Is er lange tijd toch de hoop en de verwachting geweest dus dat zij terug zou komen, al dan niet met het hele takenpakket terug of een deel daarvan. Ook als voorzitter van de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting. Ook een sector in volle verandering. Maar uiteindelijk heeft zij voor zichzelf die beslissing genomen om dus te kappen met de politiek zoals we zeggen. Dat heeft haar ja, heel veel hartzeer gekost. Zij is ook iemand, die ja, soms zeer emotioneel is, die het zich ook aantrekt. In de positieve zin van het woord, maar ook soms met minder positieve gevolgen voor haarzelf. Maar dat bewijst ook haar oprechtheid, haar gedrevenheid, haar authenticiteit als ik het zo mag zeggen. Maar ja, we hebben dan van haar vernomen, dus dat zij die beslissing heeft genomen. Ik betreur die ten zeerste als burgemeester, maar ook als vriend en geestesgenoot van Marijke en ook als mens, dat zij ja, door die omstandigheden zich verplicht zag om die beslissing te nemen. Wij respecteren die ten volle, maar ik denk, collega's, dat ik de tolk ben van u allen, dat wij haar vertrek zeer sterk betreuren, maar dat wij dus ook wel zeer dankbaar zijn en heel veel respect hebben voor de manier waarop zij de voorbije 8 jaar haar mandaat als raadslid, als schepen en ook als voorzitter van de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting heeft vervuld. We zeggen soms ja, mensen zijn, iedereen is vervangbaar en dat is ook zo, maar mensen zijn ook uniek. En de manier waarop dat zij haar taken en haar mandaat heeft ingevuld, ik zit hier - samen met Frans en Jos en Gaspard in de Trouwzaal – 32 jaar in deze gemeenteraad en denk ik de manier waarop Marijke de voorbije 8 jaar haar stempel heeft gedrukt op haar beleidsdomeinen en op de manier waarop wij hier in Sint-Niklaas aan politiek doen, dat dat toch in ons geheugen gegrift zal blijven. Dus namens het stadsbestuur hebben wij haar vanmiddag ook een attentie overgemaakt en ik denk dat we dat ook hier in de raadzaal nog eens publiek mogen onder woorden brengen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik zag dat mevrouw El Moussaoui het woord vroeg. Gaat het over dit punt, mevrouw?

EL MOUSSAOUI: Ja, het gaat over dit punt, voorzitter.

VOORZITTER: U mag ... u bent aan het woord. Daarna geef ik het woord aan de heer Huys, aan de heer Baeck, aan de heer Noppe, aan de heer Van der Coelden, aan de heer Wymeersch en ja, voilà.

EL MOUSSAOUI: Oké, dank u wel, voorzitter. Eerst en vooral wil ik mijnheer de burgemeester bijtreden in zijn stellingname, dat hij het heel erg jammer vindt en dat hij het heel erg betreurt dat schepen Henne ontslag heeft genomen. Want ook ik zat in haar commissie en ik kon mevrouw Henne heel erg appreciëren als schepen. Dus ook al weet ik dat haar werk goed zal opgevolgd worden door de volgende schepen, maar mevrouw Henne heeft wel haar stempel gedrukt op de dossiers die ze behandelde. En ik vind het heel erg jammer, dat ze geen deel uitmaakt van het bestuur. Wat ik ook heel erg betreurt met mijn fractie, is dat het bestuur van Sint-Niklaas, bestaande uit de burgemeester en 8 schepenen, waarvan er 5 leden van de N-VA en 4 schepenen van de N-VA, dat de enige schepen die van het vrouwelijk geslacht nog altijd is, niet was, maar nog altijd van het vrouwelijke geslacht is, wordt vervangen door een schepen van het mannelijke geslacht, waardoor dat de 4 schepenen van N-VA nu 4 mannen zullen zijn, ondanks alle regelgeving die er is. Ik weet dat het niet in strijd is met de regelgeving, maar we hebben toch al jaren een sensibilisering gehad in de politiek om een vervrouwelijking te hebben. We hebben het genderquotum, het seksenquotum, dat in 1994 bij wet is ingevoerd geweest en in 2002 verankerd is in de Belgische grondwet. We hebben het op alle niveaus, dat de kieslijsten niet meer dan 2/3^e mogen bestaan uit leden van hetzelfde geslacht. En ik weet dat de N-VA zich daar zeker niet schuldig aan gemaakt heeft. Als we kijken naar de lijst van N-VA bij de laatste verkiezingen zie ik dat er van de 41 leden, dat daar 19 vrouwen tussen stonden. Ik twijfel zeker niet aan de bekwaamheid en de gedrevenheid van mijnheer Callaert, die mevrouw Henne gaat opvolgen. Absoluut niet, want ik zit in zijn commissies en hij doet dat heel goed. Alleen vind ik het heel jammer, dat anno 2021, dat er een vrouwelijke schepen wegvalt en dat de schepenen die N-VA gaan afvaardigen in het stadsbestuur van Sint-Niklaas allemaal mannen zijn en dat er geen enkele vrouw kon gevonden worden tussen de 17 vrouwen die nog op de lijst stonden. Ik heb geen rekening gehouden met mevrouw Henne zelf en ik heb ook geen rekening gehouden met mevrouw Charlier, maar voor de rest waren er veel andere vrouwen, die misschien wel een goede opvolgster zouden geweest zijn van schepen Henne. Dus daardoor gaat onze fractie zich onthouden.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw El Moussaoui. Ik geef het woord aan de heer Luk Huys.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Ik ga mij ook aansluiten bij de woorden van de burgemeester.

VOORZITTER: Mag ik vragen om de micro's thuis af te zetten alstublieft! Ja?

HUYS L.: Marijke is voor onze fractie een medestander van het eerste uur. Als overtuigde Vlaming, maar ook als sociaal en oprecht voelend mens heeft ze steeds met grote kennis en grote inspanningen voor haar dossiers gestreden. En dat ze vaak tegenwind had, is ons allen bekend. Maar ze bleef doortastend doorzetten, net door die dossierkennis. Ongeveer anderhalf jaar geleden vernamen we haar gezondheidsproblemen. En ja, ikzelf schrok hiervan. Vandaag nemen we afscheid van haar uit onze fractie, maar we nemen nog geen afscheid van haar als partijgenoot, als medestander en nog minder als vriend. We wensen Marijke dan ook alle geluk met haar gezin en haar nieuwe professionele pad dat ze gaat volgen. Collega's, we verwelkomen ook Christine Meert, die nu volwaardig raadslid zal worden en hebben alle vertrouwen dat Maxime zijn schepenambt uitstekend zal uitvoeren in navolging van zijn voorgangster. Het minder goede nieuws voor de collega-fractievoorzitters is, dat ze de komende jaren met mij verder zullen moeten. Ik ga ook even reageren toch op wat de stem is uit de CD&V-fractie. In die zin, ik ga in ieder geval niemand niet verplichten om schepen te worden omwille van het geslacht. Bij ons mag iedereen zijn kandidatuur stellen. En als morgen zich bv. iemand geroepen voelt om mijn functie over te nemen als fractievoorzitter, dan weze het zo. Maar het geweer tegen het hoofd zetten en iemand verplichten om schepen te worden, dat is ook een beetje de democratie op zijn kop zetten, denk ik. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Dan geef ik het woord aan Aster Baeck. Aster?

BAECK: Dank u wel, voorzitter. We verwelkomen vandaag, zij het gewoon officieel, een nieuwe schepen. Maxime, proficiat. We wensen jou veel succes toe en geloof in de verderzetting van de goede samenwerking. Ook Christine en Luk wensen wij heel veel succes toe in hun officiële functie. Bij verwelkoming, allé, of toch bij deze verwelkoming hoort jammer genoeg ook een afscheid en dat is dat van Marijke Henne. Een schepen, die we heel hard apprecieerden. Onze fractie heeft altijd heel graag en goed kunnen samenwerken met Marijke. Haar gedrevenheid en haar werkvermogen zijn algemeen bekend. Marijke is iemand, die het beste voorhad met Sint-Niklaas en zal daarom ook gemist worden. Dus namens onze fractie willen we Marijke dan ook heel veel succes toewensen met haar nieuwe uitdagingen.

VOORZITTER: Dank u wel, Aster. Dan geef ik het woord aan de heer Noppe. Karel, je hebt het woord.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ook namens onze fractie willen wij collega Marijke Henne van harte bedanken voor de zeer aangename en constructieve samenwerking de afgelopen jaren.

Marijke is, zoals de burgemeester aangaf, een zeer gewaardeerde en ook gedreven collega, die met kennis van zaken en vooral met liefde voor haar bevoegdheden telkens aan de slag ging. Ik

kan dan ook oprecht stellen, dat we haar aanwezigheid zowel binnen het college als binnen deze bestuursmeerderheid zullen missen. Niettemin respecteren we uiteraard haar persoonlijke keuze en wensen we haar alle succes en geluk toe voor de toekomst. Daarnaast, voorzitter, wil ik uiteraard collega's Meert en Callaert van harte feliciteren. En cours de route invallen, is nooit evident, maar schepen Callaert heeft de afgelopen maanden in onze ogen dat naar zeer best vermogen gedaan en ook zijn eigen stempel daarop kunnen drukken. We kijken dan ook uit naar het vervolg en de goede samenwerking de komende jaren. En ik zou gewoon nog willen zeggen, ik begrijp langs de ene kant de ontgoocheling vanuit de CD&V-fractie, maar langs de andere kant zie ik ook een heel mooi lichtpunt. Het is een zeer jonge collega, die schepen wordt. Ik denk dat dat toch ook wel mooi meegenomen is, dat de jonge generatie hier ook vertegenwoordigd is in het college. En ik denk dat dat toch ook iets is, waar we met z'n allen moeten achterstaan.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u wel, voorzitter. Ik wil mij eerst namens onze fractie aansluiten bij de woorden van waardering voor schepen Henne en ook de wens uitdrukken, dat door deze ongetwijfeld voor haar moeilijke beslissing die ze neemt, dat haar dat toch in staat stelt om de draad van het gewone leven weer wat beter op te nemen. Het zal allicht een stukje verantwoordelijkheid zijn of verplichting zijn, dat er van haar schouders valt. Ik wil mij ook wel aansluiten bij de kritische woorden van mevrouw El Moussaoui over ja, het generevenwicht of het gebrek daaraan binnen de N-VA-afvaardiging in het college. Luk, ik denk niet dat het een kwestie is, dat ge daar iemand een pistool voor tegen het hoofd moet houden. Ik ga ervanuit als ge aan één van de 4 vrouwen in uw fractie gewoon eens vriendelijk zou vragen "heeft er hier iemand belangstelling om schepen te worden", dat dat toch ook wel zou volstaan om een enthousiaste kandidaat te kunnen rekruteren. Ten slotte toch ook nog iets over toekomstig schepen Callaert. We willen hem uiteraard succes toewensen met het mandaat dat hij gaat opnemen. Maar we willen hem toch ook uitnodigen tot enige reflectie. Maxime wordt schepen, Maxime is/was voorzitter van het Zorgpunt Waasland, wat zo ongeveer het zwaarste mandaat is dat ge kunt opnemen buiten het schepenschap in deze stad. En dan lezen we in de artikels, die erover verschenen zijn, dat Maxime ook nog altijd parlementair medewerker is.

Nu, bij onze fractie is het altijd de gewoonte geweest, dat we proberen voor mensen die een uitvoerende functie krijgen als burgemeester of schepen, dat we proberen van die zoveel mogelijk ter beschikking te stellen van de stad en zo weinig mogelijk te laten cumuleren. Allé, we zijn hier niet om te oordelen over Maxime of over om het even wie, maar ik zou gewoon toch willen vragen, dat men zich daar eens over beraadt, zowel binnen het college als Maxime zelf. Ik kan best begrijpen in een tijdelijke situatie, waar ge nu inzat, ja, dat ge vasthoudt aan uw job. Maar ik denk toch dat het nuttig zou zijn om eens na te gaan, allé, een schepen in Sint-Niklaas moet of zou toch moeten 100 % inzetbaar zijn voor de stad, 100 % beschikbaar zijn voor de stad. En wij hopen dat dit ook in uw geval het geval zal zijn.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik ga eerst Maxime even laten of ...

CALLAERT: Ja, dank u, voorzitter. Gewoon heel kort al eventjes reageren op collega Van der Coelden. Ik sluit mij aan bij uw woorden hé, Kris. Ik kan daardoor ook wel meedelen, dat mijn contract als persoonlijk medewerker in de Kamer van Volksvertegenwoordigers afloopt op 31/5.

VAN DER COELDEN: Dat is een heel verstandige keuze, Maxime en daar kunnen wij alleen maar gelukkig mee zijn.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch. En daarna nog aan de heer Maes. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Hier worden hier twee zaken door mekaar een beetje gehaald. Eén, het afscheid van schepen Henne en aan de andere kant het heraantreden van schepen Callaert en het opnieuw aantreden van mevrouw Meert als gemeenteraadslid. Ik wil mij, eerst bij die laatste twee dingen even kort iets zeggen. Over Maxime Callaert zal ik niet te veel uitweiden, om niet te zeggen niets. We kruisen regelmatig de degens, maar dat loopt meestal goed af. Wat betreft mevrouw Meert kan ik alleen maar appreciëren, dat de kwaliteit van de Belseelse inbreng nog hoger zal zijn als het tot vandaag al is geweest. Nu, aan de andere kant hebben we het afscheid – figuurlijk afscheid – van mevrouw Henne. En velen hier in de zaal weten, dat ik regelmatig onbewust – en ja, zo ben ik nu eenmaal – mevrouw Henne de gordijnen heb ingejaagd. Marijke, die ik toch al geruime tijd ken omdat we dezelfde Vlaams-nationale ideologische achtergrond hebben. Marijke, die in de omgang zeer goedlachs was, openhartig. Was een, hoe zouden ze dat, in het normale, het gewone een toffe madam was. Ik heb haar, ik zeg het, tot tranens toe heb ik haar soms op haar kap gezeten, bij haar tot tranens toe, waarvoor ik mij nogmaals verontschuldig. Desalniettemin, als ik haar vragen stelde, was zij vrijwel de enige die binnen de 24, maximum 48 uur haar vragen beantwoordde. Dat heb ik altijd weten te appreciëren en dat blijf ik appreciëren.

We zullen haar missen om haar inzet, om haar gezicht. Niet alleen het letterlijke gezicht, maar ook de uitstraling die er van Marijke uitging. En we wensen haar vanuit de fractie oprecht het allerbeste in de wegen, in de goede vaart die zij op dit ogenblik zal gaan kiezen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. En ik geef nog het woord aan de heer Maes. Jef, jij hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik ga het niet lang hierover hebben, want ik heb eigenlijk schepen Henne niet zo lang gekend en niet zo goed gekend. Maar ik moet zeggen, dat ik als ik zo hoor de appreciatie, die hier vandaag wordt uitgesproken, dat we ons daar zeker bij kunnen aansluiten. En ik denk dat de laatste keer dat ik haar echt goed heb ontmoet, was bij de inhuldiging van de daklozenopvang in het vroegere fabriek van Biekens. Daar hebben we een zeer interessante babbel gehad en ik denk dat ja, dat dat wel interessant had kunnen verder uitgroeien. Maar goed, dat is een keuze die zij nu maakt. En wij wensen haar uiteraard ook een goede gezondheid. En ik vrees dat zij ook niet de enige is, die met dergelijke problemen kampt. En wie in Humo het interview met Dirk De Wachter heeft gelezen, die dan zegt “ja, burn-outs, het TINA-principe, waarbij dat eigenlijk de snelboot altijd maar verder vaart en daarachter de kleine bootjes blijven dobberen en altijd maar achter geraken, ja, dat is nu eenmaal iets wat eigen is aan onze huidige samenleving”. En ik denk dat we daar toch wel waakzaam voor moeten zijn. Maar we wensen haar absoluut veel succes met haar gezondheid en in haar nieuwe functie. Wat betreft de nieuwe schepen, Maxime Callaert, wij kennen mekaar al eigenlijk van voor de gemeenteraad, want hij heeft stage gedaan bij Boek.be, waar ik vroeger heb gewerkt. Dus wij kennen mekaar al. Maar het klopt inderdaad wat collega Van der Coelden zegt. U krijgt een zeer zware portefeuille en ik denk dat bv. wonen een zeer grote uitdaging is voor deze stad. En we gaan het er vandaag - ik denk er zijn twee interpellaties over – al over hebben. Dus ik hoop dat u die taak echt goed ter harte kunt nemen. En ja, wij rekenen erop, dat u dat effectief met hart en ziel gaat doen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik wil ook nog even uiteraard mij aansluiten bij de woorden van lof, die ik heb gehoord. En ik wil ook vermelden, dat mede op vraag van raadslid Van der Coelden ook een kaart zal rondgaan om de wensen en de goede raad misschien en de goede wensen voor de toekomst aan Marijke over te brengen. Dus dat zal nu rondgaan. Goed, dan gaan we verder met de eedaflegging met de aanstelling van een nieuw raadslid. En daarvoor wil ik graag mevrouw Christine Meert naar voor roepen en haar vragen ... Eerst het raadslid, ja. Mag ik u vragen om ook op die manier en dan de eed af te leggen en Joke zal ...

MEERT: Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.

VOORZITTER: Dan ... Dank u wel, mevrouw. En dan moet de eedaflegging ...

BURGEMEESTER: We gaan dat doen, mijnheer Callaert, - handenvrij in coronatijden, maar die uitdrukking is er nu eenmaal – in de handen van Dehandschutter, ja. Oké, mijnheer Callaert, mag ik u vragen om de eed af te leggen, dus de rechterhand rechtop en dan 2 of 3 vingers zoals bij de scouts.

CALLAERT: Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.

BURGEMEESTER: Proficiat, mijnheer Callaert. Bij deze bent u aangesteld als schepen van de stad Sint-Niklaas.

VOORZITTER: Oké, dan gaan we verder na die ... Ah ja, we moeten inderdaad eerst nog de kennisneming van het ontslag van een raadslid/schepen en de aanstelling van een eedaflegging van een kandidaat-schepen en kandidaat-raadslid. En de rangorde van de gemeente-raadsleden. Dan zijn we nu ... Goed, we moeten toch stemmen. Wie stemt voor?

DE MEYER: Voorzitter, voor de kennisneming stemmen we uiteraard ja. En voor het mandaat zullen we ons onthouden.

VOORZITTER: We nemen kennis van het ontslag en ...

ALGEMEEN DIRECTEUR: In principe is dit inderdaad een verkozen verklaring, in die zin dat van de moment dat Maxime Callaert voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, dat hij verkozen wordt verklaard. Wat ge hier wel beslist, is één, dat ge dat mandaat terug invult. Ge kunt ook beslissen van dat niet te doen. Dat is één. En twee, de geloofsbrieven, daar kunt ge over discussiëren. Woont die wel op het grondgebied, is dat strafblad wel in orde, enz... Daar kun je ook tegenstemmen. Maar van het moment dat hij voldoet aan de voorwaarden, als er beslist is om het mandaat in te vullen en hij voldoet aan de voorwaarden, dan wordt hij gewoon verkozen verklaard. Dus daar moet eigenlijk niet over gestemd worden. Maar er moet dus wel degelijk gestemd worden.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we stemmen. Wie gaat er akkoord? Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Dat is meerderheid, de fractie Vooruit. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn Vlaams Belang, CD&V en PVDA. Dan zijn we gekomen aan de behandeling van het hoogdringend punt, bestrijding van het coronavirus, opheffing van lokale maatregelen, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik heb dat allé, kort toegelicht in de commissie dinsdag jongstleden. Het zijn dus de specifieke Sint-Niklase maatregelen en die alleen. Dat zijn ook de enige die we zelf kunnen intrekken, dus waarvan ik vraag aan de gemeenteraad om dus daarmee akkoord te gaan.

Dat is ten eerste dus de mondmaskerplicht in de 9 centrumstraten en -pleinen van Sint-Niklaas. Twee, de mondmaskerplicht in de overdekte, collectieve gedeelten dus van

meergezinswoningen, zeg maar appartementen. En ten derde, het verbod om dus te consumeren in winkelcentra en dus ook op de parkings van winkelcentra. Dat neemt niet weg – en ik wil dat nog eens herhalen, want er zijn natuurlijk misverstanden rond – dat op vele momenten en op een aantal plekken in het stadscentrum het dragen van het mondkmasker verplicht blijft conform de federale regelgeving, nl. op de donderdagse markt, stations, bushaltes, treinstations, openbare gebouwen, ook in wachtrijen, ook in winkels zelf. In winkels zelf en ook bij het betreden en het verlaten van de terrassen. Dus voor zover dat ook in het stadscentrum is – en er zijn er heel wat – blijft dat daar verplicht. Dus ik wil dat wel duidelijk benadrukken, omdat daar wel wat misverstanden rond bestaan. Ik heb de voorbije dagen ook wel reacties gekregen van bewoners dus van appartementsgebouwen. Nu, wanneer de syndicus of de vereniging van mede-eigenaars beslist of al beslist heeft voor de invoering van die raadsbeslissing, dat zij dat wensen te handhaven binnen hun meergezinswoning, dan blijft dat natuurlijk zo hé. Je kan natuurlijk niet verbieden en de gemeenteraad kan natuurlijk niet verbieden, dat er een mondkmaskerplicht in dergelijke gebouwen zou worden ingevoerd door de syndicus of door de vereniging van mede-eigenaars. En ik wil dat toch nog eens benadrukken om wat dat betreft geen misverstanden verder te voeden.

VOORZITTER: Dank u wel, burgemeester. Mijnheer Wymeersch vraagt het woord.

WYMEERSCH: Heel kort, mevrouw de voorzitter. Ik weet, burgemeester, dat ik soms mijn tijd een beetje vooruit ben, maar het doet mij toch plezier dat u een maand na datum mijn voorstel heeft ingevuld.

BURGEMEESTER: Ja, mijnheer Wymeersch, maar u weet ook waarom ik dat nu pas doe. Omdat wij natuurlijk toen u ineens bij verrassingsact vorige maand onaangekondigd dit hier in de groep gooide om het zo te zeggen, dan waren de cijfers in Sint-Niklaas barslecht hé. Zowel Sint-Niklaas op zich, onze positie binnen de centrumsteden, onze positie binnen de 60 steden en gemeenten van Oost-Vlaanderen. Ik heb dat ook dinsdag in de commissie gezegd, dat we daar eigenlijk van een zeer oneervolle koppositie nu naar dus de 2e helft van het peloton in de goede zin van het woord zijn gezakt en dat ook de voorbije maand eigenlijk dus het aantal nieuwe besmettingen, dat wordt vastgesteld, met bijna 3/4^e is gedaald. Dus wij zijn wat dat betreft veel, veel sterker gedaald in de goede zin van het woord dan andere steden en gemeenten in het Waasland, in Oost-Vlaanderen en in de centrumsteden. Gelukkig maar! Gelukkig maar! Ook in het ziekenhuis. U weet wat ik toen gezegd heb. Ik ga het niet herhalen. Nu kunnen we ze eigenlijk, het aantal mensen dat nog gehospitaliseerd is, zit onder de 20, dus dat is toch wel wat anders dan denk ik de 73 toen.

WYMEERSCH: Ik weet dat, burgemeester, mevrouw de voorzitter, maar u weet ook dat ik in mijn toelichting heb gezegd, dat het voorstel dat ik deed bij amendement, dat in mijn toelichting ik heb gezegd van dat we dat zouden laten ingaan per 9 juni, op het ogenblik dat ook nationaal een aantal verregaande versoepelingen zouden kunnen. Dus maar goed, het is nog rapper dan wij hadden gehoopt vorige maand. En oké, we nemen daar akte van.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch.

DE MEYER: Het zou een onverantwoorde daad geweest zijn, burgemeester, had ge dat een maand geleden gedaan.

BURGEMEESTER: Inderdaad, collega Wymeersch, 100 % akkoord.

WYMEERSCH: Mijnheer De Meyer, ons voorstel was vanaf 9 juni. U moet niet selectief lezen, iets selectief waarnemen, iets selectief onthouden. Ge moet ...

DE MEYER: Mijnheer Wymeersch, ik heb niet op uw voorstel gesproken.

WYMEERSCH: ... De waarheid heeft zijn recht en ... (onverstaanbaar, door elkaar gepraat).

VOORZITTER: Goed, ik stel voor, ik stel voor – we hebben dat debat gehad – ik wil alleen even melden, dat mevrouw Bats ondertussen de raad vervoegt. Goedenavond, mevrouw Bats, welkom. Dan zijn we gekomen aan de notulen en het ... Ah ja, er moet eerst nog gestemd worden over deze, over de COVID-maatregelen, over het opheffen ervan. Wie stemt voor? Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. En dat is eenparig.

BURGEMEESTER: Hoera, hoera, hoera.

VOORZITTER: Dat is lang geleden, ja. Goed, dan zijn we aan punt 2, notulen en zittingsverslag gemeenteraadzitting 23 april 2021, goedkeuring. En ik zie dat de heer Wymeersch en de heer De Meyer het woord vragen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik zou, ik heb een belangrijke opmerking over het verslag, maar ik zou daarbij graag de aanwezigheid verzoeken van mevrouw schepen Somers. Omdat zij antwoord gaf op mijn tussenkomst.

VOORZITTER: Ik denk dat mevrouw Somers ...

DE MEYER: Misschien kan ik ondertussen mijn punt al maken?

VOORZITTER: ... in de chat aanwezig is. Oké, dan geef ik ondertussen het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: We zullen uiteraard het verslag goedkeuren, voorzitter. Maar vorige maand hebben we gevraagd naar de correspondentie vanuit de stad en Interwaas in verband met de regeling. Bedankt aan de administratie voor wat we reeds gekregen hebben van de brieven die vertrokken zijn. Maar de antwoorden hebben we nog niet allemaal binnengekregen. En we hadden ook graag – en we suggereren het nogmaals, omdat er geen bevredigende situatie is met het standpunt dat het Waasland heeft ingenomen – dat er een schrijven zou gaan naar de minister-president Jambon.

VOORZITTER: Oké. Dag, mevrouw de schepen. Ik heb dat genoteerd en ik zal dat overmaken, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het woord aan schepen of het woord eerst aan de heer Wymeersch met zijn opmerking.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de schepen, ik heb u op een gegeven moment vorige maand geïnterpelleerd over de pop-up bars de zomerbars en u heeft daar in extenso op geantwoord. Ik ga noch mijn eigen interpellatie herhalen, noch uw antwoord volledig herhalen, maar ik ga een zinsnede daaruit aanhalen uit uw antwoord. Op een gegeven moment zegt u “Ik heb ook duidelijk gesteld, dat wij momenteel maar één aanvraag hebben ...” – het ging dus over zomerbars – “... één aanvraag hebben enkel van ... (?) voor de uitbreiding van een bar, een zomerbar en zij hebben geen vergunning nodig, aangezien het op een onbebouwd terrein is. Dat kan ik u medelen. Verder hebben wij voor deze zomer nog geen weet van aanvragen van pop-up zomerbars”. Antwoord van mevrouw de schepen. Dat was op 23 april, de dag van de gemeenteraad. 26 april, dus de maandag, verschijnt er in de pers – en ik kan alleen maar vaststellen en lezen – dat er dus een verslag wordt gemaakt van een brief en een initiatief van zelfstandige organisatie Unizo, enz..., die een initiatief neemt naar de lokale overheden en waar in dat artikel staat dat in Sint-Niklaas er een initiatief is van cultuurcafé De Foyer, die alvast een aanvraag voor een zomerbar heeft ingediend. Het café ligt op de eerste verdieping van de stadsschouwburg en behalve een klein rokersterras is het onmogelijk om mensen coronaproof van hun drankje te laten genieten. Het idee is om in het stadspark een containerbar te zetten en de boel gezellig in te richten. In het begin zullen we maar 50 mensen mogen ontvangen, zeggen de mensen van De Foyer, maar dat is dan ook geen probleem. De laatste zin van dat artikel is zeer belangrijk. “Hiervoor krijgt de zomerbar alvast logistieke steun van de stad Sint-Niklaas”. Dat staat in de pers maandag, 26 april. Dus dat is niet de maandag geschreven, maar de schepen heeft mij dus – ik neem aan en ik hoop het voor haar – in eer en geweten geantwoord dat zij op 23 april nog van geen aanvraag op de hoogte was. Dus wie neemt hier een loopje met de waarheid?

Ik geef u, mevrouw de schepen, zoals steeds het voordeel van de twijfel, maar gaat u nu als u wil alstublieft de puntjes op de i zetten. Wat is er daarvan aan, wie spreekt hier niet de waarheid en wat gaat er daarmee gebeuren als er toch zo'n initiatief wordt genomen?

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Schepen?

SOMERS: Ja, dank u, mijnheer Wymeersch. Bedankt, mevrouw de voorzitter, om mij het woord te geven. Tot op heden is er zelfs vanuit De Foyer geen aanvraag tot een zomerbar. Er is recentelijk wel een aanvraag per mail binnengekomen – net zoals vorige zomer – ter uitbreiding van het terras van Kasteel Walburg. Vorig jaar is dat ook plaatsgevonden, hebben we dat niet als zomerbar gedefinieerd, maar als uitbreiding van het terras Kasteel Walburg en die aanvraag is binnen. Die is nog niet behandeld door het college, dus dat is verwerkt in een collegebesluit, maar het antwoord is wel – ik kan u de mail bezorgen als je hem zelfs wil hebben – die is binnengekomen, maar die komt natuurlijk vanuit Kasteel Walburg en die komt niet vanuit De Foyer zoals u stelt en zoals in het bericht staat. Dus ik kan enkel maar stellen, dat die aanvraag ja, dat ik verder daar geen weet van heb.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik dank de schepen voor haar antwoord.

DE MEYER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Nee, ik ...

VOORZITTER: Hij mag wel antwoorden op dit, ja.

WYMEERSCH: Ik neem akte van het antwoord van de schepen. Het is duidelijk. Dus hetgeen dat men hier in de pers publiceert waarschijnlijk op verkeerde berichtgeving vanuit De Foyer zelf neem ik aan. Het klopt dus niet met de waarheid. En dus op het ogenblik – als ik kan samenvatten – is er één aanvraag nog niet behandeld voor een identieke uitbreiding van dit zomerterras op naam van Kasteel Walburg. Goed, oké.

VOORZITTER: Ik denk dus dat we kunnen beslissen, dat de notulen kloppen? Ja, goed. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van twee functies van commissaris van politie (afdelingsmanager dringende politiehulp + directeur bedrijfsvoering), goedkeuring. Zijn daar ... Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, als u mij toestaat, wil ik hier toch iets uitgebreider over tussenkomen. Want wat wordt ons gevraagd om goed te keuren? Namelijk het vacant verklaren van twee functies van commissaris van politie enerzijds, een afdelingsmanager dringende politiehulp en aan de andere kant een directeur bedrijfsvoering.

Die taakomschrijvingen zijn niet onbelangrijk, zeker – en ik zal een aantal voorbeelden geven waarom ze niet onbelangrijk zijn – omdat er en ik zeg er onmiddellijk in een tussenzin bij, u weet, burgemeester, collega's, dat wij de eersten zijn – altijd geweest – die 32 jaar dat ik hier zit, die altijd de politie en het politioneel beleid in deze stad hebben verdedigd. Dat wij vandaag de vraag krijgen om deze functies vacant te verklaren, denk ik is logisch, gezien de situatie op het terrein. Ten minste, dat zijn de signalen die mij frequent bereiken de afgelopen maanden, dat er spijtig genoeg enkele zandkorrels in het radarwerk van het politioneel functioneren zitten. En ik ga een aantal punten aanhalen, mevrouw de voorzitter, burgemeester, u als hoofd van de politie, administratief weliswaar. Dringende politiehulp en bedrijfsvoering. Ik heb dus in de laatste tijd – en ik ga een aantal voorbeelden aanhalen – klachten die te maken hebben met de werking en het functioneren, dus met de bedrijfsvoering van de politie op het terrein. Wij hebben x-aantal maanden geleden de invoering gekregen van het feit, dat men voor sommige problemen een afspraak moet maken voor een aangifte. Men noemt dat, sommigen noemen dat de blauwe lijn, enz..., enz... Men vergeet – en daar gaat de eerste reeks klachten over en die nemen altijd maar hand over hand toe – mensen die klacht willen indienen of beroep willen doen op de politie, die voelen zich zodanig tekortgedaan, dat ze inderdaad klacht, dat ze denken dat ze klacht moeten indienen. Voor hen is dat zeer belangrijk. En als die zich dan aanmelden of telefonisch of per mail of aan de balie van de politie en ze worden dan gesommeerd om een afspraak te maken om na x-aantal dagen soms hun klacht te komen deponeren, dan zijn die daar niet mee geholpen, want voor hen is hetgeen dat gebeurd is van dien aard, dat zij onmiddellijk willen geholpen en bijgestaan worden. Daar is de eerste soort klachten over. Dus dat is een systeem, dat blijkbaar voor de bevolking of voor een deel van de bevolking niet werkt. Wij hebben klachten over het optreden op het terrein van de politie. En nu wil ik dat niet veralgemenen. Het politiekorps bestaat uit individuen, bestaat uit mensen en de bevolking bestaat ook uit individuen en uit mensen. En de ene keer zijn sommige mensen wat rapper op hun teen getrapt dan andere en de ene situatie is de andere niet. En de ene situatie wordt door de ene politie-inspecteur anders beoordeeld dan door een andere politie-inspecteur. Maar als men beroep doet op een politie – en ik kom straks op een ander voorbeeld terug, dat veel schrijnender is – en men krijgt aan de telefoon te horen “ja, mevrouw, ja, mijnheer, we hebben op dit ogenblik niemand ter beschikking die kan uitrukken”, dan schort er iets aan de bedrijfsvoering denk ik dan. Dus dat is klacht nr. 2. Ten derde – en dat is een klacht ... Een aantal klachten, die ik krijg van de laatste week hé, in verband met corona. Dus we weten nu allemaal, de coronamaatregelen zijn versoepeld.

Het is niet langer geleden dan gisteravond, dat een wagen met politie-inspecteurs zijn afgestapt of zijn binnengevallen of hoe ge het ook wilt noemen in een horecazaak om 22u.10 op het ogenblik dat de eigenaars alles aan het opkuisen waren en weet ik veel, maar de lichten waren nog niet uit. Met een anonieme wagen – ze hebben mij de nummerplaat doorgegeven, maar dat interesseert mij niet, als ge die wilt hebben, ik ken ze ongeveer vanbuiten – en die zeggen van kijk, wij houden u in het oog – tegen die horecazaak – wij houden u in het oog, want u staat op de lijst. Dat men ergens gaat kijken van je zijt overtijd of ge zijt dit of ge zijt dat, maar wat mij intrigeert is “u staat op de lijst”. Dan vraag ik mij af, burgemeester, welke lijst? Als er een lijst bestaat, waarover gaat die lijst? Wie heeft die lijst samengesteld? Met welke bedoeling bestaat die lijst? Dat interesseert mij. Wij zijn hier ten slotte niet alleen als gemeenteraad, als OCMW-raad, maar ik dacht dat wij ook als een politiezone hier ook als politieraad zaten, dus dat we wel eens mogen weten – niet tot in detail natuurlijk, dat is onze job niet – maar toch wat er daar leeft. Ten slotte heb ik zo de indruk, dat er – en dat is een vaststelling, die al maanden loopt – dat er daar een beetje à la tête du client wordt opgetreden, naar gelang en dat het inderdaad afhangt van de ploeg die men op bepaalde momenten voor zich krijgt. Wij hebben – en dat heb ik ook al een paar keer aangehaald in deze raad – de situatie rond De Witte Molen. En ik heb al dikwijls aangeklaagd hier, mijnheer de burgemeester, over het feit dat een aantal taken, die eigenlijk politieel zouden moeten zijn en zijn, nl. de observatie, de bewaking en de weet ik veel wat, de handhaving van bepaalde zaken – of dat nu Witte Molen is of een ander terrein, dat maakt nu niet uit – maar dat die worden toebedeeld aan gemeenschapswachten en aan wijkwerkers, die daarvoor één, niet zijn opgeleid, twee, niet zijn uitgerust en drie, ook niet kunnen optreden. Wij maken mee en die klachten zijn legio en het is niet dat dat van één of van twee of van drie mensen komt, dat komt praktisch van heel de groep vanuit de gemeenschaps- en dus ook de parkeerwachters, want het is nu bijna, dat is nog niet helemaal zeker of het nu helemaal een eenheid is of nog niet of bijna, dat dat eigenlijk één systeem is. Want die mensen die zijn natuurlijk gekend. En die worden in hun functie belaagd, want ze kunnen zich ook niet verdedigen. Er zijn mij zaken gemeld van gemeenschapswachten, die tot thuis gevolgd worden door ja, mensen die zij moeten – hoe moet ik het omschrijven – in de gaten houden, die gevolgd worden tot bij hen thuis. Met andere woorden, dat men gaat kijken “wie zijn dat” en die voelen zich dus niet meer op hun gemak. Ik vind het geen systeem, dat het observeren en het dan melden aan de politie van precaire situaties, dat dat wordt overgelaten aan mensen die daar één, niet voor zijn opgeleid – daar kunnen zij niet aan doen – maar ook niet voor zijn uitgerust, minstens om zichzelf te verdedigen. Dat was nog een opmerking.

En ten laatste, mijnheer de burgemeester – en u gaat mij toestaan, dat ik daar nog even mijn licht over laat schijnen – dat zijn de feiten van begin van deze week. Waar wij hebben vastgesteld – en het is misschien een druppel die een emmer heeft doen overlopen – dat men is geconfronteerd met de feiten, die wij kennen, nl. de steekpartij op het Jan Breydelpleintje achter 't Bau-huis, achter het station. Nu, dat is spijtig genoeg geen alleenstaand feit. Wij weten allemaal – en de ene weet al wat meer als de andere en u weet waarschijnlijk ook, misschien zelfs nog meer dan wij – dat er hier in Sint-Niklaas – of we dat nu graag hebben of niet en of we nu onze kop in het zand steken of niet – dat er daar op dit ogenblik een bendeoorlog aan de gang is. En het gaat niet over kleine jongens. Het gaat dus niet over softdrugs, het gaat over harddrugs. Mijn informatie zegt mij dat het gaat tussen een bende aan de ene kant Albanen, aan de andere kant Marokkanen. Of dat waar is, dat weet ik niet. Is mijn informatie fout, dan zeg ik het hier ook fout. Ik denk dat er niet direct een scheidingslijn zal kunnen getrokken worden, dat dat eerder bij de waarheid zal liggen. Maar desalniettemin, de feiten zijn er. En de hotspots, waar drugs openbaar en openlijk worden verhandeld, in klaarlichte dag, waar men duidelijk de drugs ziet van hand naar hand overhandigd worden, waar men de rollen – want het zijn geen pakjes, het zijn rollen – geld van hand tot hand ziet overhandigd worden, die zijn legio. Ik kan er u een paar opnoemen. Niet alleen uit het Jan Breydelplein. Achter het station is het legio. De nieuwe Clementwijk, de Mgr. Stillemansstraat, de Peperstraat, het H. Heymanplein en ik kan zo nog eventjes doorgaan. Daar worden op dit ogenblik drugs verhandeld en ze zijn mobiel, want ze verplaatsen zich op kleine, relatief zeer snelle vervoersmiddelen. Zij worden gestuurd, niet alleen mensen van hieruit, maar ook van het Antwerpse, zelfs vanuit Duitsland worden ze hier geïnstrueerd en gestuurd. Met alle gevolgen van dien. We gaan het nog niet vergelijken met de Antwerpse situatie, maar het zou erg zijn, moesten wij geconfronteerd worden met het feit dat we die richting uitgaan. En dan vind ik het zeer jammer, mijnheer de burgemeester, dat wij in feite vanuit het stadsbestuur – en dan kijk ik speciaal naar u, want u bent burgemeester van deze stad – op het ogenblik dat zulke toch zwaarwichtige feiten zich voordoen, dat wij vanuit het stadsbestuur geen enkel signaal of geen enkele conclusie of geen enkel statement krijgen. Dat vind ik jammer. En als ik dan hoor van journalisten, die een poging ondernomen hebben om u een woord te ontlokken, zeggen van ja, het stadsbestuur weigert iets te zeggen en we krijgen daar geen gehoor en ze willen geen standpunt innemen. Kijk, ik denk, mijnheer de burgemeester, collega's, nu kunt u van mij zeggen wat u wil, maar de tijd – en ik heb er hier al, ik zit hier 32 jaar en een paar maand en ik heb dat hier ooit eens gezegd, vanuit sommige banken hier in deze raad heb ik dan meewarige en smalende opmerkingen gekregen – de tijd van knuffelen is gedaan. De tijd van knuppelen is gekomen.

De tijd van pamperen is gedaan. De tijd van wijkwerkers en straathoekwerkers en weet ik veel is gedaan. Het wordt tijd, burgemeester en ge moet hier niet lachen en uw schouders optrekken en niet meesmuilen van kijk, wat zegt hij nu weer, nee, de tijd is gedaan. Het wordt tijd, dat terug de gewone mensen hier in deze stad baas worden op straat en niet de kleine en de minder kleine en de grote criminelen in deze stad. Want daar gaat het naartoe. Op dit ogenblik zijn we zover gekomen, dat ouderen en mensen met kinderen 's avonds en ondertussen ook bijna overdag niet meer op straat durven komen en zeker niet in bepaalde buurten. Dat is onze verantwoordelijkheid als politieke verantwoordelijken. En het wordt tijd, als er dan toch een vacature is over de bedrijfsvoering en over de invulling van het politieel werk, dat daar eens de vinger op de wonde wordt gelegd en dat we eens eindelijk zeggen "kijk, dat is onze prioriteit". Want het is een kwestie van prioriteiten hé. Als men prioriteiten kan vastleggen om maanden aan een stuk met alle recht en reden, want de regelgeving moet nagevolgd worden, om het al dan niet dragen van mondklappers te handhaven, om van alles en nog wat te handhaven, maar dat men zelfs als men telefoon krijgt uit bepaalde buurten om uit te rukken, omdat men de visu vaststelt dat er zelfs een drughandel bezig is, dat men daar inderdaad op dat ogenblik vanuit het politiecommissariaat te horen krijgt "op het ogenblik kunnen wij niet komen, want er is geen combi klaar om uit te rukken", "we hebben geen volk op dit ogenblik", dan zeg ik there is something rotten in the state of Sint-Niklaas hé. En daar wil ik hier nu op wijzen. Het is eindelijk tijd, dat deze meerderheid én u als burgemeester én het korps op zich – maar dat is onze verantwoordelijkheid niet, dat is uw verantwoordelijkheid – de puntjes op de i zet en eens eindelijk komaf maakt en die fluwelen handschoenen in de kast laat liggen en eens iets anders aan zijn handen trekt dan dat. Ik reken daarop en hetgeen ik gezegd heb, meen ik. En ik zou nog veel andere dingen kunnen zeggen. Maar voorlopig probeer ik mij nog in te houden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Mevrouw Geerts heeft het woord gevraagd en ook mijnheer Maes. Ik geef eerst het woord aan mevrouw Geerts. U hebt het woord.

GEERTS: Ja, dank u, voorzitter. Mijnheer Wymeersch geeft een aantal casuïstieken, waar het niet goed loopt. Ik denk dat we die allemaal wel kunnen geven hé. De casuïstieken waar politie tussenkomt en het dan wel goed is, ja, die komen meestal ook niet tot bij ons. Dus dat moeten we misschien relativeren. Maar allé, ik wou toch even aansluiten, burgemeester. Niet langer geleden dan deze morgen heb ik nog in het kader van onze werking van Drietakt mensen die daar wonen horen zeggen van het is hier niet meer te doen, het is hier elke avond samenscholing. Ik heb dat trouwens gisteravond zelf met mijn eigen ogen gezien.

Het is elke avond samenscholing. En als we dan bellen naar de politie, dan zegt men "ja, we weten dat daar een probleem is", maar men reageert niet meer preventief. Dus allé, en dat

kunnen soms heel goede redenen zijn, dat men niet kan reageren, maar men mag dat niet op zijn beloop laten. En wat dan misschien ... Ja, ik ga mij voorzichtig uitdrukken. Dat wij een hele tijd geleden eens een aantal signalen gekregen hebben van politiemensen, die ook vonden dat intern de werking niet goed was. Ik heb die toen in eer en geweten doorgegeven. Ik weet nog dat u, ja, u was toch wel wat ontstemd eigenlijk. U vond dat overdreven. Ook mevrouw de korpschef was daar niet zo blij mee. Maar allé, neem de signalen op. Ik wil dat toch vragen. Ik denk dat we ze allemaal opvangen en ik weet ook, er is geen blauwdruk hé van hoe je het allemaal moet oplossen. Ik voelde mij toen, allé, ik vond dat ook een beetje onfair als er zoveel negatieve signalen zijn, dat je dan alleen een boze reactie krijgt. Maar ook nu horen we toch wel geregeld zaken. En ik wil ze nog relativeren, maar ik ben begon met te zeggen ja, al het goede komt vaak niet tot bij ons. Maar ik zou toch willen vragen om niet alleen te luisteren naar de dingen die jullie goed uitkomen, maar om toch de dingen niet te relativeren. En ik zag bv. een aantal collega's hebben gereageerd op de gebeurtenissen op het Jan Breydelplein. Wij hebben dat niet gedaan, omdat we eigenlijk niet volledig de toedracht kenden. Maar hoe dan sommigen schepenen reageerden op die collega's! En ik denk dat dat geen goed signaal is. We moeten elkaar hier niet de zwarte piet toeschuiven, maar ik vind wel dat we van jullie mogen verwachten, dat ge die signalen au serieux neemt. En als er dan mensen uit de oppositie reageren, allé, dan moet men niet schieten op de mensen van de oppositie, maar het probleem proberen aanpakken. En velen met ons hebben het gevoel, dat dat niet voldoende accuraat gebeurt nu.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Ik geef het woord aan de heer Maes. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Dit is normaal gezien een punt voor de goedkeuring van de aanwervingen van de politie, maar ik denk dat we nu op een debat zijn rond het veiligheidsbeleid in deze stad. En in concreto eigenlijk rond het incident dat deze week op het Jan Breydelplein zich heeft voorgedaan. Ik wil duidelijk zijn op dat vlak. Wij willen daar geen uitspraken doen over dat concrete geval, want dat geval daar kennen we onvoldoende van. Dat is in onderzoek door de politie, dus dat moet door de politie worden onderzocht. Het enige wat ik daar via via heb vernomen, is dat het absoluut niet zeker is, dat dit druggerelateerd is. En dat moet dan maar uit het onderzoek blijken of dat zo is. Dus in die zin zou ik toch wel voorbehoud willen aantekenen op dat vlak ten opzichte van het discourt dat hier door collega Wymeersch wordt gehouden.

Maar een tweede punt en dat vind ik wel een belangrijk gegeven en dus daarom heb ik ook ingegaan op het voorstel en de vraag van TV Oost om daarop te reageren. Mensen in de buurten

hebben het recht op veiligheid. Mensen, die wonen hier in deze stad en ja, die moeten niet op klaarlichte dag geconfronteerd worden met een vechtpartij en een steekpartij. Daarvoor moeten de nodige middelen en mensen worden uitgetrokken, die daar in de wijken eigenlijk zorgen voor de veiligheid van onze burgers. En ik denk dan vooral – en dat is toch wel de klemtoon die wij daarop willen leggen – dat er preventief moet gewerkt worden en dat het korps van de wijkagenten, dat dat zeker en vast verder moet uitgebreid worden en dat die wijkagenten eigenlijk veel meer present moeten kunnen zijn in de wijken, waarvan men weet – en ik denk dat iedereen weet waar zich dat ergens bevindt – dat er problemen zijn. En dat heeft natuurlijk ook voor een stuk te maken met de groeiende armoede in onze stad. En we hebben daar ook al ettelijke keren op tussengekomen. En ik denk, we moeten opletten dat er mensen zijn, die eigenlijk voor het snelle geld gaan kiezen en op die manier mee betrokken worden in zaken waar, die niet thuishoren in onze stad. Maar wanneer we het over drugs hebben – en dan heb ik het niet over die zaak van deze week – maar als we het over drugs hebben, dan vind ik en ik heb toch de indruk als we de korpschef daarover hier al hebben gehoord, dat de korpschef toch wel duidelijk de keuze maakt om de grote vissen te proberen te pakken en dat we in die zin ons niet moeten in eerste instantie mikken naar de kleine garnalen. Ook al moeten we daarvoor zorgen dat daar preventief op ingewerkt wordt en dat we proberen dat zoveel mogelijk te beperken. En ik denk een vierde punt dat ik wil aangeven en dat heeft te maken ook met De Witte Molen. We hebben hier in het verleden al een discussie over gehad en dat kan ook rond het pleintje aan Jan Breydel zijn. Wij hebben al gepleit, het is inderdaad niet zo, dat de gemeenschapswachten die problemen die daar zijn kunnen oplossen. Die gemeenschapswachten zijn daar niet voor opgeleid. Die hebben daar niet de skills voor. We hebben daar voorgesteld om heel snel werk te maken van het principe van de pleinpatrons. Dus wat algemeen gekend is, wat ook met succes in Borgerhout is uitgerold. Dus ik denk dat we daar versneld werk van moeten maken. Dat zijn mensen, die eigenlijk hun oor te luisteren leggen onder de jongeren, onder de mensen in de buurt en die dan ook daar voeling mee hebben om op die manier eigenlijk ervoor te zorgen, dat zij een onderscheid kunnen maken om problemen die er zijn onder de jongeren lokaal en problemen die gemaakt worden door mensen extern. En daar natuurlijk, daar moeten zij dan niet op inpikken. Dat zijn dingen dat zij niet kunnen. Dat zijn zaken, die de politie moet aanpakken.

Maar ik denk dat preventief werk, zodanig dat er eigenlijk op die pleintjes, dat jongeren ja, het recht hebben om daar te spelen en het is een fantastische zaak, het skatepark aan de Witte Molen, het is, allé, ik kom daar ook vrij vaak. Ik woon daar in de buurt. Maar we moeten er inderdaad voor zorgen, dat daar op één of andere manier – en ik denk dat de pleinpatrons daar de meest geschikte manier voor zijn – om daar ervoor te zorgen, dat die community die daar komt – en die komen ook van buiten Sint-Niklaas – die daar op een goeie en veilige manier kunnen spelen en zich kunnen ontspannen. En dat heeft, denk ik, maar secundair te maken met de kwestie van de veiligheid. Daar is het in eerste instantie denk ik te zorgen, dat de mensen uit de buurt en de jongeren, dat die eigenlijk mensen hebben die ze kennen en die daar toezicht op kunnen houden, dat dat veilig verloopt. En zijn er dan anderen, die daar komen, ja, dan moet de politie daar optreden. Dat zijn twee onderscheiden dingen. Dus ik zou toch willen pleiten om op dat vlak één, te zorgen dat de wijkagenten meer duidelijk zichtbaar zijn in de wijken, dat men wat betreft drugsproblematiek toch de grote vissen probeert aan te pakken en wat betreft de veiligheid op de pleinen, dat men daar die pleinpatrons toch met versneld, ja, versneld eigenlijk zou gaan inzetten.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. En ook mijnheer De Meyer heeft het woord gevraagd. Jos, ge hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, ik denk dat het juist is, dat de bezorgdheid van de mensen rond veiligheid jammer genoeg de laatste tijd is toegenomen. Wij pleiten vanuit onze fractie enerzijds voor strikte ordehandhaving, laat dat duidelijk zijn, maar anderzijds – en het is niet of maar én – ook voor een preventief en inclusief beleid. We gaan er nu niet uitgebreid op ingaan, maar ik denk dat het tweeluik noodzakelijk is. Als er gesproken wordt over nu is het knuppeltijd, laat mij in alle eerlijkheid zeggen, met deze uitdrukking is het moeilijk. Ook voor strikte ordehandhaving zijn er spelregels die moeten nageleefd worden. En dit is geen pleidooi om gezegd te ... (?), maar wel om in alle omstandigheden door alle partijen die betrokken zijn spelregels correct te doen naleven. Drie, communicatie is in deze volgens ons wel wenselijk. Uiteraard zijn er zaken, die behoren tot het onderzoek en daar kan niet over gecommuniceerd worden. Maar een signaal naar de bevolking volgens ons was op zijn plaats geweest. Ik ben wel een beetje geschrokken geweest door het taalgebruik in de sociale media van sommigen. Ik vond dit niet zo hoffelijk en bovendien polariserend. En ik denk deze problematiek dermate belangrijk is en dermate ernstig, dat we op dit vlak noch vanuit links, noch vanuit rechts ook moeten polariseren, maar samen naar oplossingen zoeken voor een leefbare en veilige samenleving.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, naar aanleiding van dit punt zijn er heel veel dingen gezegd en ja, is het gegaan over het politiebeleid, over veiligheidsbeleid, over de bestrijding van drugs dealen, over bendevoering en dergelijke meer. Allé, het punt zelf – ik wil dat toch wel eens benadrukken – de vacantverklaring van twee functies van commissarissen, u weet dat wij recent drie nieuwe commissarissen hebben beëdigd, er komen er nu twee bij. In vergelijking met vorig jaar telt ons korps nu 20 mensen meer, 20 koppen meer. In de loop van dit jaar zijn er nog 8 bijgekomen. Dus het is in ieder geval een versterking van onze mankracht van de politie. Nu, ik wil toch eventjes reageren op de veelheid van zaken, die gezegd zijn. In de vergadering digitaal zit ook onze korpschef, mevrouw Merckx, die ongetwijfeld één en ander ook zal willen aanvullen en verduidelijken of rechtzetten. Ik wil eerst beginnen, collega's, met hetgeen ons meest heeft verrast en geraakt, nl. het incident maandag op 2e pinksterdag op het Jan Breydelplein, waar inderdaad heel veel veronderstellingen zijn gemaakt, waar heel veel koppelingen zijn gemaakt op basis van die veronderstellingen. Waar dan uitspraken en conclusies uit gevolgd zijn, zonder dat men eigenlijk de grond van de zaken kent. En ik ken ze ook niet. Want het onderzoek is in handen van het parket en het parket heeft gezegd ja, wij zullen te gepasten tijde communiceren op basis van de feiten die zij kennen en met de inschatting die zij geven. Dus ik weet het zelf ook niet. Ik kan wel alleen zeggen, dat onze politie zeer, zeer snel ter plaatse is geweest. Ook onze brandweer daar op een passende en accurate manier is opgetreden. En dat zij ook ondertussen diezelfde dag nog een aantal mensen hebben gevat om te zien of die daar al dan niet bij betrokken waren. Dat kan ik in ieder geval zeggen en daar wens ik onze politie ook voor te feliciteren. Toen men mij daarvan op de hoogte bracht wat er gaande was op verschillende plaatsen, niet alleen op het Jan Breydelplein, maar ook dus de betrokkenen die men heeft kunnen vatten, ik moet zeggen, een pluim voor de politie. En dat betekent dat in zo'n ernstige situatie de politie zeer snel en accuraat kan optreden. En de feiten zelf, collega's, ik denk dat we die allemaal veroordelen. Dat is bijzonder, bijzonder ernstig. Dus de man die is neergestoken, ja, die is zeer, zeer zwaar geraakt. Levensgevaarlijk geraakt. Dat is natuurlijk, dat zoiets gebeurt, dat is heel erg. En dat het in onze stad gebeurt, in een woonbuurt, dat is natuurlijk schokkend in alle betekenissen van het woord. Op basis daarvan zijn daar veronderstellingen aan vastgeknoopt en zijn er linken gelegd, ja, op basis van die veronderstellingen. Mijnheer Wymeersch zegt ja, heeft het te maken met Marokkaanse en Albanese drugbendes? Ik weet ook nog niet wat er precies gebeurd is, maar men heeft in ieder geval gezegd "het heeft daar niets mee te maken". Het heeft daar niets mee te maken. Het zit in andere milieus en de clash die er geweest is, had zich evengoed laat ons zeggen in Roeselare als in Hasselt kunnen voordoen.

Er wordt ook nog nagegaan of de incidenten, die er een paar uur eerder geweest zijn in Stekene, of daar mogelijk een verband mee is. Maar dat is deel van het onderzoek. Ik weet daar ook niets van. Maar dat zijn allemaal gissingen, die gemaakt zijn. Dat is één. Twee, dat er in onze stad, in heel Vlaanderen, in heel Europa een geweldige problematiek is van drugs dealen en drugsgebruik, dat weten we allemaal. En we zien het ook allemaal. En het gebeurt steeds meer openlijker en openlijker. En dat is inderdaad een kanker van onze samenleving, dat bedreigt onze jeugd, dat maakt de mensen lichamelijk en geestelijk kapot, dat ja, leidt ertoe dat sommige jonge mensen denken van ja, als ik op die manier snel geld kan verdienen, dan moet ik niet studeren en dan moet ik geen fatsoenlijke job leren zoeken, enz..., enz... En dan zijn dat verloren levens om het in die manier te formuleren. Collega's, de inzet van onze politie de voorbije maanden rond het bestrijden van het drugs dealen ja, ik zal zo dadelijk de korpschef daar het woord over geven, maar die is toch wel indrukwekkend. We hebben de voorbije maanden heel wat grote en kleine dealers kunnen vatten met grote en kleine vangsten, om nog te zwijgen over de Cannabisplantages en andere zaken die we in de stad aantreffen. Ook niet uniek voor Sint-Niklaas helaas, maar ik moet zeggen, wat dat betreft, heeft onze politie de voorbije maanden indrukwekkend werk geleverd. Mijnheer Wymeersch, u maakt dan de kop of u zegt dan van ja, de tijd van knuffelen en van de fluwelen handschoen is voorbij. Ja, wij krijgen soms ten onrechte het verwijt dat onze politie veel te hardhandig optreedt, veel te hardhandig optreedt. En ik krijg dat van verschillende gemeenschappen hé. Zowel laat ons zeggen de autochtone Sint-Niklazenaars als de mensen met migratie-achtergrond, die vinden allemaal dat zij verhoudingsgewijs veel harder en veel ongenadiger worden aangepakt door de politie. En ik kan u daar een aantal voorbeelden van geven, zowel van de ene als van de andere. En bij de ene is het van ja, ge doet aan positieve discriminatie en dan de andere zeggen van ja, de politie is racistisch. Wij kennen dat allemaal. Nu, het feit dat ge van die twee kanten die reacties krijgt, dat betekent dat ge dan toch wel goed bezig zijt, denk ik. Dus wat dat betreft, in ieder geval met de inzet van de voorbije maanden van de politie, die we ook zullen verderzetten, gaan we verder en is er zeker en vast geen sprake van knuffelen of van fluwelen handschoenen. Ik ja, in verband met de Witte Molen. Mijnheer Wymeersch, ja, wij verschillen van mening en de korpschef is het wat dat betreft met mij 100 % eens. Observatie en toezicht, dat is geen taak van de politie. Dat is geen taak van de politie. Dat is taak onder andere van gemeenschapswachten. Wat betreft het beheersen van de situatie en het begeleiden van de situatie in De Witte Molen en de Don Boscowijk denk ik dat we 3 instrumenten hebben op het vlak van de personeelsinzet. Ten eerste, inderdaad, het inschakelen van de gemeenschapswachten voor het gewone toezicht.

Twee, als er incidenten zijn of bedreiging en u hebt een aantal voorbeelden gegeven, dan moet het inderdaad mogelijk zijn dat de politie snel en accuraat optreedt en in de mate van het mogelijke ook de betrokkenen tracht te vatten. Maar aan de andere kant denken we dat we ook moeten werken, los van het toezicht op het skatepark, aan meer laat ons zeggen werken in de diepte en in de breedte. En daarvoor – schepen De Bruyne is hier aanwezig – gaan wij ook een project opzetten om op die manier op een meer structurele en diepgaande manier te kunnen werken, dat inderdaad niet de opdracht is van de gemeenschapswachten en ook niet de capaciteit is van de gemeenschapswachten. Dus met die drie instrumenten denk ik dat we toestand in het skatepark en in de Don Boscowijk kunnen normaliseren en saneren. En ja, dat u zegt – daar wil ik toch ook eens op ingaan – dat een aantal mensen totaal geen respect tonen voor de gemeenschapswachten, ja, helaas en ook niet alleen in Sint-Niklaas ondervindt onze politie dat ook. En ikzelf als burgemeester als ik sommige mensen aanspreek ja en die negeren mij of die reageren onbeschoft – om het dan nog voorzichtig uit te drukken – ja, het respect bij een aantal van onze medeburgers voor gezag, dat is totaal weg hé. Dus vroeger was het misschien het ene uiterste, maar nu zijn een aantal anderen in het andere uiterste beland. Het volgende punt waar u hebt over gesproken, mijnheer Wymeersch, dat is in verband met de controle op de coronamaatregelen in de horecasector. U weet allemaal, dat vanaf 8 mei dus de terrassen, de buitenterassen terug geopend zijn. Ik moet zeggen, onze horecacoach, onze medewerkers van de stad en onze politie hebben dat zeer goed voorbereid met de hele horecasector, met alle horecauitbaters. En zij hebben in verband met de opstelling en de werkwijze op de terrassen dat tijdig aangepakt en daar heel wat tips gegeven. Daar is ook in het eerste weekend en daarna zijn er wat bijsturingen gebeurd om op die manier te sensibiliseren, te informeren, mee te begeleiden. Maar er is bij die 2^e en bij die 3^e controle ja, of laat ons zeggen rondgang zijn er toch een aantal zaken vastgesteld geweest, waarbij men heeft moeten vaststellen van ja, hier is geen of onvoldoende vooruitgang geboekt. En dan moet er inderdaad verder gecontroleerd worden. Hoe men dat juist doet en wie daar op die lijsten staat – want u dramatiseert dat een beetje – ja, ik heb daar geen details over. Ik hoef dat ook niet te doen. Wanneer onze politie gaat op een bepaald moment verbaliseren, ja, dan is dat ook niet vanaf de eerste of de tweede of de derde tekortkoming, maar dan is dat wel op basis van denk ik meerdere zaken. En ik heb één situatie in Sint-Niklaas, die zo extreem is, dat ik daar eigenlijk een zware sanctie voor zal moeten opleggen als men daar zelfs vaststelt, dat er niet alleen in de gelagzaal wordt geconsumeerd, maar dat er ook nog wordt gerookt en dat ook nog andere dingen gebeuren. Dus wat dat betreft, mijnheer Wymeersch, fluwelen handschoen of knuffelen, dat is totaal niet aan de orde.

Dat zou een karikatuur zijn van het beleid van de politie en van mijzelf. Ten slotte, mijnheer Wymeersch, in verband met de blauwe lijn en het maken van afspraken. Wij komen uit een situatie, waarbij mensen iets voorhebben, zij snellen naar het politiekantoor, zij willen hun verklaring afleggen, zij willen een klacht neerleggen. En ja, op drukke momenten zitten zij daar soms 3, 4 à 5 uur. Ja, dat mensen dan beginnen koken en nog verder boos worden, dat hebben we ook meegemaakt. Vandaar dus dat wij dat onderscheid hebben gemaakt tussen niet-dringende politiehulp via de blauwe lijn, via het maken van afspraken - normaal gezien kan dat binnen de 48 uur - en dus de dringende politiehulp, waarbij een interventie nodig is. Er zijn natuurlijk, er is natuurlijk een grijze zone, waarbij natuurlijk een interventie ter plaatse niet meer nodig is, maar enige vorm van slachtofferbejegening in de brede zin van het woord, mensen die toch wat een semi-traumatiserende ervaring hebben meegemaakt, die toch eens een luisterend oor wensen te hebben en daar kan onze afdeling maatschappelijke cel van de politie toch wel dikwijls een eerste opvang geven. Maar ik denk dat er nog wat fine-tuning moet gebeuren om te zien van in welke gevallen is zo'n tussenoplossing nodig. Ja, ik wil ook de collega's De Meyer en Jef Maes en ook mevrouw Geerts bedanken voor de suggesties die er geweest zijn. Mevrouw Geerts, ja, rond samenscholingen, ik denk dat u doelt op de Baenslandwijk. Daar worden regelmatig samenscholingen vastgesteld de voorbije maanden. Daar is al eerst gesensibiliseerd. Daar is ook al geverbaliseerd geweest. Bij sommigen is dat zeer, zeer moeilijk om de mensen tot een andere houding en tot een ander gedrag te brengen. En wat betreft de signalen, die gegeven worden vanuit het korps rond bepaalde disfuncties, ja, u hebt uw tussenkomst hier in de gemeenteraad 2 jaar geleden gehouden. Toen waren er inderdaad een aantal signalen. Ik denk dat we daar ook, dat we dat ernstig hebben genomen en dat we dat niet hebben weggelachen. Allé, ik denk dat u dat misschien niet zo bedoeld hebt, maar het is in ieder geval zeker en vast niet weggelachen. Het is ernstig genomen. Het is ook wel gekaderd en geduid geweest. Ik hoor af en toe nog wel een aantal dingen rechtstreeks of onrechtstreeks, maar dat is denk ik allé, veel minder dan toen. Nieuwe bezems vegen goed zegt het spreekwoord. Ik denk dat er ook wel wat aanpassing nodig was na het aantreden van onze nieuwe korpschef in juli 2018. En dat ondertussen die verhoudingen zich wel gezet hebben. Collega's, allé, toch wel een zeer omstandig antwoord op heel veel bekommernissen en heel veel kritieken ook die er geweest zijn. En ik zou nu, mevrouw de voorzitter, toch ook de kans geven aan de korpschef om specifiek vanuit haar oogpunt nog een aantal aanvullingen en preciseringen te formuleren.

WYMEERSCH: Nee.

BURGEMEESTER: Misschien eerst de korpschef, mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Bij ordemotie, mevrouw de voorzitter. Ik weet niet of het kan en of het mag, maar ik heb het nog niet gauw of niet te zeggen nooit meegemaakt, dat wij vragen stellen of vragen stellen en die beantwoord worden in een gemeenteraad. Niet in een commissie, maar in een gemeenteraad door een ambtenaar. Volgens mij is in deze de korpschef een ambtenaar en moet een vraag over het beleid, weze het dan in dit geval het politieel beleid, beantwoord worden door het administratief hoofd van de politie, zij het de burgemeester. Ik wil perfect – en dat is meteen al een oproep hé, burgemeester – over het totale veiligheidsbeleid en over het functioneren van de politie en al haar geledingen of in zijn geledingen een politiecommissie organiseren hé. Ik roep u daarvoor op, want het debat is meer waard dan eventjes van gedachten wisselen. Maar ik denk niet dat het aan een gemeenteraad toekomt om een ambtenaar, in deze de korpschef, te ondervragen. En dat het niet aan de korpschef is om de gemeenteraad te woord te staan. Wel een gemeenteraadscmissie, die ervoor dient om dus inderdaad vraag en antwoord met de administratie en met medewerkers te behandelen. Dus ik vraag mij af of dat kan. Ik zou zeggen als ik nog – en er zullen nog collega's zijn, ik in ieder geval – die nog bijkomende politieke opmerkingen heeft, want wij zijn een politiek orgaan, we zijn hier het politieke orgaan, over het politieel beleid mogen wij ons licht laten schijnen of hoe het wordt ingevuld, daar kunnen we dan in de politiecommissie van gedachten wisselen. Maar ik denk dat wij hier ons licht op een politieke manier moeten kunnen laten schijnen over de werking al dan niet. En dat daar de politieke verantwoordelijke, nl. de burgemeester, al dan niet op kan of moet of mag reageren. Dus ik heb mijn twijfels daarbij. En ik dring aan, dat dit vanavond niet in hoofde van de korpschef gebeurt, maar dat dit wordt verdaagd in een politiecommissie volgende week of binnen 14 dagen, binnen 3 weken, het maakt mij niet uit. Daar dring ik op aan.

BURGEMEESTER: Mijnheer Wymeersch, als u mij toestaat, voorzitter, ik denk dat ik – en u kan akkoord gaan of niet akkoord gaan – ik denk dat op de beleidsmatige vragen en opmerkingen, dat ik daarop heb gereageerd. Maar u kan daarmee akkoord gaan of niet mee akkoord gaan. Maar u hebt ook een aantal zaken gezegd hier in de gemeenteraadzitting, in de gemeenteraadzitting, rond het operationele aspect. Wel, ik denk dat wij toch niet aan de korpschef kunnen ontzeggen om daar nu op te reageren. In plaats van te zeggen ja, dat moet dan over 2 à 3 weken of al volgende maand in de gemeenteraadscmissie aan bod komen. Ik zou toch de kans willen geven, voorzitter, dus dat de korpschef over de zaken, die nu in deze publieke zitting in de gemeenteraad gezegd zijn, dat zij de kans krijgt om te zeggen wat zij meent te willen, te mogen en te kunnen zeggen. Ik denk dat we dat niet mogen ontzeggen.

Allé, die reactie, mijnheer Wymeersch, ik denk de voorbije jaren hebben wij altijd de opeenvolgende korpschef de gelegenheid gegeven als er in de openbare zitting gesproken wordt over

het beleid, over bepaalde operationele aangelegenheden, dat zij de kans krijgen om daarop te reageren.

WYMEERSCH: Nog nooit ...

BURGEMEESTER: Het is dan aan de korpschef om te zeggen op bepaalde aspecten wil ik terugkomen in de commissie als dat technisch of meer opzoekingswerk betreft rond cijfermatige aspecten, dat is één. Als het een aantal zaken zijn, die in een vertrouwelijke sfeer zitten, dan kan zij dat ook in de besloten zitting van de commissie doen of in een gesprek van persoon tot persoon. Maar ik zou, voorzitter, de korpschef nu toch de kans geven om op één of ander te reageren.

WYMEERSCH: Voorzitter, het is natuurlijk ...

VOORZITTER: Ja, ik ... Mijnheer Wymeersch, ...

WYMEERSCH: ... inderdaad, we zitten hier met een politiek orgaan. U bent een politiek verantwoordelijke. De korpschef is geen politiek verantwoordelijke. Die bekijkt dat vanuit haar job als korpschef. Als u – wat perfect kan – op een aantal meer technische of inhoudelijke vragen over het functioneren van het korps op het terrein niet wil of niet kan antwoorden - dat kan perfect – dan kan u zeggen van ik zal dat overmaken aan de korpschef en we zullen dat behandelen op de eerstvolgende commissie. Dat kan perfect. Maar ik heb het nog nooit – ik zit hier dus ook al lange tijd en ruim genoeg, even lang als u, burgemeester – nog nooit tijdens een gemeenteraad in publieke zitting, ...

BURGEMEESTER: Allé, dat is wel hé, Frans.

WYMEERSCH: ... tijdens een gemeenteraad in publieke zitting ...

BURGEMEESTER: Dat is wel hé, Frans.

WYMEERSCH: ... een korpschef horen tussenkomen op politieke tussenkomsten uit de gemeenteraad.

BURGEMEESTER: Ik vraag van de korpschef geen politieke uitspraken.

VOORZITTER: Mijnheer Van der Coelden vraagt nog het woord. Mijnheer Van
der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, dank u wel. Op de agenda staat natuurlijk punt 3, politieaangelegenheden, personeel, afdelingsmanager dringende politiehulp en directeur bedrijfsvoering. Dus strikt genomen, wat hier aan de orde is vanavond, is een personeelspuntje van de politie. Mijnheer Wymeersch trekt dat hier open naar een discussie over het politiebeleid in het algemeen, wat enigszins zijn goed recht is.

Allé, persoonlijk vind ik, hij heeft natuurlijk ook wel een punt, de burgemeester heeft hier een allé, zeer extractief antwoord gegeven, waar voor mijn part niet veel aan toegevoegd moet

worden. Allé, anderzijds is het ook wel zo, dat we hier in een discussie verzeild geraakt zijn, waar buiten dat misschien mijnheer Wymeersch geen enkele collega zich in die mate op voorbereid had. We zijn hier bezig over een werking van het politiekorps in het algemeen. En dan ja, rond drugs en problemen in bepaalde wijken in het bijzonder – en dan heeft hij wel een punt, Wymeersch, natuurlijk – dat dit eerder een zaak is om met de korpschef in een commissiebespreking te bespreken, dan dat hier in het publiek te doen. En dan zeker nog op een moment dat het in feite een thema is dat niet geagendeerd stond op de agenda. Dus in die zin kan ik mij wel terugvinden in zijn terugkomst, dat dit eerder werk is om in de commissie op verder te werken, dan vanavond à l'improviste verder het debat te voeren.

VOORZITTER: Mijnheer Noppe nog?

NOPPE: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik stel gewoon maar vast, dat collega Wymeersch wel een zeer lange tussenkomst heeft gehouden, eigenlijk het debat heeft geopend en dat wij de kans niet krijgen, zoals collega Van der Coelden aangaf, om daarop aan te sluiten en ons daar vooral op voor te bereiden. En als je dan verwijst naar de commissie, dan vind ik het wel iets te gemakkelijk om eerst een kwartier lang uw parlé te doen en dan te zeggen ja, maar ja, het antwoord mag niet komen, ik wil dat op een commissie doen. Dat vind ik kort door de bocht. En aanvullend, volgens mij mag de gemeenteraad altijd ambtenaren horen en mogen zij altijd op vragen antwoorden. Maar zoals de burgemeester zegt ...

WYMEERSCH: In commissie. In commissie of in geheime zitting.

NOPPE: Ook in de gemeenteraadszitting.

WYMEERSCH: In commissie of in geheime zitting.

NOPPE: Maar uiteraard mag zij geen politiek antwoord geven hé. Ik denk niet dat we ...

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik moet ook zeggen, het punt ging hier over het personeelspunt. U hebt inderdaad dat opengetrokken. U hebt een aantal dingen vermeld. En ik vind ook, mevrouw de korpschef, hoe uitgebreid of hoe kort u dat ook wil doen, wat u verkiest om te doen, ook u hebt zich niet direct kunnen voorbereiden. Dus ik zou u toch het woord willen geven. Maar ik stel misschien voor, dat in extenso daar dan toch eens op een ander moment mits voorbereiding van iedereen op terug te komen. Maar ik geef even het woord aan mevrouw de korpschef als zij daarop wil ...

WYMEERSCH: Ik vraag 5 minuten schorsing, mevrouw de voorzitter.

BURGEMEESTER: Ja, allé, collega's. Mijnheer Wymeersch, allé, u hebt hier een aantal dingen naar voorgebracht in openbare zitting.

En u verwacht een antwoord daarop, dat is ook denk ik normaal. Allé, het zou denk ik toch ook niet correct zijn tegenover de mensen, die de zitting volgen en de journalisten die de zitting

volgen, dat een aantal zaken het die specifiek rond het operationeel aspect van de politie hebben, dat die in de groep hier worden gegooid en dat de politie niet de kans krijgt om daarop te reageren. Daarmee wil ik zeggen, mijnheer Wymeersch, dat ik toch zou vragen dat mevrouw Merckx de kans krijgt om te zeggen wat zij wenst te zeggen en kan zeggen. En dat we er later nog op terugkomen in de commissie, dat is geen enkel probleem. Maar het zou echt, echt onbegrijpelijk zijn van de korpschef hier eigenlijk de mogelijkheid te ontzeggen om te reageren.

WYMEERSCH: Maar ik wil niet in debat gaan met de korpschef, burgemeester.

BURGEMEESTER: Nee, nee, maar het is zo ...

VOORZITTER: Dat is niet de bedoeling, maar ik vind ...

BURGEMEESTER: Ze mag gewoon repliceren.

VOORZITTER: Ja, voilà.

WYMEERSCH: Dat kan ik niet en dat mag ik hier niet tijdens de gemeenteraad.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan mevrouw de korpschef.

KORPSCHIEF: Dank u wel. Ik ga heel kort trachten te antwoorden op een aantal puntjes en dat te staven met een aantal feiten. U mag zeker zijn, dat alle opmerkingen en suggesties die er gegeven zijn, dat ik die wel degelijk meeneem en dat ik die bespreek met mijn leidinggevende. En ik ben zeker bereid om in een commissie daarop terug te komen. Een aantal concrete zaakjes. Wij garanderen een afspraak voor alle niet-dringende aangiftes binnen de 48 uur. Dat geeft de mogelijkheid dat dat kwaliteitsvol kan gedaan worden, dat de mensen niet hoeven te wachten en dat er ook een aantal zaken, die misschien voordien werden opgenomen zoals verloren sjakossen, zoals verloren papieren, dat men die dikwijls al in de uren nadien terugvindt, zodat dat ook niet meer hoeft te gebeuren. Zien wij dat er binnen 48 uur, dat de afspraken vol komen te zitten, dan worden daar bijkomende afspraken opengesteld. Twee, als u zegt over de dringende politiehulp, dat men aan de politie, aan onze telefoon zou zeggen dat wij geen ploegen hebben, dit kan niet. Onze ploegen worden gestuurd vanuit Gent. Als men politie, dringend politiehulp nodig heeft, dan belt men de 101. Alles wordt daar gemonitord. Dus wij zien dat. Alle oproepen zijn met een code naar belangrijkheid toe. We hebben voldoende ploegen op het terrein. Niet-dringende zaken kan men melden aan de Sint-Niklase lijn, maar komt daar toch iets dringends binnen, dan wordt dat gewoon door onze mensen ingeput en de evaluatie gebeurt door het commandocentrum in Gent. Zijn er daar bijsturingen nodig, dan doen wij daar het nodige overleg. Alle zaken, punctueel, casuïstiek dat er niet goed zouden zijn, laat het weten en ik herhaal dat steeds met, ik zeg politiewerk is mensenwerk. Worden er al eens fouten gemaakt? Ja zeker. Moeten wij daarop bijsturen en onze mensen coachen om het steeds beter te doen? Dat doen wij elke dag met de leidinggevendenden. Maar, als er wordt getelefoneerd naar onze Sint-Niklase

blauwe lijn of naar ons als politie, alles wordt opgenomen. Onze mensen, heel wat van onze mensen – we zitten met dat project van bodycams – wordt opgenomen. Dus we hebben heel veel zaken waar dat dan concrete zaken, die niet goed zouden verlopen zijn, dat we dat kunnen nakijken door onze dienst intern toezicht. En moest men daar niet tevreden mee zijn, kan men nog altijd terecht bij het comité P. Maar dat gaat over alles wat te maken heeft met interne werking. Daar ga ik volgende maand met plezier op in, want dan ga ik in de commissie het jaarverslag voorstellen. Ik kan u zeggen, dat sinds mijn aantreden, dat het korps nog nooit zo, met zoveel mensen, met zoveel politiemensen bemenst geweest is. Kunnen we bijsturen? Ja, zeer zeker. Maar als ik zie, dat voor mijn tijd het absentieïsme hoger was als 6 % en nu tijdens corona dat dat gedaald is tot 4,2 % dan zie ik alleen maar zeer gemotiveerde politieambtenaren, die het beste geven van zichzelf. Nu, wacht eventjes. Als ... De wijk, daar wordt zeer hard in geïnvesteerd. Dat is ook een speerpunt van onze burgemeester. Sinds zijn aantreden is men van 15 – en als ik begonnen ben waren er 17 wijkinspecteurs – op dit ogenblik zijn er 22 wijkinspecteurs. En dat zijn zeer gemotiveerde mensen, die buiten zijn wanneer dat ze kunnen buiten zijn. Qua drugs, drugs is een speerpunt van dit zonaal veiligheidsplan van het beleid van de stad en wij zijn daar volop aan gestart eind van vorig jaar. En de voorbije 6 maand hebben we ons inderdaad gericht op de dealers. En er zijn 34 dealers gearresteerd en daar zijn er 18 van overgebracht naar de gevangenis. Dus dat wil zeggen, dat dat al over degelijke dossiers gaat. En 16 mensen zijn aangehouden en die zullen nadien, die zijn niet overgebracht naar de gevangenis, maar die zullen hun proces nog wachten. Dus we zijn al met 34 opgepakte dealers. Ik ben heel fier op mijn korps, die dat tijdens deze grote acties hebben kunnen realiseren. Ik denk dat dit de belangrijkste zaakjes zijn, die ik wou rechtzetten. Ik hoop met wat ik hier heb gehoord, dat ga ik ook meenemen naar mijn presentatie van volgende maand over het jaarverslag 2020. Maar in elk geval, bedankt voor de input.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw de korpschef. Ik zou hierbij graag de discussie afsluiten. Ik denk dat de korpschef duidelijk heeft aangegeven, dat zij bereid is om in een volgende commissie hierop in te gaan. En ik denk dat zij ook genoegzaam de dingen heeft gepareerd waar ook de burgemeester ... Ja, mijnheer Maes, kort.

MAES: Heel kort. Ik zou, omdat de burgemeester gezegd heeft dat er een traject wordt opgezet voor toezicht op de Witte Molen, zou ik willen vragen of dat op de commissie van schepen De Bruyne volgende maand verder kan toegelicht worden, waar men daarmee staat en hoever en hoe dat dat gaat lopen. Omdat we het er nu toch over gehad hebben, is dat een suggestie die ik meteen wil overmaken.

VOORZITTER: Ik zie dat de schepen knikt. Mijnheer Wymeersch, kort?

WYMEERSCH: Ter afronding, mevrouw de voorzitter. Ik ga dus niet in op de punten, die de korpschef heeft aangehaald. Ik heb een aantal inhoudelijke vragen van dingen die ik heb gevraagd, maar die zal ik schriftelijk overmaken zowel aan de burgemeester als aan de korpschef. Bv. die lijst die er in gebruik zou zijn ter controle van de horeca en dergelijke. Dus ik ga daar niet op in. Ik zal dat schriftelijk doen. Maar ik reken erop, dat wij heel het debat kunnen voeren in een politionele commissie. Wat betreft de Witte Molen, ik heb vernomen – maar dat zullen we dan ook volgende maand weten – dat men van plan is van daar enige infrastructurele werkzaamheden te voorzien.

VOORZITTER: Ja, daar gaan we dan volgende keer op in.

WYMEERSCH: We zullen dat wel horen en zien. En ten slotte, collega's, het moet mij dan toch van het hart en dat is dus een argument, dat ik dus al 20 jaar hoor hé, over de drugsproblematiek. Wij grijpen vooralsnog niet in of toch zo weinig mogelijk in de hoop van de grote vissen te vangen. Kijk hé, die kleine stekelbakjes die hier de laatste 10 à 15 jaar rondzwommen hé hier in Sint-Niklaas, dat zijn al iets volwassener beesten geworden hé. Zo klein zijn die mannekes niet meer hé, die hier nog zwemmen.

VOORZITTER: Ik zou het hier, mijnheer Wymeersch, ...

WYMEERSCH: Dus ik denk ... En ten slotte wou ik met een Romeinse spreuk eindigen “dura lex, sed lex”, handhaaf!

VOORZITTER: Goed. Ik stel voor dat we overgaan tot de stemming over deze politieaangelegenheid en vraag dan ook wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 4, politieaangelegenheden, ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik laat mij nu even vervangen door collega Pan-necoucke.

VOORZITTER: Oké, dat is genoteerd. Punt 4, politieaangelegenheden, personeel, administratief en logistiek kader, vacant verklaren van één functie van contractueel adviseur communicatie, goedkeuring. Zijn daar vragen? Dan kunnen we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Wie stemt voor?

En dat is ... Euh, mijnheer Wymeersch, stemt u voor? Of ... Ja, eenparig. Dan zijn we gekomen aan punt 5, erediensten, kerkfabrieken, jaarrekening 2020, advies. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Dat is ook toegelicht in de commissie. Daar waren geen specifieke vragen of opmerkingen rond.

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

MAES: Ja, gewoon een stemverklaring. Wij gaan ons onthouden, gezien de problematiek van Don Bosco, waar nog altijd een probleem is. Ik ga er niet verder op ingaan, maar u weet waarover het gaat.

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt). Excuseer, mijn micro stond niet aan. Punt 6, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen in Sint-Niklaas vzw, jaarrekening 2020, goedkeuring. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Toegelicht tijdens de commissie en geen specifieke vragen.

VOORZITTER: Ik zie dat mijnheer Baeck het woord vraagt. Mijnheer Van Peteghem, kunt u de micro ... Ja? Ik ga ook meteen eens vragen of mevrouw de korpschef de vergadering mag verlaten? Ik zie ... Ja, ik zie geknik. Dus, mevrouw de korpschef, als u wil, bent ... U mag natuurlijk altijd blijven luisteren, maar u mag de vergadering verlaten. Het mag ook van mijnheer Pannecoucke, ja. Goed, ik geef het woord aan de heer Baeck. Aster, u hebt het woord.

BAECK: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik wil graag met een bloemetje gooien vandaag. Als ik mij niet vergis, ... Ja, vandaag toch wel eventjes, Kris. Het mag niet alleen negatief zijn hé. Als ik mij niet vergis, was de eerste algemene vergadering van JOS vzw ergens in december 2014. Ondertussen zijn we 2021 en bijna 7 jaar verder. Ik had het genoeg om vanaf de start nauw betrokken te mogen zijn. Eerst vanuit het jeugdwerk, daarna vanuit de politieke afvaardiging. Het traject van JOS vzw was met momenten een beetje hobbelig, maar het was tot nu toe wel al een hele mooie rit. En als we dan kijken waar we nu staan – en dat is eigenlijk op relatief korte tijd – denk ik dat we alleen maar fier kunnen zijn. Wat we hier in Sint-Niklaas gecreëerd hebben, is volgens ons een voorbeeld voor heel wat andere steden en gemeenten. Met JOS vzw staat er een sterk merk voor ons jeugdwerk klaar. Nu, maar ook voor de toekomst. En onder het motto van “we geven veel te weinig complimenten en schouderklopjes” dacht mijn fractie naar aanleiding van deze jaarrekening om onze complimenten over te maken aan de mensen achter JOS vzw. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. Zijn er nog ... Nee, ik zie geen tussenkomsten meer.

VAN PETEGHEM: Ja, voorzitter.

VOORZITTER: Ah, mijnheer Van Peteghem. Ja, ik heb uw woord niet gezien in de chat, maar goed. Ja, zegt u maar.

VAN PETEGHEM: Nu, goed, voorzitter, ik heb in de commissie een vraag gesteld aan schepen Bart De Bruyne. Nu, het stemgedrag dat zal de fractieleider wel toelichten, geen probleem. Maar ik heb een vraag gesteld, die toch wel belangrijk is voor de stad. Het is zo dat, het gaat hier niet over jobstudenten of stadswachten, maar het gaat hem vooral over vrijwilligers. Nu, die wet op de vrijwilligersvergoeding is gewijzigd dit jaar. Nu is het zo, dat zowel de organisator als de vrijwilliger op die vergoeding RSZ moet betalen. Dat houdt heel wat in, organisatorisch. Vooral in het verenigingsleven, want die vrijwilligersvergoeding is de laatste jaren zeer goed gebruik van gemaakt. Wat ook eigenlijk positief is voor een vereniging. Die kan op die manier op een correcte wijze een vrijwilliger of een medewerker een vergoeding geven. Nu, die wet is veranderd, zodanig dat de organisator en de vrijwilliger daarop moet betalen. Nu is mijn vraag, ik had gevraagd aan den Bart of hij eens zou willen nakijken, misschien kan de schepen van financiën dat ook eens nakijken, of wij als stad aan diezelfde regels zijn gebonden. En dus ik denk het wel, dat er toch maar één vrijwilligersvergoeding is. Om eens na te kijken of wij als stad ook RSZ op die vergoedingen moeten betalen. Is dat zo, ja, dan zullen we die vergoedingen natuurlijk moeten aanpassen. Maar mijn vraag is om dat eens na te kijken, want dat is toch ook wel belangrijk om eens te bekijken. Dat is mijn vraag daarover.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Ik geef het woord aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, dank u wel, Gaspard, voor uw vraag tijdens de commissie. De vraag werd beantwoord via het verslag. Ik wil gerust het antwoord eens overlopen, maar ik denk dat het via het verslag is doorgestuurd. Dus nu het is zo, dat inderdaad in de sportsector reeds blijkbaar is aangepast met betrekking tot die onkostenvergoeding. Die onkostenvergoeding is namelijk verhoogd. Nu, dat heeft blijkbaar toch wel voor wat wrevel gezorgd, maar heeft op zich geen impact op het jeugdwerk zelf. Maar inderdaad, dus het maximum dat je aan onkostenvergoeding kan vragen, is 35,41 euro per dag en met een maximum van 1.416,16 euro per jaar. Nu, als je dat maximum overschrijdt, dan worden op alle inkomsten, alle inkomsten uit je vrijwilligerswerk ja, worden daar of zullen daar belastingen op betaald moeten worden. Dus het is van groot belang, dat je inderdaad dat goed monitort en ziet hoeveel onkostenvergoedingen je al gekregen hebt. Het antwoord staat ook te lezen in het verslag. Alstublieft.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan stel ik voor dat als er geen vragen meer zijn, dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 7, bijkomende maatregelen ter preventie van de verspreiding van het coronavirus COVID-19, politieverordening, bekrachtiging.

BURGEMEESTER: Ja, de klassieke politieverordening in verband met de organisatie van de raadzittingen en de commissies.

VOORZITTER: Goed. Dan als ik geen opmerkingen zie, stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 8, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening (ov), algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordigers.

BURGEMEESTER: Ook dat heb ik kort toegelicht in de commissie en ook de relatie en de betrokkenheid dus van de TMVW bij Sint-Niklaas.

VOORZITTER: Goed. Dat is toegelicht in de commissie dus. Geen vragen meer? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is ook eenparig. Punt 9, lokaal toewijzingsreglement voor sociale huurwoningen, wijzigingen, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Sorry, voorzitter. Toegelicht in de commissie. Er waren een paar vragen, maar die zijn in de commissie normaal gezien beantwoord.

VOORZITTER: Als daar nu geen vragen zijn, dan kunnen we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die ... Ik zie dat mevrouw Geerts het woord vraagt. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Dank u wel, voorzitter. Ja, allereerst is dat een goede zaak hé. Er zijn eigenlijk twee zaken die wijzigen in het toewijzingsreglement. Er is een uitbreiding van het aantal woongelegenheden met 20 en er is ook een wijziging aan de leeftijd. Weliswaar met een cascade. Ik vroeg mij gewoon af wat de ratio is om die leeftijd naar 65 jaar te brengen. En in de marge – dus dat is mijn vraag – en in de marge heb ik eigenlijk nog twee kleine opmerkingen. Het is goed dat bij deze het advies gevraagd is van de seniorenadviesraad, maar ik lees ook dan wel in hun verslag, dat zij dat allemaal veel te laat ontvangen hebben. Dus dat is toch wel een aandachtspunt. Allé, als je hen betreft, doe dat dan op een goede manier. En ten tweede, er staan nog meer dan 300 65-plussers op de wachtlijst van de sociale huisvesting.

Hebt u daar, maar daar kun je misschien nu direct niet op antwoorden, maar is er daar een profiel van buiten het feit dat die 65+ zijn? Dat is misschien een vraag eens voor in de commissie of voor ... Allé, tenzij dat je het nu weet. Maar mijn vraag nu vooral bij de wijziging van het toewijzingsreglement is van wat is eigenlijk de ratio geweest om te veranderen naar 65.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Schepen?

CALLAERT: Ja, de reden dat we dat uitbreiden naar 65+ is omdat we gemerkt hebben, bv. in Sinaai, het vroegere Sint-Katharina waar we boven het dienstencentrum ook sociale appartementen hebben ingesteld en we zien soms, dat wanneer dat voorbehouden wordt voor 70-plussers, dat niet al die appartementen of die woongelegenheden worden, allé, ingevuld geraken. Het probleem is, wanneer dat die niet ingevuld geraken, moet ge daarna eigenlijk de gewone toewijzingsprocedure toepassen met de kans dat daar dus ook jongere mensen bij komen te wonen. En nu om de – ik zal het zeggen – om de goede huisvrede dan te bewaren op die sites is er dan nu gekozen van kijk, laat ons dan eerst misschien de 65-plussers daar dan bijnemen, want die passen daar misschien wel iets beter bij tussen de 70-plussers dan daar ineens ik zeg maar een 30-jarige of een 35-jarige tussen te zetten. Wat betreft dat de documenten te laat naar de seniorenadviesraad zijn gegaan. Ik heb dat punt zelf niet toegelicht op de seniorenadviesraad, maar ik zal erover proberen waken, dat dat in de toekomst op tijd naar hen wordt overgemaakt. En wat het profiel betreft van die 365 65-plussers die nog op de wachtlijst staan, ja, dat weet ik zelf niet, maar ik zal dat opvragen bij de huisvestingsmaatschappij.

GEERTS: Oké, dank u wel.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor als er geen opmerkingen meer zijn, dat we overgaan tot de stemming hierover. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 10, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Waas Overleg Kinderopvang, vervanging lid, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dit punt en het volgende punt is ja de voordracht van schepen Callaert als afgevaardigde en dan ook de verantwoordelijke wat het eerste betreft.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor dat we, als jullie akkoord gaan, over beide punten stemmen. Kan dat? Ja. Dan stemmen we. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 12, urbanisatie Peter Benoitpark, inrichten van een binnengebied en vaststellen rooilijn, goedkeuring. Schepen?

DE MEESTER: Ja, deze plannen en eigenlijk de plannen voor heel het gebied, voor heel het Peter Benoitpark, die werden uitvoerig toegelicht door de directeur van de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting op de commissie. Dus we hebben die grondig kunnen bespreken.

VOORZITTER: Goed. Dank u, schepen De Meester. Zijn hier vragen? Neen. Dan kunnen we overgaan tot stemming hierover. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Nee? Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 13, diensten, afdeling plannen en ontwikkelen, aanstellen studie bureau voor opmaak rup Bolleakkergebied, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ook dit dossier werd uiteraard besproken in de commissie. En er is consensus dat een rup de beste manier is om te zorgen voor juridische verankering van het nog op te maken of van de nog op te maken inrichtingsnota. Het is een vraag vanuit het buurtcomité om de procedure van het rup parallel te laten verlopen met de opmaak van het ... (?). En als college willen we daar graag op ingaan, omdat dit inderdaad heel wat voordelen biedt. Vandaar dat we vandaag het bestek, de gunningsvoorwaarden ter goedkeuring voorleggen om het studie bureau aan te stellen om dan samen aan de slag te gaan met de VLM.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik heb het woord, mijnheer De Meyer heeft het woord gevraagd en de heer Maes. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, ...

VOORZITTER: En mijnheer ... Ah, ik ... Mijnheer Wymeersch.

DE MEYER: ... dat hier een rup opgemaakt wordt, is op zich een goede zaak. Onze fractie was mede naast andere fracties hier vragende partij voor. En ook de buurt heeft hier uitdrukkelijk naar gevraagd en ook de landbouwraad. Het schepencollege was daar oorspronkelijk niet voor, maar het is goed van soms uw gedachten bij te stellen. Eigenlijk gaat het over een vrij eenvoudig rup. Als ge kijkt naar de omgeving, een grotendeels herbevestigd agrarisch gebied, de vraag naar een buurtbos en twee trage wegen, ge hebt het scoutsterrein, het tennisterrein, enkele boerderijen en wat randbewoning. Met andere woorden, vrij eenvoudig. Volgens ons mag dit gerust opgemaakt worden door eigen diensten. Zeker gezien het vele voorbereidende werk door de VLM. De buurt was heel sterk vragende partij. De landbouwraad heeft zich daar ook gunstig voor uitgesproken. Mede omdat zij overtuigd waren, dat dit een opportuniteit was en kon zorgen voor meer duurzame bedrijfsvoering én de nodige rechtszekerheid van de bedrijven op die manier kon verhoogd worden. Volgens hen is normale exploitatie en ontwikkeling van de bestaande bedrijven uiteraard een evidentie.

Het is logisch dat zij als belangrijkste gebruiker van die gronden naast de buurt en de andere participanten die ik daarnet heb opgenoemd, dat zij verder in het proces betrokken worden. Een

vraagje dat ik nog had, schepen, u hebt het ook in uw commissie gezegd. Een aantal gronden zullen een andere bestemming krijgen dan herbevestigd agrarisch gebied en zullen gecompenseerd moeten worden. Ik veronderstel dat ge er nu toch enig idee over hebt waar deze gronden juist zullen gecompenseerd worden. Daar hadden we graag enige duidelijkheid over. Alhoewel we voor het rup op zich zijn, maar gezien de discussie die we reeds over dit punt gehad hebben enkele gemeenteraden geleden en toen vrij emotioneel en de uitgestoken hand van ons, die geweigerd is en we hebben ondertussen ook nog geen enkele uitnodiging tot gesprek gehad, zullen we tot onze spijt eigenlijk dit punt niet kunnen goedkeuren en zullen we ons opnieuw consequent met de vorige stemming moeten onthouden. Maar dat betekent niet, dat we tegen het feit zijn, dat hier een rup zou komen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Maes? En daarna mijnheer Wymeersch.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Het is inderdaad zo, dat we over dit punt een vrij geanimeerde discussie hebben gehad op de gemeenteraad van januari 2020. Toen was het nog helemaal niet duidelijk, dat er inderdaad een rup zou worden opgemaakt. Hoewel dat op aandringen van het comité van de Bolleakker daar wel een vraag naar was. Nu ligt dat wel op de tafel. Dus ik denk dat we daar inderdaad blij over kunnen zijn, dat het stadsbestuur ingaat op dat voorstel. En zoals collega De Meyer ook zei, dan rekenen we erop, dat de mensen van de buurt en de landbouwers daar ook bij betrokken worden. Het lijkt mij de evidentie zelve. Dus in die zin gaan wij het voorstel goedkeuren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, ik treed de uitleg en de tussenkomst van collega De Meyer volledig en volmondig bij. Alhoewel wij tot een ander resultaat komen in ons stemgedrag. Wij gaan dit punt niet goedkeuren, we gaan tegenstemmen. En ik zal u zeggen waarom. Ik heb zo'n beetje een déjà vu-gevoel. Zoals collega De Meyer en de CD&V-fractie zijn we natuurlijk tevreden dat er een rup komt. Maar we zitten nu met het probleem van de landbouwzones, die moeten gecompenseerd worden ergens. Op het ogenblik weet nog niemand waar. Wij vrezen naar analogie met andere dossiers – en ik verwijs naar het dossier AZ Nikolaas – dat wij hier weer zullen geconfronteerd worden met een papieren compensatie, met een papieren compensatie wat de facto inhoudt, dat er minder landbouwareaal zal zijn op Sint-Niklaas grondgebied dan vandaag het geval is.

Omwille daarvan en zeker omwille van die onduidelijkheid van de toekomst van het herbestemd agrarisch gebied, denk ik dat het niet anders kan dat wij – ik zal het niet overdrijven en zeggen dat het met pijn in het hart is, want dat is niet waar, wij juichen het rup toe – maar omwille van

de onzekerheid van de landbouw op zich en het feit dat men waarschijnlijk met een de facto inkrimping van het landbouwareaal zal zitten, gaan wij hier dus tegenstemmen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming over dit punt. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Oh, excuseer, schepen.

DE MEESTER: Maar heel kort hoor. Wat betreft de compensatie, ja, daar is nog geen beslissing over genomen, dus ik ga hier ook niet vandaag daarover freewheelen. En uiteraard het betrekken van de buurt, van de landbouwers, van alle betrokkenen maakt integraal deel uit van het bestek, dus dat is zeer duidelijk. Er is zeker geen discussie over.

VOORZITTER: Dank u, schepen, voor deze verduidelijking. We gaan verder met de stemming. Wie stemt voor? Dat is meerderheid en PVDA. Wie ... En – excuseer – Vooruit. Wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? CD&V, zoals daarnet gezegd. Dan gaan we over naar punt 14, leveringen, beheer openbaar domein, aankoop werktuigdrager, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. En we wachten ... Dank u wel, schepen De Meester. Ja, schepen Hanssens, ... is in aantocht. Schepen?

HANSSENS: Ja, voorzitter, het betreft de levering van of de aankoop van een werktuig. Dat is toegelicht in de commissie. Er waren geen vragen over.

VOORZITTER: Zijn er nu vragen over? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan hebben we punt 15, diensten, projecten openbaar domein en beheer openbaar domein, raamcontract voor de aanleg en onderhoud van gevelwatertuinen, groenslingers, daktuinen en groenmuren, verhogen raming, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, voorzitter, dit dossier werd al goedgekeurd met een andere raming in de zitting van 22 januari. Wij moeten omwille van redenen, die toegelicht zijn in de commissie, die raming verhogen. En dat is verder toegelicht tijdens de commissie.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Als er geen vragen zijn, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor?

Dat is meerderheid, Vooruit, PVDA en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Een stemverklaring. 125.000 euro in surplus, dat is niet weinig. Wij hadden graag meer zorgvuldigheid bij de voorbereiding.

VOORZITTER: Dank u voor deze verklaring, mijnheer De Meyer. Dan gaan we verder met punt 16, werken, rioproject afkoppelen Hoogkameren, sluiten samenwerkingsovereenkomst met Aquafin, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dat is helemaal toegelicht in de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Zijn daar opmerkingen of vragen? Neen? Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 17, zakelijke rechten, Paterssite, verkoop loten 2, 3, 4 en 5 aan Sint-Niklase Maatschappij voor Huisvesting en loten 1, 6 en 7 aan Wooncoop cv, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, voorzitter, een volgende aflevering in een langlopende feuilleton lijkt het wel, maar wel een heel belangrijke. Omdat dat het begin en de aanzet zal zijn van de bouw van woongelegenheden op de Paterssite.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Als er geen opmerkingen of vragen zijn, dan kunnen we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, PVDA en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 18, zakelijke rechten, restperceel Nieuwe Molenstraat, desaffectatie en verkoop aan Infrabel, voorwaarden akte, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, voorzitter, het gaat over de verkoop van inderdaad een restperceel onbebouwde grond aan de Nieuwe Molenstraat voor de bouw van een nieuw schakelstation door Infrabel op die plaats.

VOORZITTER: Dank u, schepen, voor deze toelichting. Als er geen vragen zijn, dan kunnen we overgaan tot stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 19, mobiliteit, aanvullend reglement op het verkeer, gemeente- en gewestwegen, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, deze aanpassing van het aanvullend reglement op het verkeer heeft betrekking op het rechtsaf door rood voor fietsers op een drietal kruispunten, die in beheer zijn van AWV. Daar is een specifieke procedure voor uitgewerkt, waarbij de laatste stap in dat proces – alvorens dat de borden gehangen worden door AWV – de goedkeuring van het aanvullend verkeersreglement in de gemeenteraad is.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Geen vragen zie ik. Dan stel ik voor dat we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar

maken. Wie stemt voor? En ook dit is eenparig. Punt 20, mobiliteit, snelheidsregimes op grondgebied Sint-Niklaas, uitbreiding zone 30, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, dank u voorzitter. Collega's, in de commissie verkeersveiligheid in januari lichtte ik samen met onze burgemeester een aantal voorstellen toe, die de verkeersveiligheid in onze stad moeten verbeteren. Vandaag ligt hiervan de invoering van een homogene zone 30 in het stadscentrum en de deelgemeenten voor. De onderliggende reden is natuurlijk dat we willen gaan naar die verhoogde verkeersveiligheid. De helft van de verkeersongevallen met fietsers heeft plaats in die toekomstige zone 30 en 70 % daarvan zijn aanrijdingen met een gemotoriseerd voertuig. Niet alleen verkort het rijden tegen 30 km/uur de remafstand en vermijden we daardoor aanrijdingen, maar ook als er aanrijdingen gebeuren, zijn de gevolgen vaak minder erg bij 30 km/uur dan 50 km/uur. En zeker in straten, waar geen aparte fietsinfrastructuur ligt of waar dit zelfs niet mogelijk is, is dit een goede maatregel. Wie verkeersveiligheid zegt, zegt ook duidelijkheid en leesbaarheid. Het huidige wisselend regime van snelheden in de binnenstad zijn niet alleen voor buitenstaanders soms moeilijk te lezen en te begrijpen. Ook voor onze eigen stadsinwoners zijn zij een bron van ergernis. Bij controles in zone 30, want die doen we wel degelijk nu, voelen sommige geflitsten zich in de val gelokt, omdat de zone is afgebakend enkel en alleen door een bord. Dit soort frustraties vreet aan het draagvlak. Deze uitbreiding in het stadscentrum, maar ook de dorpskernen geven de opportuniteit om ook qua signalisatie stappen vooruit te zetten en de zones goed af te bakenen. Dit ontslaat ons niet, zoals ik in de commissie heb aangegeven, om verder te werken aan het leesbaarder maken van de weg zelf en aan te passen aan het snelheidsregime. Straten in woonwijken worden best aangepakt met wegversmallingen, vergroening en andere maatregelen, maar het invoeren van de regel wacht daar best niet op. Collega's, verkeersveiligheid verbeteren is een zaak van heel veel factoren en dit is slechts er één van. Dat wil ik benadrukken. Dat is niet zaligmakend op zichzelf, maar tezamen met de inspanningen die gebeuren op het vlak van sensibilisering, infrastructuur, maar ook handhaving, moet het aantal verkeersslachtoffers – en zeker fietsslachtoffers – in onze stad kunnen doen dalen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. Ik heb tussenkomsten van de raadsleden De Meyer, Marc Huys, Baeck en Van der Coelden. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord. En Maes.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, ook onze fractie is voorstander van de zogenaamde 15 minuten-stad. Dit concept houdt in, zoals u weet, collega's, dat alle inwoners van de stad in niet meer dan 15 minuten fietsen of wandelen toegang hebben op een veilige wijze tot alle belangrijke voorzieningen. Zoals u wellicht weet, collega's, is de 15 minuten-stad een pleidooi voor

een stad op mensenmaat, een idee van de Frans-Colombiaanse stedenbouwkundige Carlos Moreno. Het idee wordt al toegepast in het buitenland en maakt ook vooruitgang in Vlaanderen en heeft consequenties enerzijds voor mobiliteit, maar uiteraard voor ruimtelijke ordening. Het betekent voor ons niet dat de wagen, die in de toekomst wel elektrisch zal zijn, overal 15 minuten moet rondrijden. Dit voeg ik eraan toe met een knipoog. Omwille van veiligheidsredenen, omwille van mobiliteitsredenen, omwille van het concept waar ik daarnet naar verwezen heb, zijn we voorstander principieel van verantwoorde uitbreidingen van de zone 30.

BURGEMEESTER: Mijn excuses, maar ...

DE MEYER: Voorwaarde is, schepen – zoals u zelf gezegd hebt – de leesbaarheid van de straten, van het straatbeeld, want borden 30 alleen zullen uiteraard niet volstaan. Ik heb in de commissie daar ook op gewezen, dat er toch in minstens één situatie de overgang van zone 70 naar zone 30 natuurlijk, dat daar ook een voorafgaandelijke aanpassing moet komen. Wat we nog steeds vinden en ook steeds verwoord hebben in de commissie, maar nog uitdrukkelijker vinden na uw antwoord, schepen, dat het wel een gemiste kans is om hier echte participatie gehad te hebben met de mensen uit de verschillende buurten. We denken dat een participatief project de motivatie alleen maar had kunnen verhogen en ook het draagvlak om de maatregelen na te leven. Het zou ons inziens motiverend gewerkt hebben. Ik maak eventjes een zijsprongetje, maar voor de benaming van een stadspark, van een dorpspark in Nieuwkerken, komt er een participatief project. Voor een dergelijke belangrijke beslissing is er geen voorafgaandelijke inspraak en participatie. Neemt niet weg, dat ik mij vereerd voel, dat de benaming die ik gesuggereerd heb “Schapenkoppenpark” zal onderzocht worden voor het Nieuwkerkse park. Maar mijn essentie blijft, hier is het een gemiste kans. We hebben ook een paar uitbreidingen gesuggereerd om te onderzoeken, mits participatie van de bevolking. Een invoering van de zone 30 is een eerste element, maar de handhaving ervan en zeker op gevaarlijke school- en spitsuren en niet op onmogelijke uren om de mensen sowieso een boete aan te smeren, is een ander element. Daarom herhalen wij ons pleidooi voor de GAS-boetes.

We weten dat dit een complex verhaal is, dat heel wat interne voorbereiding vergt. Enerzijds de technische apparatuur die moet aangekocht worden en anderzijds het bijkomend en goed opgeleid personeel dat er moet zijn om deze toestellen te bedienen. Als we dat binnen dit en een jaar wensen, schepen, dan zal bij de voorbereiding een tandje moeten bijgestoken worden en meer dan één. Anderzijds vinden we – en we herhalen dat nog eens – op vlak van mobiliteit is het afschaffen van zovele bushaltes toch wel een gemiste kans. Zeker als daar geen volwaardig alternatief voor komt. Tot hier, voorzitter, onze tussenkomst.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan raadslid Marc Huys.

HUYS M.: Ja, dank u wel. Beste collega's, wij als fractie zijn niet – en dat moet duidelijk zijn – tegen een zone 30 an sich. En zone 30 heeft zijn nut bewezen, maar toch hebben we enkele bedenkingen tegen het algemeen uitbreiden van die zone 30. De zone 30 is ingericht om aandacht te vragen aan gevaarlijke punten. En als ge dat veralgemeent, dan vervaagt ook de aandacht juist op die gevaarlijke punten. Ge moet maar eens in een auto zitten en proberen van aan 30 km/uur te rijden en te blijven rijden en al die borden in het oog te houden en dan plots geconfronteerd worden met een gevaarlijke situatie. Dat gaat er zeker volgens ons niet op verbeteren. Ten tweede stellen wij ons de vraag, gaat de automobilist zich wel houden aan die snelheid? Ik heb geprobeerd – al verschillende keren – en dat is ter hoogte van de school aan Vijfstraten, geprobeerd van mij te houden aan 30 km/uur, omdat er een bord staat “30 km/uur” dat oplicht. Ik kan u verzekeren, dat is heel moeilijk. Ge zit gemakkelijk aan 35 km/uur, 37 km/uur zonder dat ge het weet. De vraag stelt zich dan, naar de toekomst toe gaan er heel veel mensen in overtreding zijn. Daar ben ik van overtuigd. Wat gaat er dan gebeuren met die overtredingen? En hoe gaat die handhaving gebeuren? Ik verwijs ook naar wat er nu gebeurt met de fietsstraten. Ik heb er vroeger over tussengekomen met de vraag van hoe gaat ge handhaven, dat de automobilisten de fietsers niet gaan voorbijsteken? Wel, dat gebeurt nog altijd hé. Dat is een tweede vraag. Derde vraag – en daar hebt ge al op gealludeerd – dat is dat de zone 30 niet zomaar met gewone borden kan gesignaleerd worden. Er moet volgens het ministerieel rondschrĳven van 27 oktober 1998, moet de zone 30 goed ingericht worden. Dat betekent dat ofwel de plaatsgesteldheid uitnodigt om 30 km/uur te rijden. Als dat niet het geval is, dan moet er ook volgens dat rondschrĳven een snelheidscontrole gebeuren om te bepalen of de V85-norm – dat is de snelheid waarmee 85 % van de weggebruikers zich verplaatst – of die al dan niet boven de 30 km/uur is. Maar ik heb de indruk, dat die controle niet gebeurt is, althans toch niet in de wijk waar ik woon.

En ten slotte wil ik hier nog eens wijzen op het feit – en de studies hebben dat bewezen, ook alle specialisten inzake luchtkwaliteit zijn het erover eens – dat de emissie aan 30 km/uur nog altijd hoger ligt dan de emissie aan 50 km/uur. Conclusie is, dat die ingreep, denken we, een dode letter zal blijven als er niet goed gehandhaafd wordt, inrichtingen komen van de wegen, zodanig dat die snelheid van 30 km echt wordt afgedwongen. En vooraleer dat gebeurt, zien wij ons bijna verplicht om dit niet goed te keuren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. Ik geef het woord aan de heer Baeck.

BAECK: Ja, dank u wel, voorzitter. Het zal jullie niet verbazen, maar met Groen zijn we opgetogen met de uitbreiding van de zone 30. De afgelopen jaren werd het aantal straten met zone 30 al gevoelig uitgebreid. Niet enkel in de kernstad, maar ook in de kernen van de deelgemeenten werd 30 km/uur meer en meer de norm. Met deze beslissing vullen we vanavond ook de laatste gaten in. De hele stad binnen de rondweg en de dorpskernen van de deelgemeentes zijn voortaan zone 30. En hiermee zetten we een reuzestap richting meer verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid. 30 wordt het nieuwe 50. Binnen de wetenschap was er al langer een consensus. Maar ook beleidsmakers en een groot deel van de burgers zijn vragende partij. 30 wordt meer en meer de norm. Een afwijking naar 50 km/uur waar dit veilig kan. Deze lijn wordt ook doorgetrokken naar Sint-Niklaas. Een aantal goed uitgeruste wegen, zoals de Hofstraat, Parklaan en de Spoorweglaan – die ook belangrijke ontsluitingswegen zijn – blijft de limiet 50 km/uur. Waar het vroeger de norm was, zijn dit nu de uitzonderingen. Ook het verlagen van de snelheidslimiet maakt onze wegen onmiskenbaar veiliger. Uit de cijfers in Sint-Niklaas blijkt dat 50 % van de ongevallen met fietsers plaatsvindt op een plaats die binnenkort zone 30 wordt. In 80 % van de gevallen is er een motorvoertuig bij betrokken. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt, dat het risico op overlijden of ernstige verwondingen bij fietsers 5 keer lager ligt bij 30 km/uur. Ook bij ongevallen, waarbij enkel motorvoertuigen betrokken zijn, is de impact veel minder groot. Het verschil in remafstand tussen 30 km en 50 km/uur is aanzienlijk. 12,9 m bij een snelheid van 30 km/uur tegenover 26,8 m bij 50 km/uur. Elke verkeersdode is er één te veel. Het is onze ambitie om het aantal verkeersdoden in de stad en dorpskernen drastisch naar beneden te krijgen om finaal op nul te eindigen. Duidelijkheid en handhaving. De aaneengesloten zone heeft als voordeel dat ze voor duidelijkheid zorgt. Niet te veel wisselende snelheidsregimes maakt het logischer en leesbaarder voor de bestuurder. En dat is een groot voordeel. Maar het mag natuurlijk ook niet bij een papieren beslissing en wat borden plaatsen blijven. Een sterke handhaving is noodzakelijk. De snelheidscontroles zullen in functie daarvan opgedreven worden. Daarnaast moet er in de komende jaren nog verder worden ingezet op het aanpassen aan het wegbeeld.

Brede en rechte stukken weg verleiden chauffeurs om het gaspedaal in te duwen. Op die manier komt er op termijn meer plaats voor zwakke weggebruikers en vergroening. In sommige stukken van de stad, zoals bij de heraangelegde winkelwandellus, wordt dit al consequent toegepast. Zo wordt het verschil tussen straten met verschillende snelheidsregimes ook in de straatrichting duidelijk leesbaar. De leefbaarheid. Naast verkeersveiligheid heeft een zone 30 ook een invloed op de algemene leefbaarheid. Een baanbrekende studie van de Engelse stedenbouwkundige Donald Appleyard uit de jaren '80 toonde al aan, dat straten met veel, druk en snel verkeer een stevige rem zet op de sociale contacten tussen omwonenden. Een autoluwe buurt heeft met andere woorden een positieve impact op de leefkwaliteit in de buurt. Dit is niet voor niets één van de krachtlijnen van het mobiliteitsplan van de stad Sint-Niklaas, dat onder andere vertaald wordt in het circulatieplan. Bovendien heeft een verlaagde snelheidsnorm nog andere gevolgen. Minder uitstoot en dus een betere algemene luchtkwaliteit en minder geluidsoverlast bv. Op de verkeersdoorstroom heeft de invoering van zone 30 amper effect. Studies tonen overtuigend aan, dat de duurtijd van trajecten nagenoeg ongewijzigd blijft. Dat de invoering van een zone 30 meer files zou veroorzaken, is dus een hardnekkige mythe. Enkel door verder in te zetten op de zogenaamde modelshift en mensen te overtuigen om zoveel mogelijk voor andere vervoersmiddelen dan de auto te kiezen, kan het fileprobleem ingedijkt worden. Het recht van de snelsten. Vandaag wordt het recht van de snelste terecht in vraag gesteld. Vorig jaar volgde ik een webinar van Marco te Brömmelstroet, een Nederlandse fietsprofessor. Hij legde ons toen een aantal vragen voor. En ge moet daar eens rustig over nadenken. Hoe kan het, dat we op een knopje moeten drukken als we de straat over willen steken? Steekt een hert de weg over of rijden wij dwars door zijn bos heen? En waarom rijden we steeds sneller, maar komen we geen seconde eerder thuis? Ook in een webinar prof Lauwers, die gaf toen het voorbeeld mee “de straal waar kinderen zich van hun huis verplaatsen in de laatste decennia, dat die steeds kleiner geworden is”. Van bijna 10 km – 50 jaar geleden – naar minder dan een km vandaag. Hoe we ons verplaatsen, heeft een enorme invloed op de inrichting van onze straten, onze steden en onze samenleving. Het bepaalt zelfs hoe we met elkaar omgaan. De dominante rol van koning auto wordt hier vanavond voor een stukje doorbroken. Sint-Niklaas fietsstad wordt steeds meer een feit en dit ten voordele van de leefbaarheid. Elkaar terug leren kennen aan de voorkant van het huis in plaats van in de veilige gesloten ruimte aan de achterkant van het huis te blijven. De manier van hoe we denken en kijken naar ons verplaatsen, mag wat ons betreft op de schop. Onze ambities voor de toekomst zijn het verder aanpakken van het straatbeeld. Met de winkelwandellus hebben we getoond hoe het moet. Nog heel wat andere straten hebben een verkeersveilige make-over nodig.

Op die manier komt er ook veel meer plaats voor ontharding, groen, maar ook vooral meer sociaal contact. En als corona ons één ding heeft geleerd, is dat we net meer nood hebben aan kwalitatieve openbare ruimte in plaats van auto's. Het laatste stukje, dat vertel ik omdat er vanavond ook nog een interpellatie op de agenda staat, die enkel kijkt naar het percentage van een aantal fietspaden tegenover een aantal straten. Volgens ons is dat een achterhaalde visie, ...

DE MEYER: Mogen we dat straks bespreken, voorzitter?

BAECK: ... want het mag daar niet alleen over gaan. We moeten ook kijken naar hoe we ons willen verplaatsen en vooral hoe we willen leven in onze stad. Ik kan u ten allen ten zeerste het boek "het recht van de snelste" aanraden. Het zal jullie kijk op mobiliteit en vooral de plaats die de auto in onze stad nog altijd inneemt, grondig veranderen. Dank je wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. Dan geef ik het woord aan de heer Van der Coelden. Mijnheer Van der Coelden? Mijnheer Van der Coelden, u hebt het woord. Mag ik even aan de andere raadsleden vragen om het woord te respecteren. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u wel, voorzitter. Om te beginnen, wij hebben binnen onze fractie en binnen ons bestuur van de beweging heel lang en met heel wat mensen gediscussieerd over het punt en over de houding, die we zouden innemen in de gemeenteraad. Allé, het is duidelijk dat elke maatregel, die bijdraagt tot meer verkeersveiligheid, dat die steun verdient. En ik denk dat schepen Hanssens in zijn inleiding ook duidelijk gemaakt heeft, dat het hier gaat over straten, waar relatief veel ongevallen zich voordoen en dat de zone 30 ook – of de uitbreiding van de zone 30 – ook bijdraagt tot de uniformiteit en daarmee ook wel een stukje de leesbaarheid en de herkenbaarheid van het snelheidsregime in de binnenstad en in de deelgemeenten. Daartegenover staat, dat dit op de manier waarop het vanavond voorgesteld wordt om in te voeren, dat dit een geïsoleerde maatregel is en dat – en dat heeft de schepen ook wel toegegeven in zijn antwoord en dat blijkt ook uit de tussenkomsten van de collega's – ja, dat hier geen begeleidend infrastructureel programma aangekoppeld is. En het gaat bijna stuk voor stuk over straten, die door hun inrichting, door de breedte, door de aanleg uitnodigen tot relatief hoge snelheid. Het gaat doorgaans over straten, die een voorrangregeling kennen ten opzichte van de kruisende straten. Het gaat in veel gevallen over straten, waar fietspaden, aanliggende fietspaden aangelegd zijn. Wat in principe niet thuishoort of niet behoort tot het beeld van de zone 30. En wij hebben dan ook schrik, dat door deze of dat deze maatregel heel wat wrevel zal opwekken en onbegrip zal opwekken.

Bij de automobilisten, omdat ze in feite door de aanleg van de infrastructuur, door de aanleg van de straat uitgenodigd blijven worden om met de auto een snelheid te rijden, die hoger ligt dan de toegelaten 30 km/uur. Bij de bewoners van die straten, ja, omdat ze natuurlijk, omdat deze maatregel een bepaald verwachtingspatroon creëert, nl. de snelheid van het autoverkeer gaat omlaag in mijn straat. En dat we vrezen, dat door het geïsoleerd karakter van de maatregel, die verwachtingen niet ingelost zullen worden. En dan ten derde, ook door een aantal andere mensen in belendende straten, in woonstraten, omdat natuurlijk op het moment dat heel de binnenstad of heel het centrum van de deelgemeente zone 30 wordt, dat ook de hiërarchie die nu via het, onder andere via het snelheidsregime, ook door die aanleg van de straten, ook door die voorrangregeling, dat de hiërarchie die in het stratenbeeld van de stadskern ingebakken zat met invalswegen en erftoegangswegen of gewone woonstraten, ja, dat die komt weg te vallen en dat het risico dat dit gaat leiden tot sluipverkeer in woonstraten groter wordt. We gaan ons dan ook vanavond bij de stemming over deze maatregelen onthouden. Ik denk dat het voor een deel een discussie is of het glas nu halfvol of halfleeg is. En wij willen dan bij de stemming toch een zekere reserve naar vorebrengen over deze maatregel, vooral omwille van de beperkte afdwingbaarheid daarvan op het terrein. We vragen wel, schepen, om op zeer korte termijn – 2 à 3 maanden – een eerste grondige evaluatie te maken van deze maatregel. Van het effect van de zone 30 op de snelheid die effectief gereden wordt in die straten, van het effect van de zone 30 op het eventueel zich verleggen van de verkeersstromen en uiteraard ook van het effect op de ongevallen op deze wegen. Niet met de bedoeling – en ik denk dat dat ook vrij duidelijk moet zijn – niet met de bedoeling om die maatregel terug te schroeven of die maatregel af te bouwen, maar eerder met de bedoeling om hem te versterken indien dit nodig zou blijken uit de evaluatie.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. En dan geef ik nog het woord aan de heer Jef Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Het zal u niet verbazen, schepen, dat wij blij zijn dat deze veralgemeende zone 30 wordt ingevoerd. Wij hebben daar de voorbije 2 jaar al een paar keer rondtussengekomen met de vraag en het voorstel om dat te overwegen. Wij zijn daar absolute voorstander van. Wel te verstaan – en dat hebben wij ook duidelijk aangegeven – wat betreft de zichtbaarheid van de borden, de zichtbaarheid geschilderd op de weg, dus ook wat betreft de leesbaarheid van heel de zone, dat dat duidelijk naar voor wordt gebracht en dat er ook aanpassingen gebeuren waar nodig van het profiel. En ik begrijp dat dat niet allemaal in één, twee, drie kan gebeuren, maar ik denk dat er toch wel al zo snel mogelijk daar moet op ingegrepen worden.

En ik begrijp toch niet helemaal de bezorgdheid laat ons zeggen van collega's, die daarbij twijfelen of deze zone effectief is. Als ge bekijkt, heel Brussel is begin dit jaar zone 30 geworden. En als je dan bv. in BRUZZ gaat lezen wat het effect is van deze zone 30, dan is het in eerste instantie dat er veel minder snel wordt gereden, maar ten tweede dat de tijd dat mensen nodig hebben om van A naar B te gaan, dat die niet verandert. Er wordt veel rustiger gereden. Er wordt inderdaad, er zijn veel minder ongevallen en ik denk dat dat toch absoluut de prioriteit moet zijn wat betreft verkeersveiligheid. En die ongevallen, die doen zich voornamelijk voor met zwakke weggebruikers. Dus wanneer dat je 30 km/uur een aanrijding hebt van een auto met een voetganger, dan is de kans op overlijden maar half zo groot als dat tegen 50 km/uur is. Dus ik denk dat daar de verkeersveiligheid en de slachtoffers eigenlijk, dat die daar minder groot zijn. En het argument rond de handhaving, ja, als je een bepaalde maatregel niet neemt, omdat je niet op elk moment en op elke plek kan handhaven, dan moet je heel veel maatregelen niet nemen. En dan moet je geen coronamaatregelen nemen, want je kan ook overal geen toezicht gaan hebben. Dus ik vind dat een non-argument. Dus in dat opzicht, denk ik dat het goed is om die zone te veralgemenen, máár – en ik denk, daar hebben we ook voor aangedrongen in de commissie – dat daar zeer goeie communicatie en liefst zo snel mogelijk naar de automobilisten en naar de burger in het algemeen moet gaan om dat duidelijk te maken waar het is. Dat is één element. En ik denk dat men hier ook een kans mist om in het noordelijk gedeelte – want in het zuidelijk gedeelte rond de Ringweg hebben we nu een volledige duidelijke zone – ook in dat noordelijke gedeelte een volledige duidelijke zone te creëren. Oké, laat ons maar daar, allé, daarom gaan we niet dit punt afschieten. Ik denk dat daar misschien wat tijd voor nodig is om dat te realiseren. Maar wij blijven daarvoor pleiten. En uiteraard vinden we dit wel, als we mogen spreken wat collega Baeck dan zegt over de modelshift, ja, er gaat een stukje een modelshift zijn. Hopelijk dan naar de fietser. Maar ik vind het jammer, dat die modelshift naar het openbaar vervoer en naar de bus in deze stad, dat die eigenlijk fors wordt afgebouwd. We gaan het er straks nog over hebben. Dus als we echt een modelshift willen en we willen ook die auto uit de binnenstad zoveel mogelijk eigenlijk ja, aan de rand van de stad krijgen, dan zijn er natuurlijk ook randparkings nodig en dergelijke dingen meer. Maar dan moeten we ook aan de mensen, aan de automobilisten de gelegenheid geven om makkelijker openbaar vervoer te kunnen nemen in de stad. Maar dat is een ander gegeven. Het belet ons niet om hier absoluut voorstander te zijn van dit plan, als het met de nodige begeleidende maatregelen wordt doorgevoerd.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Ik geef het wederwoord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u, voorzitter. Ik weet niet of er een wederwoord op zijn plaats is. Ik denk dat vooral de verschillende fracties hun stemhouding hebben toegelicht. En ik kan u wel zeggen,

dat ik toch een zekere vorm van ontgoocheling voel. En zeker van bepaalde partijen, waarvan ik echt had gedacht, dat zij voluit mee gingen stappen in dit verhaal voor meer leefbaarheid en voor meer verkeersveiligheid. En wat ik gehoord heb van een aantal mensen, ja, lijkt mij een beetje wel argumenten geven aan chauffeurs, aan weggebruikers – en ik heb er zelf gigantisch veel reacties gehad, dat kan ik u wel zeggen, die ik allemaal trouwens netjes heb beantwoord, in sommige gevallen veel netter dan dat ik een mail gekregen had – ja, hen argumenten geven waarom dat ze zich vooral niet moeten houden aan die zone 30. En ik denk dat mijnheer Maes het correct heeft gezegd. Allé, het is niet omdat iets niet 100 % constant afdwingbaar is, dat ge de regel niet moet invoeren. Want er zijn best heel veel mensen, die zich houden aan de regels hé. We hebben de neiging in onze maatschappij om gigantisch veel te focussen op die asociale minderheid, die zich niet wil houden aan de regels. En om daar dan nog eens extra regels, extra ambtenaren, agentschappen voor op te richten om die regels te gaan toch afdwingen, ja, ik denk dat we in deze geen fout maken. Dat we in deze een moedige beslissing nemen. Ik zou zeggen dat, dit college is niet bang om moedig te zijn om deze beslissing te nemen, om ervoor te zorgen dat die verkeersveiligheid toch verbetert. En als ik hoor van ja, het is toch wel moeilijk om u te houden aan 30 km/uur, dat herken ik. Ge zit snel aan 37, 40, 42 km/uur. Dat ken ik en dat is des mensen. Als ge geen super uitgeruste, moderne auto hebt, die dat afdwingt, ja, dan is dat inderdaad zeer moeilijk. Maar als we de snelheid, collega's, op 50 km/uur houden, dan wordt er niet 37 of 42 gereden, maar dan wordt er 62 gereden of 65 gereden. De winst is sowieso 20 km/uur zou ik dan denken. En die 20 km/uur is letterlijk het verschil tussen leven en dood bij ongevallen. En dat is waar het hier om gaat. Dus laat ons de tegenstanders of de mensen zeggen die het moeilijk is, niet nog meer argumenten in de hand geven, maar laat ons de moedige beslissing nemen. En ja, ik ben het eigenlijk eens met bijna alles wat jullie gezegd hebben. We moeten de weginrichting aanpassen. Er gaat duidelijke signalisatie zijn met grote wegmarkeringen aan het begin van de zone 30. 4 op 2 m. Ge zult er niet naast kunnen kijken. Op meer dan 30 locaties in onze stad. En ja, we zullen die woonwijken, in die woonwijken ingrepen moeten doen. We zullen eraan beginnen. We gaan dat doen. Maar laat ons eraan beginnen en laat ons niet wachten tot alles in orde is alvorens dat we die zone 30 invoeren. En we gaan ervoor zorgen, dat die wijkontsluitingswegen in de stad, dat die nog goed berijdbaar zijn. Ja, zullen ze uitnodigen om iets sneller te rijden? Dat zal best zijn. Maar ten minste zullen mensen zich niet geneigd voelen om te zeggen 60 is toch nog oké als ze in een zone 30 zitten die duidelijk is afgebakend.

En als het goed is voor de collega's, zou ik het daarbij willen houden. Tenzij dat er iemand nog een specifiek antwoord op een opmerking wil geven. Maar dat is onze houding en daarom zou

ik toch wel voorstellen om toch voor te stemmen. Ook al is dat opgemaakt dat gedacht. Van gedacht veranderen, daar is nog nooit iemand van doodgevallen denk ik. Dus ...

DE MEYER: Voorzitter?

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik heb de heer Van der Coelden, de heer Marc Huys en dan de heer De Meyer. En de heer Wymeersch.

VAN DER COELDEN: Heel kort, voorzitter. Allé, ik zou zeggen tegen de schepen – en dat was ook onze suggestie – meet het. Ik woon zelf in een straat en in een wijk, die nog redelijk recent omgevormd is tot zone 30. Ik tel daar wel auto's. Dat is gemakkelijk. Ge kunt die turven, maar ik heb niet de apparatuur om daar de snelheid te meten. Mijn indruk – maar het is ook niet meer dan een indruk – is dat de invoering van de zone 30 daar een zeer beperkt effect heeft op de snelheden, die effectief gereden worden. Als ik daar zelf met mijn auto 40 rijd – want dat is ook op een bepaald moment bij ons gezegd, ge zou in feite een zone 40 moeten invoeren, om zowat het midden te houden tussen ja, gematigd rijden en u houden aan de limieten – maar als ik 40 rijd in mijn eigen straat, ja, dan word ik voortdurend opgejaagd door mensen achter mij, die dat blijkbaar nog veel te traag vinden. Dus allé ja, ik begrijp u, schepen. Ik begrijp ook voor een stuk uw ontgoocheling. Ik denk dat we het inhoudelijk ook wel voor een heel groot deel met mekaar eens zijn. Maar ik zou zeggen, laat het ons meten. En laat ons de vergelijking maken en zien. Ik hoop het hé, dat ge gelijk hebt. Dat ze nu + 60 rijden en dat ge dat naar 40 zou kunnen krijgen door die maatregel. Ik hoop het met u. Maar ik zou het wel graag bewezen zien.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan de heer Marc Huys.

HUYS M.: Ja, ik zou twee dingen willen zeggen. Ten eerste tegen Aster. In verband met de emissie. Ik heb hier een uitspraak van de heer Frans Fierens, specialist luchtkwaliteit bij de Intergewestelijke Cel voor het Leefmilieu (IRCEL), die inderdaad bevestigt dat auto's bij 30 km/uur meer verbruiken dan een uitstoot bij 50 km/uur. Dat ter rechtzetting. En eigenlijk zou ik ons stemgedrag willen samenvatten in de woorden van VUB-professor Cathy Macharis. Dat is een professor mobiliteit aan de VUB. In verband met de zone 30 in Brussel, waarvan ze zegt "ja, het kan werken en het zou de stad leefbaarder maken als er voldoende controle én infrastructuur is". En dat is in feite de grond waarop onze beslissing is gebaseerd.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Marc Huys. Dan geef ik het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Ja, onze ja-stem is geen blanco cheque, laat dat duidelijk zijn. We hebben gezegd wat we verwachten. En na onze tussenkomst, zoals ook na sommige andere tussenkomsten, kunt ge afwegen stemt ge voor of onthoudt ge u. Wij stemmen voor, omwille dat we consequent

willen blijven met het mobiliteitsplan dat we goedgekeurd hebben. Omwille dat we denken vanuit veiligheidsoverwegingen is het een opportuniteit. En we gaan er ook vanuit, dat het engagement dat de schepen genomen heeft voor wat betreft de leesbaarheid van de straten, zowel op de commissie als vanavond herhaald, dit effectief zal uitgevoerd worden. Wat ik wel zou vragen, voorzitter, dat is dat de interpellatie van collega Lore Baeten zou aansluiten onmiddellijk bij dit punt. In die zin, dat één van de fractieleiders reeds een inhoudelijke beoordeling daarvan maakt en onze collega moet nog aan bod komen. Bovendien is het eigenlijk ook een waardevolle aanvulling op de problematiek, die hier geschetst is. Het zou een vorm van respect zijn voor mijn jonge collega.

VOORZITTER: Ik geef nog eerst het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik ... Eigenlijk zou ik een beetje moeten ... Ja, ja, ... De tussenkomst van collega Baeck vond ik – en ik wik mijn woorden – eigenlijk vrij goed, al was het maar omwille van het feit dat ik het eigenlijk nooit verstaan heb. Ik zou collega Baeck willen aanraden van in het vervolg iets luider te spreken. Ik heb toch de indruk, dat hij niet van de meest timide personen in deze zaal is. Maar als hij een tussenkomst wil doen, mag hij dat ook met de nodige overtuiging brengen. En ik vermoed dus, dat hij dit gebracht heeft zonder enige overtuiging. En daar kan ik inkomen. Als hij verwijst naar een groot gedeelte van de Sint-Niklase bevolking is gewonnen voor de veralgemening van zone 30, dan bevestigt mij dat de indruk dat collega Baeck – en ik denk in afleiding heel zijn fractie en zijn partij – weinig voeling heeft met de Sint-Niklase bevolking. Want het overgrote gedeelte van de Sint-Niklase bevolking staat minstens huiverachtig, bijna afwijzend tegenover de veralgemening van zone 30. En als collega Baeck verwijst naar Sint-Niklaas fietsstad, dat is een mooi objectief, dat is een mooi objectief, maar ik stel vast dat allerlei ingrepen zowel, schepen, inzake stadsvernieuwing, stadsherstructurering, als wel zuiver verkeerskundig, dat die uiteindelijk – misschien niet de bedoeling – maar wel het resultaat zullen hebben dat de auto in feite geweerd wordt, niet alleen uit de stadskern, maar uit het ruimere, ruimer buiten de stadskern. En dat kan nooit de bedoeling zijn. Aan de ene kant wil men een levende, bruisende stad. En aan de andere kant bemoeilijkt men het feit dat men deze stad in zijn ruimste zin van het woord met de wagen kan bereiken. Eén woord wil ik nog ter afsluiting zeggen, mevrouw de voorzitter. Men heeft het over de handhaving in de zone 30. Handhaving ten opzichte van de autogebruiker.

Mag ik er andermaal nog eens op wijzen, dat het hoogtijd wordt dat er ook handhaving gebeurt ten overstaan van de fietser, ten overstaan van de fietser. Want hoe die het verkeersreglement naar eigen goeddunken invullen, dat tart soms elke verbeelding. Dat tart soms elke verbeelding.

En ik denk, als iedereen zich aan de regels houdt, dan zijn we al een stap verder. Maar de liefde kan en mag nooit van éénzelfde kant komen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Mijnheer Baeck, wederwoord?

BAECK: Ja, op mijnheer Wymeersch ga ik niet reageren, die verstaat mij toch niet. Maar op mijnheer Huys wil ik wel nog reageren. Het klopt inderdaad, wat mijnheer Huys zegt. Maar dan ga je ervanuit dat je in een optimale situatie zit, waar je constant 50 km/uur rijdt. Volgens mij is er geen enkel stad waar dat perfect mogelijk is. En omdat ge iedere keer moet stoppen en remmen, zorgt ervoor dat 30 km/uur toch beter is voor uw luchtkwaliteit. En dat is ook wat mijnheer Fierens zegt, de specialist van luchtkwaliteit.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Baeck. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Nog heel kort. Voor de mensen, die de discussie niet kunnen gevolgd hebben over die zone 30 en 50, ge vindt alles terug in een factcheck van BRUZZ.be. En daar komen al die quotes uit, die iedereen hier gebruikt heeft. Want ik had dat hier ook voor mij liggen om daaruit te quoten. Dus ik ga dat niet doen. Dus diegenen die dat willen, die kunnen dat nalezen. Kris, ik zal inderdaad die evaluatie ook doen met metingen op snelheid. Dus niet alleen op hoeveelheid om dat te doen. Wat ik nog niet had gezegd, is dat de suggesties van mijnheer De Meyer tijdens de commissie van een aantal straten, dat we dat participatief zouden opvatten voor de uitbreiding nog van wat er vandaag voorligt. Dat we dat ook zullen opnemen in een participatief kader. En, Frans, als u zegt van, allé, net zomin dat wij mogen veralgemenen, denk ik dat gij ook niet moogt veralgemenen. Als ge zegt van de grote meerderheid van de Sint-Niklazenaar is daartegen. Ik denk dat we dat ook wel een stukje moeten nuanceren, denk ik, van welke Sint-Niklazenaar gaat het dan, waar woont die en wat voor een insteek heeft die. Want eigenlijk weten we dat niet of dat dat is. Laat mij ook nog eens duidelijk zeggen, dat ik er mij wel degelijk van bewust ben, dat niet iedereen daarvoor is en dat er zelfs een heel sterke groep is of grote groep is van mensen, die dat niet zien zitten. Voilà, voorzitter, dat was het voor mij.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen.

DE MEYER: Voorzitter, heel kort. Ik zou toch heel eventjes oproepen in verband met de beeldvorming. Want er wordt gezegd “veralgemenen van zone 30”. Collega’s, ik denk dat het uitbreiding is van zone 30.

Daarom, schepen, zou ik graag hebben – want ge zult daar uiteraard nu niet op kunnen antwoorden – dat eens de oefening gemaakt wordt om ons mede te delen hoeveel km weg hebben we in onze stad en deelgemeenten, hoeveel km weg ervan is reeds zone 30 en hoeveel km weg zal in de toekomst zone 30 zijn. Zodanig dat dat beeld juist gecreëerd wordt. In uw tussenkomst daarnet hebt ge ook gewezen op overtreders bij zone 30 die dan 40 rijden. En bij zone 50 die dan 70 à 80 rijden. En ik heb ook begrepen, dat handhaving vooral een kwestie is op de moment van start en sluit van scholen en spits, maar dat men hier ook niet onnozel zal bij doen. En ten slotte wil ik nog zeggen, het wegpesten van de wagen. Daar zijn we uitdrukkelijk tegen. Trouwens, ik denk ook dat in het beleidsplan de wagen nog steeds zijn plaats heeft in de stad, ook in de binnenstad. We mogen niet vergeten dat een aantal werknemers soms verplicht zijn omwille van bepaalde situaties - vertrekkur, ligging van hun werkplaats en dergelijke meer - de stad op de meest mogelijke en onmogelijke uren te verlaten. Zorg ervoor, dat deze mensen in uw binnenstad kunnen blijven wonen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming over dit punt. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, CD&V en PVDA. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Vooruit. Over de suggestie? Ik zou, ik stel voor, mevrouw Baeten, het is helemaal geen teken van disrespect voor u, maar ik heb ook dingen horen ronken over het openbaar vervoer. En de heer Maes heeft zich gedisciplineerd gehouden aan ja, de manier waarop de raad wordt georganiseerd. Dus ik stel voor, dat we de interpellaties voor de interpellaties houden, met alle respect voor wie ze indient. Goed? Dan gaan we punt 21, straatbenamingen, diverse benamingen, principiële goedkeuring. Ik geef het woord aan onze burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, het is eigenlijk een kleinigheid, collega's. Het is dus die grensstraat met Waasmunster, die aan de Sint-Niklase kant nog geen naam had, wel aan de Waasmunsterse kant, de Eekhoekstraat, tussen de patotterij en de Bergstraat. En wij zouden die dus in Sint-Niklaas ook zo willen noemen, ten einde verwarring te voorkomen. En ik vraag aan de raad liefst eenparig de principiële goedkeuring. En dan kan na het openbaar onderzoek de definitieve goedkeuring aan deze raad gevraagd worden.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik hoop dat de oproep begrepen is. Ik stel voor dat we daarover stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig.

Punt 22, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Centrummanagement Sint-Niklaas vzw, jaarrekening 2020, goedkeuring. En intussen is schepen Ine Somers gearriveerd. Schepen, u hebt het woord.

SOMERS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dat is uitvoerig toegelicht door onze centrummanager in de commissie. Er waren nog een aantal vragen, die beloofd zijn van schriftelijk beantwoord te worden. Ik heb nu niet nagekeken of dat al toegevoegd is aan het verslag, maar ik ga ervanuit dat die informatie wordt doorgegeven.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie geen vragen. Dan kunnen we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, CD&V, PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang.

WYMEERSCH: Voor beide punten hetzelfde.

VOORZITTER: Dat moet ik nog aan de andere partijen vragen. Punt 23, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Centrummanagement Sint-Niklaas vzw, algemene vergadering, kennisneming agenda, goedkeuring statenwijziging en bepaling mandaat vertegenwoordigers. Kan dat dezelfde stemming? Oké. Punt 24, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Cival dv, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Kan dat dezelfde stemming? Oké. Punt 25, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Toerisme Oost-Vlaanderen vzw, algemene vergadering, kennisneming agenda, goedkeuring ontwerp statutenwijziging en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Is dat voor iedereen identiek? Oké.

SOMERS: Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, schepen. We zullen even wachten tot de schepen ... Ja, punt 26, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, ACCSI vzw, jaarrekening 2020, goedkeuring. En schepen Baeyens is daarvoor naar hier gekomen.

BAEYENS: Ja, op zich zijn die punten toegelicht op de commissie. Zowel 26, 27 als 28.

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt). Excuseer, excuseer ja. Punt 28, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, MIWA, algemene vergadering, kennisneming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger. Waren hier opmerkingen?

GEERTS: Ja, ik heb het woord gevraagd, voorzitter.

VOORZITTER: Excuseer, Christel. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, een korte bedenking. We stellen uiteraard vast, dat er een goede werking gecontinueerd wordt. Dus dat is een goede zaak.

Maar we hebben deze week – en we hebben daar eigenlijk ook in onze fractie toch over gedachten van gewisseld – vastgesteld binnen de MIWA zijn er een groep vrijwilligers, mensen Schoon Volk, die dus op vrijwillige basis zich inzetten om onze omgeving rein te houden. En we hebben vastgesteld via sociale media, dat 2 schepenen huisbezoeken brengen bij deze mensen. Nu, laat het vooral heel duidelijk zijn, we vinden dat meer dan terecht - dat gebeurde vroeger ook – dat mensen op de één of andere manier een appreciatie krijgen van het bestuur. Maar we vragen ons nu toch af hoe dit strookt met de regelgeving op de privacy, hoe dit strookt met de regelgeving over GDPR, dat bestuursmensen zomaar adressen hebben van vrijwilligers om die te gaan bezoeken. Dus dat vinden we toch wel zeer verregaand. Soms kan niets omwille van de privacy en nu beschikt blijkbaar de voorzitter van MIWA en uiteindelijk een collega uit het schepencollege zomaar over deze adressen. Dus wij zouden daar eigenlijk graag wel wat duiding bij krijgen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Ik zie dat ook de heer Ghesquière het woord heeft gevraagd. Julien, u hebt het woord.

GHESQUIERE: Dat klopt, voorzitter. Ik had hier eventjes een technisch probleem. In verband met de algemene vergadering van MIWA. Ik zou toch graag nog willen meegeven aan onze vertegenwoordiger, dat we toch met aandrang vragen om ook er mee over te waken, dat de mobiliteit rond de MIWA, rond de parken in het algemeen, zeker en vast goed in het oog gehouden wordt. En vandaar dat ik toch wel verheugd ben, dat ik intussen vernomen heb, dat de website van MIWA ook gaat aangepast worden voor wat betreft de circulatie op het containerpark zelf. Zodanig dat de mensen zich goed kunnen organiseren. Want ik had toch wel enigszins de schrik, dat rond de MIWA, ook door de komst onder andere van de LAB-school, door de weg die daar dubbel moet gebruikt worden in de toekomst richting MIWA, dat daar toch wel problemen zouden kunnen geweest zijn. Nu dat mensen hun bezoek aan het containerpark goed kunnen voorbereiden, doordat er een plan gaat zijn van alle plaatsen, waar ze dus hun afval moeten dumpen, dat is een zeer goed pluspunt. Ik wil intussen ook toch wel vermelden, dat het openstellen van alle MIWA-parken, alle MIWA-bewoners, dat dat – dus ik bedoel daarmee ook de andere gemeenten waar wij naartoe kunnen, ook Sint-Niklaas naartoe kan – dat dat toch ook inderdaad een zeer goeie, gunstige zaak is. En daarvoor bedank ik zeg maar de collega's ook in MIWA.

VOORZITTER: Dank u wel, dank u wel ...

GHESQUIERE: Voorzitter, mag ik ondertussen ook al zeggen, want ik heb wat technische problemen. Ik ga ook graag tussenkomen voor punt 29.

VOORZITTER: Oké, dat is genoteerd. Dank u wel. Schepen?

BAEYENS: Ja, voorzitter, bedankt. GDPR-vragen zijn altijd, ben ik wel eens ... (?). Wat natuurlijk evident is, als je Schoon Volk bent, ben je aangemeld en dat er lijsten zijn van Schoon Volk is de evidentie zelve. Meer nog, er is ook op die manier een afspraak, dat we weten wie hoeveel opgehaald heeft. En we weten is natuurlijk ambtelijk. Dat is geen politieke zaak. En is dat eigenlijk een zeer positieve boodschap natuurlijk geweest, dat die mensen die zich daarvoor inzetten om straten op te ruimen, toch wel meer dan een merci verdienen en dat zij op die manier eens in de bloemetjes gezet worden, denk ik is een zeer goeie zaak. En vrijwilligers kennen we natuurlijk hé. We hebben namen van die vrijwilligers, ambtelijk hé. Ik heb die persoonlijk niet. We hebben ook afgesproken met de twee dames, die we letterlijk in de picture gezet hebben door daar persoonlijk iets af te geven, ook gevraagd of dat oké is voor hen natuurlijk. Dat is de evidentie zelve. Die foto is niet genomen in den duik. Nee, we hebben dat duidelijk afgesproken met hen. En dat waren de twee dames, die maximaal aan witte zakken hebben buitengezet. Mijn aanvoelen is dat dat GDPR oké is. Dat daar die mensen gekend zijn. Dat we weten hoeveel witte zakken wij bij hen ophalen. Zij moeten dat ook melden natuurlijk, anders wordt het moeilijk om te weten wie dat waar witte zakken gezet heeft. Dus dat op zich zie ik niet zo'n groot probleem. Ik wil het wel laten nakijken in welke mate dat we GDPR-gewijs daar in de fout zouden gegaan zijn. En ik zal u dat antwoord schriftelijk bezorgen. Wat Julien betreft, goed, bedankt voor de suggestie indertijd om toch de plannetjes van de recyclageparken ter beschikking te zetten op de website. Dat is inderdaad een mogelijkheid om de burger een goede volgorde van afval in zijn auto te laden en op die manier ook een goeie volgorde heeft om het uit te laden. En dan op de meest snelle manier het park kan bezoeken. Dus inderdaad zal dat zeker de efficiëntie ten goede komen. En er wordt heel hard gewerkt aan die nieuwe website en daar zouden de plannetjes van de verschillende recyclageparken mee opgenomen worden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mevrouw Geerts vraagt nog het woord. Mevrouw?

GEERTS: Ja, ik wil, schepen, daar geen staatszaak van maken hé, voor alle duidelijkheid. Maar u overschrijdt daar wel een grens. Uiteraard, uiteraard zijn er lijsten binnen een intercommunale of binnen een stadsbestuur. U hebt een aantal keren gezegd "we". Nee, de ambtenarij heeft lijsten en wij hebben hier de goede gewoonte van daar heel zorgvuldig mee om te gaan en daar vanuit de politiek heel ver van weg te blijven. Dat wou ik toch maar even meegeven. Maar ik kijk uit naar uw schriftelijk antwoord. Maar ik vind het toch wel iets om zeer voorzichtig mee om te gaan.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Ik geef mijnheer Van der Coelden het woord.

VAN DER COELDEN: Ik wil mij daarbij aansluiten, voorzitter. Van GDPR heb ik niet veel kaas gegeten, maar deontologisch is dit toch ook wel op de grens of er een beetje over denk ik

hé. Allé, de gewoonte is als we ... De gewoonte denk ik is als er – of dat nu binnen de stad is of binnen een intercommunale – maar als er een vrijwilligerswerking is en als ge mensen in de bloemen wil zetten, dat ge die op een bepaald moment uitnodigt. Dat het bestuur daar is, ja of dat de gemeenteraadsleden er zijn, dan kan de schepen daar eventueel een cadeau geven aan de mensen. Die mensen, met een lijst in de hand, met een voorzitter en met een schepen persoonlijk gaan bezoeken om die een cadeau af te geven thuis, allé, ik vind dat deontologisch op de rand of er zelfs over.

BAEYENS: Laat het heel duidelijk zijn, dat wij natuurlijk niet die lijst hebben. We hebben gevraagd van wie in Schoon Volk toch wel in de kijker loopt als de mensen, die daar bijzondere inzet leveren. En ambtelijk is dan gezegd ja, die twee dames staan daar bovenaan en lijkt het ons wenselijk, is daar contact ambtelijk opgenomen met die twee dames. En zo is geschied.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Collega's, ik denk, allé, we moeten ook geen spijkers op laag water zoeken. Maar in pré-coronatijden, wanneer wij jubilarissen bezoeken thuis of in een feestzaal of weet ik veel waar, ja, dan vragen wij ook eerst of zij dat wensen. En als zij dan akkoord gaan, dan gaan wij daar naartoe met een delegatie. Dat is één. Twee, ja, als wij ze vragen om naar het stadhuis te komen of naar een ander openbaar gebouw of op de Grote Markt, ja, dan moeten we ook diezelfde contactgegevens hebben. Dus ik zie – allé, met alle begrip, Christel en Kris – geen wezenlijk verschil. Als de betrokkenen daarmee akkoord gaan, ja, ... En om te zeggen dit is juridische – dat is wat mevrouw Geerts zegt - en Kris spreekt over het deontologische aspect. Ik ben een beetje verrast eerlijk gezegd.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming over dit punt. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? PVDA en Vlaams Belang. Punt 29, werken, sportcentrum De Witte Molen, eindafrekening omgevingswerken, kennisneming. En daarvoor - dank u, schepen Baeyens - is schepen Buysrogge in aantocht. Ik geef u het woord, schepen.

BUYSROGGE: Ja, ik heb gemerkt daarjuist, dat raadslid Ghesquière over dit punt wenst tussen te komen.

Ik wil ook alleen nog aanstippen bij wijze van inleiding, dat er ook in de commissie een aantal vragen door Jos De Meyer gesteld waren met betrekking tot die meerprijs van grondwerken, dat er gebeurd is. En in het verslag staat daar ook een duiding voor opgenomen wat daar de oorzaak van was en hoe dat berekend is geworden.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef onmiddellijk het woord aan de heer Ghesquière. Ik hoop dat dat lukt. Julien, je hebt het woord.

Ghesquière: Ja, dank u, voorzitter. Het is gelukt. En eigenlijk ben ik al goed aangekondigd door de schepen. Want eigenlijk gaat het hem wel ook nog een stuk over de vraag van mijn collega De Meyer. We zitten daar inderdaad met een ferme meerprijs bij deze werken. In totaal is dat 47.000 euro extra. En bij nader toezien, moogt ge daar eigenlijk ook nog een 6.000 euro voor het groenonderhoud, dat eigenlijk in het oorspronkelijke bedrag zat voor 2 jaar, maar dat er intussen uitgeschraapt is, die zou je daar in principe bij dat verschil nog mogen bijtellen. Dat gaat over een 53.000 euro. Nu, de uitleg die daar gekomen is over de ondergrond onder die parking, die inderdaad niet stabiel was, waar men inderdaad heel veel moeten uitvoeren heeft. Wij gaan uiteraard kijken naar wat er juist geantwoord is in verband met het aantal ton dat daar weggevoerd is. Maar eigenlijk, het probleem is toch wel, als men inderdaad zo'n parking moet gaan heraanleggen, dan kunt ge toch wel verwachten dat men daar een bodemstaal zou nemen. En allé, ik vind dat vreemd dat dat dus jammer genoeg niet gebeurd is. Dat lijkt mij toch ook een onzorgvuldigheid van een bestek. Dat gaat hem over – ik zeg het – in totaal nu meer dan 430.000 euro. Dat zijn toch wel werken, waar men toch wel meer zorgvuldig zou mogen nakijken. Trouwens, als die aannemer zelf niet op voorhand zo'n bodemstaal neemt, ik snap dat eigenlijk niet goed, dat de stad daar dan moet voor opdraaien, dat daar zo'n groot verschil bij is. Dus ik zou toch wel durven aandringen om in de toekomst zeer zorgvuldig die bestekken inderdaad na te checken. Want dat is toch niet weinig geld. En met een huisgezin, moesten we thuis een parking moeten aanleggen en we zouden 50.000 euro moeten uitgeven, ik denk dat de familie daar niet content mee zou zijn.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Ghesquière. Ik geef het woord aan de heer Maes.

Maes: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, ik had daar op de commissie ook rond tussengekomen. Ik ga niet verder daarop ingaan. Ik denk dat collega Ghesquière dat goed geschetst heeft. Het was ook in die lijn, dat ik vragen had op de commissie. Wij gaan ons dus op dit punt ook onthouden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes.

De Meyer: Wij moeten het niet goedkeuren hé, voorzitter. Alleen kennisnemen hé.

Buysrogge: Dat klopt.

VOORZITTER: Ja, ja.

DE MEYER: Dus ge kunt niet anders dan kennismemen hé.

VOORZITTER: Schepen?

BUYSROGGE: Dank u wel. Bedankt ook voor de aandachtspunten, die meegegeven worden. Julien, ge spreekt als een goede huisvader, dat ge inderdaad niet graag naar huis zou komen met een factuur, die dan een kleine 50.000 euro meer zou zijn. Wel, ik zou als goeie huisvader, zou ik heel tevreden zijn, aangezien de initiële raming, die deze gemeenteraad goedgekeurd heeft, uitging van 471.000 euro en dat we hier uiteindelijk afkloppen op een eindafrekening van 425 euro, euh 425.000 euro. Het is te verstaan, 46.000 minder dan het ramingsbedrag, dat de gemeenteraad goedgekeurd heeft. Het is inderdaad zo, dat er een aantal meerwerken gebeurd zijn, die moesten gebeuren ten opzichte van het gunningsbedrag. Maar dat zit nog altijd structureel onder het ramingsbedrag, dat door deze gemeenteraad goedgekeurd is. Julien, ge verwijst er ook nog naar, kosten die daar nog bij zullen komen. Ik zou dat toch ook nog ietske voorwaardelijker zeggen. Het is inderdaad zo, dat er nog voor onderhoud mogelijks nog een aantal kosten zullen komen ten belope van maximaal dat bedrag, die 5.000 euro dat je daar uitsprak. Maar dat dat niet gezegd is, dat dat zoveel zal zijn. Het is tot aan de definitieve, de goedkeuring van de definitieve oplevering dat er nog een aantal werken kunnen gebeuren inzake onderhoud van het groen. Tot daar zal dat gebeuren. Dus gedurende maximaal 2 jaar, daarna niet meer. Maar dus, allé, ik ben vooral tevreden dat we structureel onder het ramingsbedrag zitten. En het is inderdaad zo, een algemene bezorgdheid, die ik alleszins ook deel met jullie, dat we er goed op moeten toezien dat we zo dicht mogelijk tegen het gunningsbedrag blijven hé. Dus dat is een terechte bezorgdheid, die ik samen met jullie deel. Maar hier zijn, ja, structurele meerwerken moeten gebeuren omwille van die archeologie, omwille van die bijkomende bodemverwijdering en dan nieuwe structurelere grond aan te voeren. Dus vandaar dat dat toch wel te verantwoord is.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan hebben wij kennisgenomen. En dan zijn we gekomen aan punt 30, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Intergemeentelijke Samenwerking Westlede, algemene vergadering, kennismeming agenda en bepaling mandaat vertegenwoordiger.

HEYRMAN: Ja, toegelicht op de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier vragen? Nee? Dan gaan we stemmen. Raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dit kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, PVDA en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Dan zijn we gekomen aan de interpellaties. En de eerste interpellatie ...

DE MEYER: Voorzitter, ik vraag een pauze.

VOORZITTER: Gaan we een 5-tal, een sanitaire pauze? Een 10 minuutjes misschien, dat is makkelijker. Dan is iedereen op het toilet geraakt. 10 minuten pauze.

P A U Z E

VOORZITTER: Goed, bij deze heropen ik de zitting. En de eerste interpellatie komt van raads-lid Christel Geerts, de ploeg van 1 miljoen, van kwaad naar erger? Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, dank u wel, voorzitter. Vorige maand heeft mijn immer minzame fractieleider toch wel op de gemeenteraad – ja, Kris, het is over u – duidelijke taal gesproken. En hij kwam met ja, het is geen beeldspraak, het is effectief zo “de ploeg van 1 miljoen”, waar hij toch wel een probleem aangaf, dat het, hij zei de grens van het aanvaardbare is overtreden. Omdat men heel veel bureaus inschakelt, niet voor het algemeen belang, maar voor de eigen profilering. Zijn wijze woorden waren nog niet koud of wij kregen De Zondag op ons bord – De Zondag van 2 maart – en ja, we namen daar kennis van een heuse romance tussen schepen Buysrogge en De Meester. Bon, we voelden eigenlijk onmiddellijk aan, dat dit geen, dat dit niet zomaar een journalistiek interview was, maar dat dit gewoon een commercieel nummertje was. Men kreeg alle ruimte om de projecten in de kijker te zetten, maar vooral ook om zichzelf in de kijker te zetten. Een eminent lid van onze beweging heeft toen onmiddellijk contact opgenomen met de redactie en de commerciële dienst van De Zondag en daar was sprake dat er een contract zou zijn tussen die uitgevers en het stadsbestuur. Dat blijkt niet zo te zijn. De stad heeft dat bevestigd en we hebben dat ook niet kunnen vaststellen. Maar, ik kreeg al – waarvoor dank, mevrouw de voorzitter – een antwoord, waar jullie zeggen “er is geen contract, we laten uw vraag voor wat ze is”, maar dat is natuurlijk wat kort door de bocht. Ik heb toch nog een vraag en toch ook een bedenking. Eén, wat was nu het voorstel van De Zondag en dat is in een taal ook geschreven, die weinig zakelijk is. En waar men zegt kijk, als ge een maandabonnement neemt bij ons – daar komt het een stukje op neer – dan gaan we een paar goeie artikels schrijven. Daar komt het op neer. En de stad én het centrummanagement zijn nooit ingegaan op dat formeel aanbod. Maar dan zie je wel heel veel mailverkeer, waar dan – en ik citeer letterlijk - in de mail van 12 maart gesteld wordt, dus “we gaan er niet op in, maar we blijven wel geregeld aankloppen voor advertenties hoor”. Ik vind dat zo niet echt een zakelijk iets om zo naar een commerciële dienst te sturen. En als deal krijg je dan natuurlijk de positieve artikels.

Ik vind dat, het is ook weer geen staatszaak, maar het is volgens mij toch ook een beetje over het randje. Dus ge belooft wel – ik citeer letterlijk – “we blijven wel geregeld aankloppen voor advertenties hoor”. Dat is het antwoord op een formele vraag van “wil je een maandabonnement betalen in ruil voor leuke artikels”. Dat is een bedenking. Ik denk dat dat niet wijs is. Ik denk ook – en dan richt ik mij misschien een beetje naar de stadsdirecteur, naar de algemeen directeur – ik denk dat dat ook geen taal is van mails die moeten vertrekken vanuit het stadsbestuur. Misschien ben ik wat ouderwets, maar allé, de mail waar, dat ... (?) zo in wat scoutsstijl. We zijn allemaal leuk en we gaan voor mekaar zorgen. Dat is niet oké. Wat is dan mijn vraag? De stad gaat formeel niet in op het commercieel aanbod. Ik denk dat ze er informeel op ingaat, vermits ze op de mail belooft van wat advertenties te doen. Maar stel dat je er nu wel of dat ge er al dan niet formeel was op ingegaan. Wat is de beweegreden geweest om niet alleen de stad in de kijker te stellen en uzelf niet te portretteren? Want dan kan je de vergelijking maken met destijds stadstelevisie, waar we de stad in de kijker gesteld hebben, maar niet de politici. En dan krijg je een ander verhaal. En dan is dat duidelijk, dat dat een commercieel artikel is. Dus dan wou ik toch wel eens weten wat is de overweging geweest, want dat is een stijlbreuk. En dat is ook niet de 1^e keer. Ik herinner mij ook nog dat collega De Meyer daar ook al over tussengekomen is. We hadden hier eigenlijk altijd wel de goede gewoonte van officiële communicatie en persoonsgerichte communicatie goed te scheiden. Hier wordt die grens terug overschreden. Dus waarom niet gewoon, als ge dan toch op dat aanbod informeel zijt ingegaan, waarom niet gewoon de stad promoten, maar hier vooral ja, jullie liefde verklaren. Allé, ik vond dat mooi hé om te lezen, het is dat niet. Maar daarvoor dient belastinggeld niet om dat soort dingen te doen.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts.

BURGEMEESTER: Allé, mevrouw Geerts, sta me toe. Ik ben meestal een rustig iemand, maar de woorden die u gebruikt en de koppelingen die u maakt, ja, die doen mij toch echt perplex staan. Ik kan best begrijpen dat u zelf en geestesgenoten van u en eminente leden van uw partij/beweging furieus reageren als zij dingen lezen, waar zij een andere visie over hebben. Maar u kondigt een interpellatie aan, waarbij u eigenlijk al zelf uw conclusie formuleert zonder eerst te luisteren naar ja, wat is er nu werkelijk gebeurd. En u koppelt dat aan het beeld, dat uw fractievoorzitter vorige maand hier in deze gemeenteraad heeft gebruikt. En u trekt dat dan door “de ploeg van 1 miljoen”, dat gaat er natuurlijk in als zoete koek, ja, die gaan nu, die doen nog eens wat zelfbediening op kosten van de belastingbetaler. Zo’n verhaaltje construeert u. En daardoor, mevrouw Geerts, gaat u ook eigenlijk het beeld voeden, dat dé politiek en dé politici, dat dat allemaal, ja, zakkenvullers zijn.

Dat die alleen maar met zichzelf bezig zijn en dat ze dat allemaal op kosten van de belastingbetaler financieren. Dat is het beeld, dat u eigenlijk in de hand werkt, gewild of ongewild door die sloganeske titel van uw tussenkomst. Nu, wat is er werkelijk gebeurd en wat is er werkelijk aan de hand? Het grote verhaal, het kleine verhaal. Mevrouw Geerts, u bent ook oud en hopelijk wijs genoeg om te weten, dat de media allang in een moeilijk parket zitten, zeker wanneer het gaat over de print. Sommigen onder ons herinneren zich nog de periode van Het Vrije Waasland, van De Voorpost, van de vele huis-aan-huis dus niet-betalende advertentiebladen, waar ook dikwijls – om het allemaal wat behapbaarder te maken – ook ja, regionaal nieuws en ook lokale politici werden geïnterviewd of werden voorgesteld. En men heeft inderdaad ook toen in die tijden geprobeerd de koppeling te maken tussen ja, advertenties rond evenementen, rond bepaalde gebeurtenissen of weet ik veel wat, met dan een publiereportage zoals men dat noemt, waar al dan niet dus ambtenaren of politici of weet ik veel werden opgevoerd. Een soort ja, redactie, redactioneel stuk, maar dat wel inderdaad betalend was. Dat men dat probeert te doen en dat men dat nog verder probeert te doen, dat is het goed recht. Maar ik wil toch wel duidelijk stellen, dat noch het stadsbestuur, noch het centrummanagement op dit aanbod zijn ingegaan. En de ambtenaar, die die mail van 12 maart had geformuleerd, ja, dat had misschien anders kunnen beantwoorden. Dat is ja, mailverkeer tussen iemand van De Zondag en de persoon van het centrummanagement. En zoals wij in ons schriftelijk antwoord van 12 maart op uw vraag, euh van 12 mei beter gezegd, op uw vraag van 2 mei hebben gezegd, ja, wij gaan niet in op dat pakketaanbod, maar rond het R-Oh-de loperweekend, rond de Dag van de Klant en dergelijke meer, ja, zullen er advertenties geplaatst worden. Maar dat is dan gewoon rond het evenement en dat heeft niets te maken met beleidsverantwoordelijken. Wat betreft de interviews die er zijn, ja, goed. U spreekt over het interview dus van begin mei. U zei daarnet maart, maar het is begin mei. Met twee schepenen. Ja, dat was niet het eerste interview hé. Ik was zelf denk ik de eerste, toen eind februari een journalist van De Zondag, maar ook van regionale edities van kranten mij een 5- à 6-tal vragen voorlegde en ook die van, ook aan de centrummanager. En die heeft dan nog een fotootje van ons beiden komen maken op de Grote Markt. Ik heb het zelf niet gezien, want ik ben dan de volgende zondag waarschijnlijk niet naar de bakker geweest en heb De Zondag niet meegenomen. Maar voor mij was de kous af. En dat daar andere correspondentie was en dat er eventueel een ruimer aanbod was, dat is mij totaal, totaal vreemd gebleven, tot ik dan uw, ja, uw toegevoegd punt heb gekregen. De manier waarop u de schepenen dus of de schepenen dus die begin deze maand geïnterviewd zijn geworden, ja, dat u die kapittelt en eigenlijk ja, aan het kruis spijkert, dat vind ik eigenlijk ongehoord.

Ik denk dat mijn collega's ook op dezelfde manier, dus zonder eigenlijk te weten dat er nog een ander aanbod was, waar trouwens ook niet op ingegaan is, ja, gewoon dat interview hebben toegestaan en gezegd hebben wat ze hebben menen te moeten zeggen. Dat u daar niet mee akkoord bent en dat partijgenoten van u daarover boos waren, ja, waarvan akte. Ik heb trouwens ook vastgesteld de voorbije weken, dat ook in andere edities van De Zondag men gelijkaardige reportages doet rond mijn stad of mijn gemeente. En dat men blijkbaar ook de intentie heeft om niet alleen mensen, die in de meerderheid, maar ook in de oppositie zitten aan het woord te laten. Dat is de realiteit, mevrouw Geerts, en eigenlijk ik kan totaal niet akkoord gaan. Integendeel, ik moet echt, ik ga echt totaal niet akkoord met de manier waarop u die koppeling maakt en de beschuldigende vinger die u uitsteekt naar de leden van dit college.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, ik zou zeggen omwille van een persoonlijk feit zou ik toch nog wel eens kort eventjes willen tussenkomen. Mevrouw Geerts, dit ging er – zoals dat de burgemeester correct geschetst heeft – over een journalistiek stuk, waar collega De Meester en ik de mogelijkheid kregen om aan het woord te komen. Het doet u blijkbaar pijn, het doet u blijkbaar pijn, dat deze coalitie goed aan elkaar hangt. We hebben dat inderdaad gezegd en dat staat ook geschreven door de journalist. Ik pik het dan ook niet, die insinuatie die u hier vandaag maakt, dat er op één of andere manier een commerciële deal of een commerciële koppeling zou gemaakt zijn. En ik zou het dan ook heel sterk appreciëren als u hier straks in uw repliek uw excuses aanbiedt.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef het woord terug aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ik denk hetgeen dat ik geciteerd heb, zijn dingen die ik gelezen heb. Ik ben begonnen met te zeggen, dat er inderdaad geen formeel contract was. Ik heb geciteerd uit mails, die ik gelezen heb. Dus ik zou eigenlijk niet weten, waarvoor ik mijn excuses zou moeten aanbieden. Ik heb trouwens vanavond ook nog iets helemaal anders geleerd. Dat als er een heel lang antwoord komt, dat de vraag dan misschien soms wel juist is of irriteert. En, burgemeester, dat heb ik vanavond van u geleerd. Ik herinner mij, toen ik 2 jaar geleden tussenkwam rond de politie, dan was ik eigenlijk wel wat van mijn melk, omdat u zo fors reageerde. En u was echt wel, allé, ik had de indruk dat u boos was. En ik dacht, allé, ik breng dat hier sereen naar eer en geweten. Vanavond hebt u mij eigenlijk een beetje, ... ja, er was wel wat gedoe op dat moment, dus misschien moet ik mij toch niet zo te snel van de wijs laten brengen. Er is geen formeel contract, maar geef toe, zo'n zinnetje van "we blijven wel geregeld aankloppen voor advertenties", dat dat ook niet de beste manier is om te communiceren.

In elk geval, ik ben niet de eerste die aangeeft, dat we toch het gevoel hebben – en dat ben ik zeker niet alleen – dat de stelregel van een beetje zorgvuldig om te gaan met de communicatie, terughoudend ermee om te gaan, dat dat niet altijd volledig gerespecteerd wordt.

BUYSROGGE: Dus geen excuses hé? Dus geen excuses ? Dat is genoteerd.

BURGEMEESTER: Dus we zullen zien tot De Zondag de leden van de oppositie aan het woord laat hé.

GEERTS: Ik zou niet weten waarvoor ...

BURGEMEESTER: Voor uw titel, mevrouw, de titel van uw tussenkomst al.

GEERTS: Nee, nee, ik zou niet weten waarvoor ik mij moet excuseren.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan gaan we verder met de tweede interpellatie en dat is een voorstel tot ... Nee, dat was ingetrokken door de heer Maes, excuseer. Tot de derde interpellatie. Dat is een interpellatie van raadslid Jos De Meyer in verband met sociale huisvesting in onze stad. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Dank u wel, voorzitter. Ik begin met een citaat uit de woonbeleidsstudie van Sint-Niklaas. De cijfers van de armoede-index zijn heel hoog voor Sint-Niklaas. Sinds 2008-2009 is er een sterke continue stijging waarneembaar in de kansarmoede-index. Sint-Niklaas stijgt hierbij ver boven het gemiddelde in Vlaanderen, in Oost-Vlaanderen en in het arrondissement. Collega's, naast het arbeidsonderwijs en welzijnsbeleid is het woonbeleid een belangrijk instrument in de bestrijding van de armoede in onze stad. Mijn interpellatie heeft uitsluitend betrekking op de sociale huisvesting in onze stad. Vooraf wil ik nog even herinneren aan de stijging van het bevolkingscijfer in onze stad. In het jaar 2010 72.369 inwoners, in 2020 79.831. U hebt gemerkt dat in de tabel die voorligt er een tikfoutje geslopen is. Dus in 2020 79.831, maar toch wel een opzienbare stijging. Binnen 15 jaar zou het inderdaad wel eens het cijfer kunnen zijn, dat ik daar geschreven heb, 90.000. Het tabelletje van de cijfers, die ik hier geef, komt als antwoord op een schriftelijke vraag van mij van 12 maart, mocht er enige discussie zijn over deze cijfers. Ter informatie geef ik u ook de cijfers, die ik mocht ontvangen in verband met de geplande sociale woning in onze stad. Ik ga die niet allemaal voorlezen. U kan ze lezen in het tabelletje dat u gekregen hebt. Maar ik heb vooral begrepen, de voetnota's bij die tabel, nl. dat de cijfers voor 2022-2023-2024 onder voorbehoud zijn. Met andere woorden, de goede lezer begrijpt, dat zal vermoedelijk later gerealiseerd worden. De huidige wachtlijsten voor kandidaat-huurders lopen op tot meer dan 5 jaar. De gemiddelde wachttijd voor een sociale koopwoning bij de Waasse Landmaatschappij is 5 jaar. En ik baseer mij opnieuw op de woonbeleidsstudie. Trouwens ook voor de 2 volgende alinea's.

In vergelijking met andere centrumsteden hinkt Sint-Niklaas achterop op het vlak van het aanbod in sociale woningen. Alleen Aalst doet het nog slechter. Ook in vergelijking met het arrondissement en met Oost-Vlaanderen zit Sint-Niklaas onder het gemiddelde. Ondanks betaalbare koopwoningen – stijgende trend – en ondanks de relatief betaalbare huurprijzen is er een tekort aan kwaliteitsvolle en betaalbare huurwoningen in Sint-Niklaas. Dit werd niet enkel vastgesteld door actoren in de welzijnssector, maar ook door de vastgoedmakelaars. Daarbij mag u ook niet vergeten, collega's, dat gedurende deze legislatuur, gedurende gans de legislatuur één van de blokken van het Peter Benoitpark niet ter beschikking is. Men spreekt hier toch ook over een 50-tal wooneenheden. In het GRS werd de ambitie geformuleerd, dat 12 % van het woonaanbod sociaal moest worden. Dat was de ambitie binnen onze stad. Deze doelstelling werd bijgesteld tot wat men noemt een realistischere doelstelling om 9 % sociale wooneenheden te realiseren. Gezien de huidige nota sociale woningen, gezien de aangroeiende wachtlijsten moet de stad kiezen voor de ambitie van 1.063 bijkomende woningen tegen 2035. Weliswaar met de bijgestelde ambitie, collega's, van 12 naar 9 %. Vraag is natuurlijk of dit aantal voldoende zal zijn om de doelstelling van 9 % te halen, gezien het snel stijgende bevolkingsaantal en dus de bijkomende blijvende stijging van het aantal huishoudens. Mijn vraag is, hoeveel sociale woningen zullen er effectief deze legislatuur gerealiseerd worden, opgeleverd en verhuurd kunnen worden. Waar en door wie? Tweede vraag, in de woonbehoeftenstudie is er sprake van de opmaak van een rechtzekerer sociaal wonen. Is er reeds gestart met de voorbereiding van dit weliswaar complexe instrument? Drie, welke rol is weggelegd voor SOVEKA in de plannen van de stad voor het verhogen van het aanbod op de sociale huurmarkt? Want we weten met z'n allen dat ze op dat vlak toch wel een nuttige rol spelen. Vier, welke nieuwe middelen werden deze legislatuur reeds voorzien voor de strategische aankoop van gronden en/of panden voor sociale huisvestingsprojecten? En vijf, hoever staan we met de oprichting en de werking van de taskforce sociaal wonen? Collega's, tot hier mijn vraagstelling.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Dank u wel, voorzitter. Sorry, Jos, trouwens dat ik uw inleiding gemist heb, maar ik zat beneden nog met mijn mond vol tanden van de vorige interpellatie. Uw eerste vraag hoe de sociale woningen zullen effectief deze legislatuur gerealiseerd, opgeleverd en verhuurd worden, waar en door wie, ik heb het totaal niet opgeteld met mijn rekenmachine, maar ik kan dat wel nog eens doen. De Waasse Landmaatschappij, de cijfers van de huizen die verkocht zijn in 2019 en 2020, die zijn opgevraagd, maar die hebben we, heb ik jammer genoeg nog niet gekregen.

Maar van zodra ik ze heb, zal ik ze laten opnemen in het verslag dan. De planning voor de Waasse Landmaatschappij 2021 komen er 24 woningen bij, 2022 17 woningen en 2023 21 woningen. Er wordt ook nog onderzocht of er nog 4 extra woningen in 2022-2023 gerealiseerd kunnen worden. De Huisvestingsmaatschappij extra in verhuur in periode 2019 tot 2021 zijn 151 woongelegenheden en de planning van 2021 tot 2024 zijn dat er nog 97 zullen bijkomen. SOVEKA heeft – wacht hoor – woningaantal op 31 december 2018 was 272 en op dit moment zijn de laatste cijfers 31 december 2020, zitten zij op 308. Maar hun prognose, waar zij mij hebben verzekerd dat zij die zullen halen normaal gezien, is dat zij in de periode 2020-2021 tot 2024 jaarlijks een netto-aangroei van 25 woningen, allé, woongelegenheden zullen hebben. Dan de vraag in de woonbeleidsstudie is er sprake van de opmaak van een rechtszeker rup sociaal wonen is er reeds gestart met de voorbereiding van dit complexe instrument. Nu ja, in de woonbeleidsstudie worden natuurlijk verschillende instrumenten opgesomd voor de verhoging van het sociaal woonaanbod. En de opmaak van een rup sociaal wonen is daar eentje van. De woonbeleidsstudie adviseert om dat op te maken specifiek voor de projecten Bellestraat/Zonneken, Dillaartwijk II en De Winnigen. Maar laat dat nu projecten zijn, allé of gebieden zijn, waar wij als stad voor beslist hebben, dat wij die nog niet gaan invullen. Dat dat groene zones tot heden blijven. Ja voor, ... de woonbeleidsstudie adviseert voor een rup sociaal wonen, dat wij dat specifiek zouden opmaken. Ja, maar wij hebben als stad beslist om die drie projecten, die woonuitbreidings- of die stadsuitbreidingsprojecten, dat wij daar op dit moment niet gaan inzetten. Die staan on hold tot 2035 nu. Er zijn nog andere instrumenten. Een verplicht sociaal aandeel voor private ontwikkelaars, dat opgelegd gaat worden via de bouwcode, maar die moet nog, die is nog in opmaak. Kansen voor verdichting, ondersteuning bekendmaking SVK, enz... Dan volgende, welke rol is weggelegd voor SVK en de plannen van de stad voor het verhogen van het aanbod voor het verhogen van het aanbod op de sociale huurmarkt? Dus ik heb het daarstraks gezegd. Zij stellen een netto-aangroei van 25 woningen per jaar voor. Wij hebben ook – SOVEKA en de stad – hebben ook een overeenkomst gemaakt voor afspraken omtrent woningkwaliteit, want elke woning die door SVK wordt verhuurd, krijgt ook een conformiteitsonderzoek. Daarnaast in 2020 heeft de VMSW de SVK-procedure opgericht voor private ontwikkelaars te stimuleren om woningen te bouwen, die dan 18 jaar verhuurd kunnen worden aan een SVK bij ons van SOVEKA. Ik ga eens eventjes verder kijken. Ah ja, nog in het college, in zitting van 26 november 2020 hebben wij de behoeftebepaling trouwens goedgekeurd van het maximaal jaarlijks te realiseren via SVK Pro-procedure 15 tot 20 nieuwbouwgelegenheden.

Ja, volgende vraag, welke middelen werden deze legislatuur reeds voorzien voor de strategische aankoop van gronden en/of panden voor sociale huisvestingsprojecten. We hebben in de meerjarenplanning een budget van 1 miljoen voorzien. Dat is actiepunt 32, aandeel sociale en betaalbare woningen verhogen, waarmee ... Wij willen dat geld gebruiken voor strategische aankopen te doen. Hoever staan we met de oprichting en de ... (?) taskforce sociaal wonen? Die volgt sinds eind 2020 de vooruitgang van het sociaal aandeel sociale woningen op. Wij zijn momenteel met de taskforce volop bezig met de opportuniteiten te bekijken en te verzamelen. En wij gaan met die plannen, ja, gaan wij ooit wel eens naar buitenkomen en dat effectief echt wel concreet maken, maar dat is vandaag nog niet gebeurd. Maar dat is de bedoeling dat we dat wel in 2021 nog gaan doen. Dan nog een paar cijfertjes, die ik vanuit de taskforce kan geven. Dus onze ambitie voor tegen 2035 9 % sociale woning te realiseren. Dat is een totaalaanbod van 3.214 woongelegenheden, dat we dan in onze stad moeten hebben. Het patrimonium van de huisvestingsmaatschappij bedraagt momenteel 1.900, SVK 300 projecten en de planning van de Sint-Niklase, 239. Dus dan zitten we nog met een gat, dat we moeten dichten, van 773 woningen. Maar ik heb dat ook al eens wat breder uitgelegd, die cijfers als het eens specifiek over een taskforce sociaal wonen ging, was er een vraag van Jef, ja, op de commissie een paar maand geleden. Bij deze, voorzitter, collega De Meyer, mijn antwoord.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, de schepen heeft veel gezegd en heel snel. Ik heb geprobeerd zo goed mogelijk te volgen. Maar het zou wel leuk zijn, mocht ik het antwoord krijgen, zodanig dat ik het toch wel een beetje verder kan bestuderen. De vele cijfers, die u gegeven hebt. Wat betreft mijn eerste vraag in verband met de bijkomende sociale woningen citeert ge eigenlijk de tabel, die ik in mijn inleiding gegeven had. Die is mij uiteraard bekend. Maar mijn meest fundamentele vraag daarbij was, schepen, zijt ge zeker dat dit zo zal zijn, want in het antwoord dat ik gekregen heb op mijn schriftelijke vraag, het antwoord van 11 mei, staat daar "2023 en 2024 zijn moeilijk in te schatten. Er wordt momenteel gekeken wat mogelijk zal zijn. Dit is ook afhankelijk van de ontwikkeling van Clementwijk, fase II". Misschien kunt ge daar ons toch nog iets meer over vertellen. Hoever het zit met die plannen. En wat de zekerheidsgraad is, dat het effectief deze legislatuur gerealiseerd wordt, tijdig, zodanig dat er effectief deze legislatuur woningen kunnen geopend worden en verhuurd worden. SOVEKA bevestigt eigenlijk mijn stelling, dat ze nuttig werk doen. De rechtszekere rup sociaal wonen en een aantal andere instrumenten, ik begrijp uit uw antwoord dat dat allemaal nog veraf is, in een verkennende fase. We zijn straks toch bijna 3 jaar ver deze legislatuur. De middelen 1 miljoen. 1 miljoen, ja, dat lijkt veel, maar ...

CALLAERT: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEYER: Wablieft?

CALLAERT: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEYER: Voilà, u zegt het zelf. En u weet waarvoor dat miljoen gebruikt wordt. En wat volgens sommigen – ook voor mij deels – de nuttigheidsgraad ervan is, dan is één miljoen voor sociale huisvesting in onze stad, schepen, eigenlijk heel weinig. Laat ons eerlijk zijn. Van de taskforce zou ik de verslagen graag eens ontvangen. Als raadslid heb ik daar recht op. Dat is mijns inziens mogelijks een heel nuttig instrument. Maar natuurlijk, ik kan er moeilijk over oordelen op basis van de paar woorden die ge gezegd hebt. Maar als de directeur mij de verslagen daarvan zou kunnen bezorgen, dan ga ik met meer kennis van zaken daar beter over kunnen oordelen. Want op basis van het antwoord, dat u mij nu geeft, ja, blijf ik met mijn vragen zitten. Ik denk persoonlijk, schepen, om de 9 % effectief te bereiken deze legislatuur, niet alleen op papier en in beloftes, dat er niet een tandje, maar een tandwiel en minstens één tandwiel zal moeten bijgestoken worden. Wat ik minder goed begrijp – en daar sluit ik mee af – dat is, we hebben een aantal grootse projecten in onze stad - ze zijn gekend alle vijf – dat sociale woning, sociale woonbouw ook niet wat gezien wordt als een groot project en dat daar meer inspanningen voor gebeuren. Nu ge zeker zijt van uw positie als schepen voor de rest van de legislatuur, schepen, ook aan u de vraag/suggestie, steek ook een tandje voor de sociale woningbouw in onze stad bij.

CALLAERT: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer.

DE MEYER: Ge zijt er niet altijd af met een lachje alleen.

VOORZITTER: Goed, dan zijn we gekomen aan interpellatie 4 en dat is die van raadslid Jef Maes, wat gaat de stad en de SMNH doen tegen de voortdurende stijging van de leegstand van sociale woningen? Sint-Niklase Maatschappij voor Huisvesting, ja.

MAES: Dank u, voorzitter. En het sluit naadloos aan bij de vorige. En ik zou zelfs zeggen – om het dan in wilertermen te zeggen – u rijdt nu op uw binnenplaat voor de sociale woningen, schakel maar ineens over naar uw buitenplaat en pak een grote versnelling en dan denk ik dat één miljoen absoluut niet zal volstaan. En als we dan vergelijken met een aantal andere budgetten – en we gaan het dan niet hebben over de 15 miljoen voor de bibliotheek en de markt en het stadhuis – maar één miljoen is in vergelijking met die dingen toch wel veel te weinig om niet te zeggen peanuts om die 9 % effectief te realiseren. Maar in mijn interpellatie ga ik nu vooral ingaan op de kwestie van de leegstand.

En dus de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen heeft zijn cijfers van 2020 gepubliceerd en dan merken we, dat er in 2020 38 leegstaande sociale woningen zijn bijgekomen. Dat maakt dat ge in totaal op 110 stuks komt te staan. Ik heb dat eens op een tabel gezet. Als je vergelijkt met 2014, dan had je er 35. We zitten nu bijna 3 keer zoveel. En zelfs – en ik weet, daar zit een stuk de renovatie van het Peter Benoitpark in – maar zelfs als je daar abstractie van maakt, dan zit je nog met een verdubbeling. En eigenlijk zou je daar geen abstractie van moeten maken, want als je dan bekijkt wat dat als effect heeft op het aantal sociale huurders, dat is dan ook een tabel van diezelfde, dan merk je dat in 2020 het aantal sociale huurders met 10 is gedaald. Van 1.840 naar 1.830. Officiële cijfers van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen. Dus 38 nieuwe woningen, die er in 2020 zijn gerealiseerd, waren niet voldoende om het aantal sociale huurders te laten stijgen. Het is gedaald. Dus er moet echt wel een tandje en een serieus tandje bijgestoken worden op het vlak van de sociale huur en zeker ook op het vlak van de renovatie. Want er staan inderdaad al meer dan 3.400 mensen op de wachtlijst. En elke sociale woning, dat uiteindelijk dat die niet kan bewoond worden, die leegstaat, ja, dat is iemand meer op de wachtlijst. Dat is gewoon de pure cijfermatige realiteit. En dus vandaar de vraag, wat gaat u nu doen om te zorgen dat dat aantal leegstaande woningen, dat dat vermindert. Ik heb in mijn wijk, waar ik vlakbij woon – in de Don Boscowijk – hebben we eens de telling gedaan en ik kan u straat per straat zeggen hoeveel, maar er staan niet minder dan 18 sociale woningen eigenlijk leeg. Dus daar is echt wel iets aan te doen. En ik heb daar een concreet voorstel voor. Dus ik denk, we zijn een positieve oppositie die wij willen voeren. Dus een concreet voorstel. Dat is wat men bv. in Turnhout gebruikt. Dus hier laat men sociale woningen gedurende een lange tijd leegstaan om dan te groeperen en dan die samen te renoveren. En dat maakt dat soms sociale woningen heel lang leegstaan. Wel, daar past men het systeem van een soort vakantiewoning toe in een buurt. Men gaat één woning inrichten, volledig bemeubeld, enz... Men gaat dat gezin, dat dan, want zijn huis moet gerenoveerd worden, gaat men daarin onderbrengen. Dus de meubels en al het huisraad dat zet men in een container veilig weg. Op het moment dat dan dat huis gerenoveerd is, kan die familie terug daarin en is het aan een volgende. Wat mogelijk maakt, dat je bv. in een sociale woonwijk, dat je daar ook in de buurt kan blijven wonen. Want dat is ook een belangrijk gegeven, dat mensen willen aangeven. En ik heb toevallig, allé, 2 gezinnen die mij gecontacteerd hebben uit de Don Boscowijk, die daar nog wonen. Die hebben mij getoond op welke manier dat er eigenlijk hun woning daaraan toe is. En die woningen moeten eigenlijk dringend gerenoveerd worden. Eén woning, die mensen wonen daar 3 jaar. Elektriciteit die werkt maar half. De keuken en de badkamer zijn elektrisch niet in orde.

Maar ze zouden daar graag blijven wonen in de buurt, want de school is dichtbij voor het kindje. Dat zijn realiteiten die mensen stellen. Een andere woning, daar hangen de elektriciteitsdraden aan de zoldering los. En dus in de keuken en de elektriciteit in de badkamer zijn echt in een miserabele toestand. Dus daar zijn nog wel andere huizen, die nog bewoond zijn, die ook moeten gerenoveerd worden. En ik denk dat het daarom belangrijk is, dat men op een andere manier gaat omspringen met leegstand en met renovatie om te zorgen, dat er een rollatiesysteem is en dat mensen sneller hun woning kunnen laten renoveren en dat mensen sneller, allé, of beter in die wijk kunnen blijven wonen. Dus en vandaar onze vraag, ja, wat gaat u doen aan die leegstaande woningen en is het niet het moment om ook in Sint-Niklaas dat systeem toe te passen, want het zal er niet op verbeteren. De renovatie van het Peter Benoitpark gaat nog problemen geven de komende jaren. Waar mensen geen plek gaan vinden in het Peter Benoitpark en anders moeten gaan wonen. Dus daar is wel een dringende nood om dat op een andere manier aan te pakken. En ik hoop, schepen, nu u zeker bent voor de komende jaren in die job, dat u echt wel een tandje bij gaat steken. En dat u daar echt een ja, werk van gaat maken. Want dat is een realiteit. Wonen is een groot probleem in onze stad, zeker betaalbaar wonen. Ik denk dat we er absoluut iets aan moeten doen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Maes, dank u wel voor uw vraag. Ik ga moeten beginnen met een kleine rechtzetting, want u heeft zich gebaseerd op de cijfers van de VMSW, maar die zijn niet volledig up-to-date. Dus op 31 december 2019 is dat cijfer niet 1.840 zoals u zei, maar 1.804. Maar natuurlijk, de conclusie die erop gemaakt wordt, allé, de conclusie die daarop wordt gemaakt, dat het aantal nieuwe woningen gerealiseerd in 2020 onvoldoende is om de leegstand, allé, om de bijkomende leegstand op te vangen, die moet ook wel wat genuanceerd worden. Nu, ... Ja, ik weet het, ik weet het, maar ik zeg het ook gewoon. Dat cijfer, dat is niet meer volledig up-to-date. Het is daarmee dat ik het een beetje wil bijsturen. Nu, de leegstand, wat u zegt, dat klopt ook wel voor een stuk. De leegstand die is na 2017 effectief gegroeid, maar er zijn ook een aantal verklaringen voor. Ik ga - mijn collega Hanssens heeft mij dat geleerd - altijd drie zaken aanduiden. Ik ga dat ook doen. Dus reden nr. één, de procedure voor het bekomen van een FS3-lening bij de VMSW, die is sinds 2017 veel zwaarder geworden. Hoofdrede daarvoor is dat de VMSW eerder voorstander is van groepsrenovatie - zoals we dat nu gaan doen in het Peter Benoitpark - in plaats van individuele renovaties. En de doorlooptijd voor de goedkeuring van zo'n lening, dat bedraagt eigenlijk al minimaal 6 maanden.

Tweede verklaring, is dat de kwalitatieve eisen voor het herverhuren van een woning, die liggen veel hoger - terecht ook - dan pakweg 10 jaar geleden. Dus het direct herverhuren van een

oudere woning is niet altijd mogelijk. Er zijn veel oudere woningen die er bijkomen. Vooral in de Clementwijk en zoals u zei ook inderdaad in de Priesteragiewijk. Veel van die woningen zijn inderdaad oud en versleten. En gewoon een nieuwe keuken of een nieuwe badkamer is niet meer voldoende. Daar moeten nieuwe nutsleidingen, er moeten infrastructurele werken gebeuren, omdat veel van die woningen niet meer conform de huidige code zijn. Te weinig lichtinval, te kleine badkamer, te kleine leefruimte. Dus er moet wel echt, dat kost ook heel veel geld. Er moet serieus over nagedacht worden. Dus zo'n opmaak van een renovatiedossier, dat vraagt nazicht en tijd. Over de Priesteragiewijk kan ik straks, zal ik seffens ook nog iets meer zeggen, omdat dat wel een specifiek dossier is. Ook een probleem, is dat eigenlijk 1/3^e van de leegstand die wij hebben, is wat ze noemen frictieleegstand. Dus dat zijn, hoe deden we het vóór 2021? Een sociale woning komt leeg, wij schrijven de kandidaat-huurder die vanboven op de lijst staat schrijven wij aan. Maar 60 % weigert het eerste aanbod. Dus die mensen hebben een paar weken bedenktijd. 60 % zegt dan van sorry, we willen niet ingaan op de woning die u ons aanbiedt. Moet er een nieuwe huurder aangeschreven worden. Dus op die manier kan een woning wel een paar maanden leegstaan door die frictieleegstand. We hebben die methodiek nu gewijzigd. Nu schrijven we eigenlijk direct meerdere kandidaat-huurders aan. Die kunnen dan allemaal komen kijken. En mocht diegene die vanboven op de lijst staan weigeren, dan is het de 2^e, direct de 3^e, direct de 4^e om die frictieleegstand te vermijden. Nu, de huisvestingsmaatschappij bouwt ook veel nieuwbouw. Het laatste decennium zijn er 380 nieuwe woningen gebouwd. Komt neer op 35 per jaar. Ze renoveren ook veel. Ik zal eventjes wat cijfers geven. 2016 34 woningen totale renovatie, 2017 46 woningen aangepast waarvan 21 totale renovatie, 2018 25 woningen waarvan 16 totale renovatie, 2019 22 woningen in totale renovatie en in 2020 36 woningen aangepakt waarvan 17 een totale renovatie. Ook maar om gewoon te duiden, de huisvestingsmaatschappij is echt wel bezig met hun patrimonium te renoveren, wat ook een verklaring geeft voor de leegstand natuurlijk. Het voorstel vakantiewoning. Wij, dus nadat de procedure voor de lening in 2017 gewijzigd is door de VMSW hebben wij in 2018 voor 4 wijken een globaal renovatiedossier ingediend. En dat dossier is in de loop van 2019 goedgekeurd door de VMSW. Het gaat over de woningen in de Daliaweg, in de Jacob Van Arteveldestraat en 2 groepen van straten in de Clementwijk. Nu, de strategie die de huisvestingsmaatschappij gebruikt, is een rottatiesysteem, dat eigenlijk meer mensen direct laat verhuizen en direct grotere renovaties toelaat dan die vakantiewoningen, want u hebt het zelf gezegd, vakantiewoning is een één op één-renovatie dat ge hebt.

Wij proberen eerder direct dat wat meer geclusterd en gegroepeerd te doen, dat we ineens een groot aantal woningen kunnen renoveren, zoals de VMSW dat eigenlijk ook aan ons vraagt om

te doen. Nu, de Priesteragiewijk, de cijfers die ze mij hebben gegeven, 22 panden staan er leeg, waarvan er 9 buiten het sociale huurstelsel verhuurd worden als noodwoning aan het OCMW en aan het CAW. En de andere 13 panden, die zijn in zo'n slechte staat, dat zelfs sociale hulporganisaties het niet haalbaar achten om die woningen als noodwoning in te zetten. Om maar te zeggen, dan zijn ze echt wel in een heel belabberde staat. Maar wat is het probleem nu van de Priesteragiewijk? Dat is een wijk, die uitgeroepen is als beschermd stadsgezicht. Dus wij kunnen, infrastructuurueel is dat zeer moeilijk om daar iets aan te wijzigen aan de buitenschil en aan de schil van de woning mag er eigenlijk niets veranderen. Maar er moeten wel grote infrastructuurwerken in gebeuren. Er zijn veel van die panden, die niet meer conform zijn de huidige wetgeving. Ik heb het daarstraks gezegd, op vlak van lichtinval, op vlak van ventilatie, op vlak van leefruimtes, allé, oppervlaktes van leefruimte, slaapkamer, badkamer. Dus daar ja, op dit moment is de huisvestingsmaatschappij nog in gesprek, samen met de stad, om te kijken van kijk, hoe kunnen we dat dan wel aanpakken, dat dat, op een manier dat het nog altijd betaalbaar is voor de huisvestingsmaatschappij en dat die woningen ook omgevormd worden naar conforme woningen, die nog altijd groot genoeg zijn om daar mensen in op te vangen. Conclusie, de huisvestingsmaatschappij heeft begrip voor uw bezorgdheid om de leegstand, maar hetgeen dat ik hier heb proberen opsommen en verduidelijken, ja, die geeft wel aan dat de huisvestingsmaatschappij niet stilzit, maar wel volop grondig én de regelgeving in acht houdend, belangrijk inzet in het wegwerken van de leegstand binnen haar patrimonium. En ik moet namens de huisvestingsmaatschappij vragen aan u en aan de raad om het vertrouwen in de organisatie te behouden en hen de nodige tijd en sereniteit te geven om dit op te lossen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, schepen, voor het antwoord. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, ik wou toch even nog repliceren. Ik denk, het gaat niet zozeer over cijfers hé, want ik ga niet ingaan op die cijfers. Het gaat volgens mij over de methodiek in eerste instantie. En wanneer dat die regels, die u opgeeft, die er vanuit de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen worden opgelegd, ja, die zullen in Turnhout ook gelden. En toch kiest men daar voor een andere optie. Dus ook als ik zie bv. in de Don Boscowijk of de Priesteragiewijk of hoe men het ook noemt, er zijn heel veel mensen die hun privéwoning ook renoveren. Dus en die dan toch ook vasthouden aan dat stadszicht. Want dat is een verplichting. Dus, allé, ik denk niet dat dat een element is, wat eigenlijk zodanig kan spelen, dat je geen renovatie kan doen.

Want heel veel privé mensen, die renoveren die woningen, die inderdaad dateren vanuit de jaren '60, eind jaren '60, begin ... Ja, zo iets ongeveer. Dus daar is inderdaad nodig om grondig te renoveren. Maar ik vind dat het toch wel zeer langdurig, allé, lang duurt vooraleer dat blokken eigenlijk en zelfs al zou je ze groeperen en ik weet men heeft in bv. de Hogenakkerstraat heeft men zo'n blok van 4 woningen tegelijkertijd gerenoveerd. Als men die strategie zou aanhouden van een aantal woningen tegelijk, dan kan het niet, want blijkbaar staan er nu 20 woningen. Ik had er maar 18 geteld, maar soit, maakt niet uit. Dus op die manier gaat men toch dat aantal naar omlaag kunnen halen. En ik denk dat men daar ... En natuurlijk hebben wij vertrouwen in de maatschappij, maar ik denk dat onze bekommernis is in eerste instantie dus die wachtlijsten terugdringen en zorgen dat de mensen in een degelijke woning kunnen gehuisvest worden aan een betaalbare prijs. En dat is waar er grote nood aan is. En ik denk in dat opzicht, dat dat ook de insteek en de belangrijkste insteek zou moeten zijn van de maatschappij en van het stadsbestuur. Want het stadsbestuur heeft daar ook een grote verantwoordelijkheid in om te zorgen dat er voldoende betaalbare woningen zijn in onze stad. Dus allé, dat kort toch eventjes als ja, antwoord.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Van der Coelden, als u het kort houdt, geef ik u nog het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, ik hou het altijd kort, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, dat is goed.

VAN DER COELDEN: Nee, ik was nogal, allé, ik was wel verrast door één elementje in de tussenkomst van schepen Callaert. Dat was toen hij zei dat het feit dat de Priesteragiewijk een stadsgezicht zou zijn, dat de renovatie niet gemakkelijk maakt nu. Dat is de eerste keer, dat ik hoor dat de Priesteragiewijk of zelfs een stuk daarvan deel zou uitmaken van een stadsgezicht. Allé, ik ga hier de discussie niet voeren. Ik heb daar ook de elementen of de informatie niet over. Maar dat zou ik toch eens willen, allé, daar zou ik toch iets meer over willen weten. Dat moet ge mij dan toch eens zeggen.

BURGEMEESTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VAN DER COELDEN: Nee, maar ja. Allé, als het in de betekenis is van "we vinden dat die wijk nog een zekere charme heeft en dat die zo goed mogelijk moet kunnen behouden blijven", dat is wel iets anders dan over een stadsgezicht spreken hé qua bescherming en qua mogelijkheden of beperkingen.

MAES: En er wordt volop gerenoveerd hé door iedereen en nog wat hé. Dus ...

VOORZITTER: Goed. Dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan gaan we naar de volgende interpellatie. We blijven eigenlijk bij jou, Kris, verkeersmaatregelen omgeving Puyenbeke en Plezantstraat. En daarvoor is schepen Hanssens aanwezig.

VAN DER COELDEN: Goed. Collega's, ik had in de gemeenteraad van april een punt aan de agenda gezet over de verkeersdruk op de N403, Plezantstraat/Kleibeekstraat/Vlyminckshoek. Ik had dat misschien niet terug op de agenda gezet. Dat ging uiteraard voor een deel ook over de impact van het toekomstige zwembad. Dus ik had dat misschien niet direct terug op de agenda gezet, ware het niet dat ik gelezen had, dat op 19 april het schepencollege een aantal belangrijke beslissingen genomen had rond de mobiliteit in de buurt van het toekomstige zwembad, zeg maar in de Watermolenwijk. En daar zou ik graag toch iets meer over willen zeggen. Als ik die beslissingen van het college van 19 april heel kort moet samenvatten, dat gaat over de invoering en dat hebben we hier daarjuist goedgekeurd – of jullie dan toch – van de zone 30 in de Watermolenstraat en de Watermolendreef. Dat gaat over een aantal circulatiemaatregelen in de wijk rond zeg maar de Paddeschootdreef/Hugo Verrieststraat. En dat gaat over de invoering van de blauwe zone in diezelfde wijk, ja, om de mogelijke parkeerdruk van het toekomstige zwembad te vermijden. Als ge het mij vraagt, zijn dat een aantal evidente maatregelen, die genomen worden. Schepen Hanssens, in zijn eigen taalgebruik, zou dat waarschijnlijk een aantal Quick Wins durven noemen. Maar dat zijn naar mijn aanvoelen geen definitieve of sluitende oplossingen voor de mobiliteitsproblemen in die wijk momenteel en voor hetgeen er zit aan te komen. Ik denk in de eerste plaats, dat er een aantal specifieke knelpunten niet worden aangepakt. Of dat men het nalaat om maatregelen te nemen in deze set van maatregelen. Ik was er zelf bij op één van die wijkwandelingen, die georganiseerd zijn rond het nieuwe project op de Sportkring. En daar waren onder andere een aantal mensen, die zich afvroegen waarom in de H. Consciencestraat ook geen éénrichtingsverkeer wordt ingevoerd. Ik denk dat dat een pertinente vraag is. Als ge in de rest van quasi heel die wijk werkt met éénrichtingsverkeer, ja, waarom daar dan niet? Wat daar ook gezegd werd en wat ook naar voor komt in de resultaten van de publieke bevraging rond het nieuwe zwembad, ja, dat is dat er toch wel een verschil is nu tussen zeg maar de ene, de oostelijke kant van de wijk – Paddeschootdreef, Rodenbachstraat en dergelijke meer – waar een aantal maatregelen genomen worden – terecht – en de westelijke kant van de wijk – Ernest Claeslaan, Felix Timmermanslaan, Lage Bokstraat – waar – tenzij dat ik er overgekeken heb – maar vooralsnog dat soort maatregelen ontbreken, terwijl het risico op ja, bijkomende belasting of noem het sluipverkeer als het zwembad er gaat komen, ja, dat dat toch even groot is dan aan de andere kant van de wijk.

Dat zijn dan misschien – met alle respect voor de mensen die daar wonen – de wat kleinere of punctuele problemen. Wat ook opvalt als ge die maatregelen van 19 april bekijkt, ja, dat is dat in feite de majeure problemen, die toch ook naar voorkomen in de bevraging of in de diverse bevragingen die er geweest zijn van de mensen die daar wonen, ja, dat daar geen oplossingen

naar voorgeschoven worden. Wat frequent naar voorkomt en wat een terechte bezorgdheid is, dat is de situatie op de kruispunten van de Hoge Bokstraat met de Watermolenstraat en van de Plezantstraat met de Watermolendreef. Ja, voorlopig is daar geen oplossing in het verschiet. Wat in de mobiliteitsstudie en in de voorstelling daarvan ook naar voorgeschoven is, dat zijn een aantal ja, noem het meer drastische maatregelen, om de verkeersdruk in die wijk in toom te houden. Op een bepaald moment, daar waren schetsen waarbij dat alle kruispunten van de Rodenbachstraat, van de Hugo Verrieststraat, van andere straten met de Singel ja, dat die fysiek zouden worden afgesloten. Er waren schetsen, waarbij er een knip zou worden uitgevoerd ongeveer ter hoogte van Sportkringplein, tussen de Watermolendreef en de Watermolenstraat. Dat soort maatregelen zit er ook niet in, in dat pakket van 19 april. Dus ja, mijn vraag als ge dat allemaal hoort, ligt nogal voor de hand. Hoe moeten we dat pakket maatregelen, dat op 19 april beslist is, hoe moeten we dat interpreteren? Is dat een voorafname op een ruimer mobiliteitsscenario dat men hoe dan ook zal moeten ontwikkelen voor die wijk om het sluipverkeer te vermijden langs de westelijke kant? Om iets te doen met die kruispunten met de Hoge Bokstraat en de Plezantstraat? Om eventueel ook door meer drastische maatregelen te vermijden, dat de impact van het nieuwe zwembad op de wijk, op heel die omgeving, ja, dat dat te groot wordt? Zit dat er nog aan te komen of wordt dit het ja, waarmee men naar de mensen gaat als oplossing voor de huidige en toekomstige mobiliteitsproblemen in de wijk? En dan misschien toch nog een klein woord over hetgeen dat vorige maand op de agenda stond, nl. de N403, Plezantstraat/Kleibeekstraat/Vlyminckshoek. We hebben daar ook geflyerd in die buurt. Er zijn nogal wat reacties op binnengekomen. En er zijn twee dingen, die daar uitspringen en die ik toch graag nog eens zou willen voorleggen aan de schepen. Ten eerste, de algemene vraag zeg maar in die buurt naar betere fietspaden. Zeker in het stuk vanaf de Leon Vermeirestraat, iets verder richting Vlyminckshoek, waar we natuurlijk aangewezen zijn op AWW als werkbeheerder om daar stappen te zetten en maatregelen te nemen. Is daar een timing van bekend? Weten we daar iets over?

En dan het tweede punt, wat er uitspringt en dat zal u niet verrassen denk ik, schepen, dat is het, allé, wat mij betreft, ge kunt zeggen er zit een verkeerslogica in achter het feit dat het zwaar verkeer weggeleid wordt van de Hoge Bokstraat richting Singel en N403, maar dat is een verkeerslogica, die waarschijnlijk alleen de verkeerstheoretici snappen, maar die voor de modale of de bewoners van die straten, de gewone mensen die daar wonen, niet uit te leggen is. Ge kunt niet uitleggen aan iemand in de Plezantstraat waarom dat ge een vrachtwagen, die van Sint-Pauwels richting de E17 rijdt, waarom die niet door de Hoge Bokstraat mag rijden en waarom dat die via Vlyminckshoek/Kleibeekstraat/Plezantstraat het fameuze kruispunt met de Singel én die Singel richting het rondpunt gestuurd wordt. Ge krijgt dat niet uitgelegd en eerlijk gezegd, ik heb daar ook weinig zin in om dat te proberen uitleggen aan de mensen. Dus allé, ik wil u daar nog eens mee confronteren, schepen. Dat blijft toch en wat mij betreft een terechte vraag, die daar leeft in heel die buurt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u, voorzitter. Ik moet eerlijk zeggen, ik heb niet die beslissing van 19 april nagelezen, maar er is wel een communicatie naar de buurt geweest, waar een aantal van die verkeersmaatregelen naar voor zijn geschoven. En we maken een onderscheid tussen 3 soorten maatregelen, die eigenlijk wel een gevolg zijn geweest van de participatie in die buurt. Er is één, een set maatregelen - en u hebt ze denk ik bijna allemaal opgenoemd - die te maken hebben met de problemen die de wijk vandaag ervaart. Die circulatiemaatregelen zijn een antwoord op de problemen, die de wijk vandaag ervaart. De zone 30, dat gaat in op iets wat mensen vandaag ervaren. Die mogelijke invoering van de blauwe zone - ik kom er subiet op terug - dat is iets waar mensen vandaag ervaren. Het is trouwens ook het wijkgedeelte met de hoogste parkeerdruk in Sint-Niklaas, zowel overdag als 's avonds. Dat is één pakket. Dan heb je een pakket maatregelen, die we toch al vooruitschuiven in de marge van de komst van het zwembad. En dat is wat we eigenlijk gaan doen in die omgeving. En wat we gaan doen rond dat sportkringpark en het zwembad. En dan heb je een derde aantal, een derde groep van maatregelen, waar we eigenlijk zeggen van kijk, laat ons eventjes kijken van hoe de zaken lopen en moeten we dan bijsturen en een pakket maatregelen - en u hebt ze ook opgenoemd - die we hebben voorgeschoven, maar die eigenlijk geen draagvlak hebben in de wijk om ze te nemen, omdat ze te extreem zijn voor de mensen die in de wijk wonen. En dat respecteren we dan ook. Als we dat dan gaan verder detailleren, zou ik eigenlijk zeggen van kijk, die signalen die vanuit de buurt komen en laat ons daar niet flauw over zijn, zowel jullie als wij als iedereen in deze raadzaal heeft die signalen gekregen. Er is een grote bezorgdheid over dat verkeer.

Maar laat ons ook niet vergeten, dat er een mobiliteitseffectenrapport is opgemaakt door een erkend bureau, dat zeer grondig was. En dat zijn niet mijn woorden, maar dat zijn de woorden van onze administratie. En waar een aantal zaken uit voortkomen. En daar hebben wij verder op gebouwd. En dus wat gaan we zeker uitvoeren als gevolg van die MOBER? Voor alle duidelijkheid, als gevolg van de komst van een zwembad en sportkringpark daar. Wat zijn de maatregelen, die we zeker gaan doen? De herinrichting van de schoolomgeving en afspraken met de school om duurzame verplaatsingen te stimuleren. Geen verzwaring van de ochtend- en avondspits voor auto's aan de schoolpoort, maar via de parking van het nieuwe zwembad. Dat is eigenlijk de manier ook, waarop die school vandaag al werkt. Auto's worden opgevangen op de parking van Puyenbeke en van daaraf gaan leerlingen met ouders te voet naar de school. Dat is een goeie manier. Dat zouden we willen vastleggen voor de toekomst. Dit wordt verder uitgewerkt met de school. Daar zijn afspraken met de school over gemaakt om daar samen aan te werken. Een groot genoeg parking. Niet onbelangrijk hé. Een groot genoeg parking, die voorziet in de opvang van alle autoverkeer aan het zwembad. Zelfs in het worstcasescenario van die 500.000 bezoekers, waar niemand gelooft dat we ooit aan gaan geraken. Garantie op dat gebruik van die parking, omdat we ze gratis maken. En we maken ze niet gratis alleen voor de gebruikers en we gaan er zelfs geen tijdslimiet opzetten. We maken ze ook gratis voor de buurtbewoners. Dat is de beste garantie, dat die parking ook zal gebruikt worden. De grote vrees was, dat als we ze betalend zouden maken of korter in tijd van gebruik, dat mensen die wat langer willen blijven, gewoon een plekje gingen zoeken in de wijk. Want dan zeggen ze van dan moeten we dat toch niet betalen. Dat vermijden we daardoor. En tegelijk zorgen we ervoor, dat de buurt er ook een overloopparking heeft voor de buurt. De herinrichting van de Watermolenstraat als een woonstraat. Grote bezorgdheid in de Watermolenstraat is het snelheidsprobleem. Invoeren van zone 30 is één zaak, maar zoals we gezegd hebben, we moeten dat ook proberen af te dwingen in bepaalde straten. En ik denk dat de Watermolenstraat zo'n straat is, waar ge dat echt wel moet afdwingen door maatregelen te nemen en tegelijk maatregelen in de Watermolendreef om die zone 30 ook af te dwingen. Maar dat zal eerder zijn met tactische maatregelen. En zoals je gezegd hebt, die zone 30 invoeren. Maar dat kunnen we nu al doen. Het klopt ook, dat we bereid waren om drastischere maatregelen te nemen, zoals u daarstraks hebt gezegd. En verschillende delen van de Watermolenwijk, en als die verschillende delen van de Watermolenwijk toch te veel hinder zouden ondervinden van het nieuwe zwembad – wat we eigenlijk niet verwachten, want de MOBER wijst niet in die richting – zoals die knip in de Watermolenstraat of het afsluiten van die straten aan de rondweg, ja, daar hebben we van gevoeld, dat gaat te ver voor de mensen.

Ze kunnen zich dat niet voorstellen. Maar dat zijn wel maatregelen, die we bereid zijn om te nemen als ze nodig blijken. Laat ons dat afwachten. We hebben die in de zak. We houden die in onze zak. We kunnen dat nog zien als we ze moeten invoeren in 2024. Maar er is duidelijk gebleken, dat er geen draagvlak is. Dus ja, dan moeten we dat ook niet opdringen, denk ik. En dan zijn er die maatregelen op korte termijn, die gewoon tegemoetkomen aan noden van vandaag. En de circulatiemaatregelen rond de Paddeschootdreef, ja, die gaan ingaan op 1 augustus. De signalisatie is daar trouwens al voor gezet. En inderdaad, één van die punten was H. Consciencestraat éénrichting of tweerichting. Laat ons dat afwachten. We hebben beloofd, dat dat een proefproject ging zijn voor 3 maanden en dan gingen we dat evalueren. Dan ten slotte over de kruispunten en dan rond ik af, voorzitter. Met de twee kruispunten. De MOBER, die wijst uit dat er geen, dat “De verzadigingsgraad van kruispunt Plezantstraat/Watermolen-dreef ...” – en ik citeer uit de MOBER – “... stijgt zeer beperkt, waardoor de afwikkeling vlot kan blijven gebeuren. De verzadigingsgraad vanuit de Watermolenstraat naar de Hoge Bokstraat neemt vooral op woensdag vrij stevig toe. Het effect van bijkomend verkeer wordt hier als beperkt negatief beoordeelt”. Dus wel degelijk een impact, maar beperkt negatief. “Bij wijziging van het voorrangregime ...” – en dat is niet onbelangrijk – “... loopt de maximale wachttijd voor verkeer dat vanuit de Watermolenstraat de Hoge Bokstraat wil oprijden, op tot 47 seconden”. En dat is wel lang. En dus moeten we ons afvragen of die voorrangregel daar wel moet aangepast worden als dat zwembad daar komt. Maar dat zijn eigenlijk maatregelen, waarvan ge zegt van ja, moeten we nu al die beslissingen nemen of wachten we ze liever af. En wij hebben begrepen uit het participatieproces, dat de bevolking liever heeft dat we daar nog eventjes mee wachten. Maar we houden dat wel zeker in de achterzak om te zeggen van ja, hier gaan we nog even mee wachten. Dat was eigenlijk dit ding, maar eigenlijk heeft Kris ook nog een andere vraag gesteld over vrachtverkeer op de N403 en de fietspaden. Deze gemeenteraad heeft 2017 een samenwerkingsovereenkomst getekend met AWW voor een fietspadenproject vanaf km-paal laat ons zeggen 0,8 – dus vanaf waar u gezegd hebt dat het begint – tot aan de Nederlandse grens. Dat is het project. Daar is een studiebureau voor aangesteld. Dat was geraamd op 1,2 miljoen euro. Dus ja, het is meer dan 8 km ook dat zij moeten intekenen, met riolering daarbij. Wij dragen daar een redelijk grote som in dat bedrag ook, omwille van mogelijke rioleringswerken. En die startnota is nog altijd niet afgeleverd, maar zou in – hebben wij van AWW vernomen – toch terug opstarten. En ik hoop dat we dit jaar die startnota goedgekeurd kunnen krijgen, om dan in 2023 een projectnota klaar te hebben. Dat wil dus zeggen dat er ook op planniveau plans op tafel liggen om dan hopelijk in aanbesteding te gaan.

Maar dan is de vraag ook van waar begint men dat aan te leggen en welk stuk gaat men dan eerst doen. Over uw tweede vraag – het is bijna ja, filosofisch – ik heb daar ook weinig zin in om dat uit te leggen. Maar we zullen dat wel moeten blijven uitleggen. Ik kan u wel zeggen, dat de distributie van vrachtverkeer over de Hoge Bokstraat en de Plezantstraat/Kleibeekstraat, dat dat quasi hetzelfde is. Dat er evenveel zwaar verkeer nog door de Hoge Bokstraat rijdt dan door de Plezantstraat/Kleibeekstraat, ondanks de verschillende signalisatie daar op die twee straten ligt. En ons standpunt is eigenlijk, dat in de staat waarin die weg nu is, dat we eigenlijk vrachtverkeer, doorgaand vrachtverkeer – van Sint-Pauwels kan het misschien nog wel komen – maar van verder doorgaand vrachtverkeer eigenlijk niet kan op die assen. Die aannemer van Stekene, ja, die zou eigenlijk E34-E17 moeten volgen in die filosofie. Want die straat is gewoon niet uitgerust om zwaar verkeer te krijgen. En trouwens, die Hoge Bokstraat ook niet. Maar dat heeft eerder met bouwtechnische redenen te maken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u, voorzitter. Ik zal het kort houden mijn repliek. Ik weet niet of ik vorige keer die beeldspraak gebruikt heb, maar we kennen het verhaal van het leger dat verdronk in de zee, die gemiddeld 1 m diep was. En allé, als ik het mobiliteitseffectenrapport las van het zwembad had ik soms ook wel wat die indruk. Er wordt voortdurend gesproken over gemiddelde verkeersintensiteiten, terwijl dat de grote problemen zich natuurlijk voordoen op bepaalde piekmomenten. En dat kunnen zaterdagmiddagen zijn, als er wedstrijden zijn. Dat kunnen zonnige dagen zijn in de zomer als iedereen naar een zwembad trekt. En het is natuurlijk op dat moment, dat de kwetsbare punten in heel het mobiliteitsscenario ook naar voor komen. Als ik moet samenvatten wat de schepen zegt – en dat is geen verwijt, dat is een vaststelling – dan denk ik dat hij, samen met de buurt en misschien samen met ons allemaal – hoopt dat het allemaal nogal zal meevallen als het zover is en dat er geen van die drastische maatregelen moeten genomen worden noch om het verkeer ja, op een meer dwingende manier te leiden of weg te leiden van die wijk, noch om de situatie op die twee kruispunten aan te pakken. Nu, ik hoop het met hem. Ik denk dat niemand hier toewenst dat de wijk zou verstikken onder het verkeer om misschien een wat overdreven beeldspraak te gebruiken. Maar allé, het zal toch voor iedereen, denk ik, bang afwachten worden wat de reële impact wordt van dit grote project - want dat blijft het – op die al bij al toch kwetsbare wijk, waar geen echt grote verkeersassen zitten om dat allemaal op te vangen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan gaan we verder naar de volgende interpellatie, nr. 6 van raadslid Jef Maes, 83 bushaltes minder, wat gaat het stadsbestuur ondernemen? Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u, voorzitter. Ik wil toch wel even opmerken, dat 2 fractieleiders van de meerderheid verdwenen zijn. En blijkbaar zijn ze niet geïnteresseerd in de interpellaties die hier doorgaan en alleen in stemmingen. Maar soit, ik zal mijn interpellatie toch maar beginnen. Ja, maar daar zijn we blij dat ... Soit. 83 bushaltes, we hadden er vorige maand eigenlijk ook al over gesproken. Maar we hebben toen kort na de vorige gemeenteraad de lijst gekregen van welke bushaltes dat er zouden verdwijnen. We hebben die op een kaart uitgezet en als ge die op een kaart uitzet, zoals ik heb het ook op Google Maps op de interpellatie ... Ja, voilà, in Het Laatste Nieuws heeft dat ... Maar ja, ik denk zelfs dat het eerder was opgeladen op E-decision dan dat het in de krant stond. Maar ik ben niet de enige, die de pers bespeelt hé. Er zijn er nog die dat doen. Maar nee, ik denk als je dat in een plan uitzet, dan zie je meteen ook waar dat eigenlijk de knelpunten zitten. En de knelpunten, wij hadden er al op gewezen, Don Boscowijk niets, Clementwijk niets, Nieuwkerken wordt zwaar getroffen. We zijn al blij, dat u in de reactie op een schriftelijke vraag, dat u dus de draai van de bussen aan de school, aan de driehoek van de Pastorijstraat, dat u daar naar een andere oplossing gaat zoeken, want dat is een zeer gevaarlijke situatie die daar zou gecreëerd worden. Kon. Elisabethwijk, in de wijk zelf ook geen bushalte. De Voskenslaan – en daar wil ik toch eventjes bij stilstaan – daar zijn de bewoners toch ook wel bezorgd. Daar zijn 70 nieuwe bewoners in Kriekepitte met een bushalte op dit moment, allé, nog altijd voor hun deur. We hebben daar met de ambtenaar van de mobiliteit over gesproken. Daar zouden werken beginnen aan het kruispunt van de Voskenslaan/Kon. Fabiolapark, waardoor eigenlijk in de toekomst geen bus überhaupt meer zou kunnen passeren. Dus wij zouden toch wel willen vragen om die optie open te houden, zodanig dat er toch eventueel nog een oplossing zou kunnen komen voor een bus daar. De 7 haltes, die nu op dit moment zich in de Industrieparken-Noord en -West bevinden, worden ook geannuleerd. En u zegt dan, dat er aan de rand – en ik denk dan zowel aan de kant van de Dendermondse Steenweg als aan de kant van de Houten Schoen – gaan daar wel bushaltes zijn? Ja en wie dat dan niet te voet wil doen die afstand naar het bedrijf, ja, die kan dan aan het shoppingcenter een deelfiets, een blauwe blue-bike gaan nemen. Maar eigenlijk – en ik denk dat het in globaliteit eigenlijk altijd een beetje het geval is – de haltes komen verder uit mekaar te liggen. Die daartussen liggen, die worden geschrapt. Minimaal 600 m daartussen. Ik denk dat het sowieso duidelijk gaat worden, dat dat een effect gaat hebben op de mobiliteit en op het verkeer. Mensen, die niet de middelen hebben om hun auto te nemen of die niet kunnen fietsen, ja, daar gaat een situatie van vervoersarmoede ontstaan. Mensen, die niet het openbaar vervoer nemen, omdat ze niet op al die plekken willen overstappen en die verschillende middelen willen nemen of niet te voet willen gaan daarnaar, ja, die gaan met de wagen komen.

Dus we gaan meer auto's naar de stad aantrekken. Dus eigenlijk is de vraag van ja, er is nu – en dat is duidelijk door de minister al aangegeven – dat er een aantal maanden, 6 maanden is nu gezegd, het plan wordt uitgesteld. En als ik zowel onze vertegenwoordigers hoor in het Vlaams parlement als de verantwoordelijke van de vakorganisaties, dan zeggen die allemaal dat eigenlijk dat plan niet kan starten vóór 1 januari 2023. En dan is de vraag van, kunnen we daar toch niet nog een aantal dingen doen? En ik heb twee concrete voorstellen. Dat is één, laat ons een commissie organiseren, waar we ook de minister uitnodigen, om duidelijk te maken ja, Sint-Niklaas is wel zwaar getroffen met al die stadsbussen die afgeschaft worden. Ik vraag dat niet zomaar. Omwille van het feit dat in Antwerpen was er ook sprake van een aantal tramlijnen af te schaffen of in te korten. Daar is de minister gaan luisteren naar actiecomités die daarrond actie hebben gevoerd. Het resultaat was, dat die plannen zijn ingetrokken. En als we de minister zover kunnen krijgen om hiernaar te komen luisteren, naar wat het effect is van het verdwijnen van de stadsbussen, hebben we misschien ook daar een effect op die maatregelen. En een tweede element en ik had eigenlijk gehoopt, schepen, dat u die lijst met die te schrappen bushaltes zou bekendmaken, want als wij die bekendmaken, dan krijgen we heel veel reacties. En heel veel mensen, ah ja, die geloven het niet. Die zeggen, allé, wat gaat dit geven voor mij. Dus dit gaat een enorm probleem zijn voor mij. Ik denk dat, mensen beseffen nog niet goed wat er eigenlijk gaat gebeuren als die 83 bushaltes gaan verdwijnen. En ik denk dat het belangrijk is om mensen daarrond te informeren en te kijken op welke manier effectief alternatieven kunnen gezocht worden en gevonden worden. En in de meest getroffen wijken – en ik denk dan bv. Don Boscowijk, Clementwijk, Elisabethwijk, ook Nieuwkerken – kan er toch denk ik, ik vind het belangrijk, dat er informatievergaderingen in post-COVID-periode dan wel te verstaan, zouden best gebeuren om te kijken van ja, wat zijn de problemen die mensen ervaren met deze plannen en op welke manier kan daaraan tegemoetgekomen worden. Want ja, ik denk dat het toch wel zeer verrassend wakker zal worden als die bushalte daar niet meer zal zijn.

VOORZITTER: ... Excuseer. Ik geef het woord aan de schepen.

HANSSSENS: Dank u wel, voorzitter. Ja, Jef, zoals aangegeven eigenlijk in de vorige gemeenteraad zijn veel van de aangehaalde situaties en gevallen gevolg van ja, dat ondertussen bekende of nog niet bekende, maar wel bekende woord “decreet basisbereikbaarheid”, waar er een schrift van focus is van een aanbodgericht openbaar vervoer naar een ... (?) openbaar vervoer. Dat bovendien ook nog eens een keer gefocust is op het woonwerk- en het woonschoolverkeer. En zoals ik toen al zei, mag u dat een slechte zaak vinden dat decreet en mag u het daarmee niet eens zijn, dat is eerbaar, maar dat is de context waarbinnen de vervoerregio en de steden samenwerken met Vlaanderen en De Lijn. Dat is zo. Binnen dat decretaal kader werken wij

constructief aan een nieuw vervoerssysteem, dat wel degelijk de bedoeling heeft om de mobiliteit te reorganiseren tot een efficiënter, maar vooral ook effectiever en dus duurzamer systeem. En ik leg de nadruk op effectief en duurzaam, omdat efficiënt in bepaalde kringen zeer vies klinkt. Voor mij is dat niet zo. Maar vooral effectiever en duurzamer moet de doelstelling zijn. Waar vervoersnetwerken mekaar niet gaan kopiëren, maar aanvullen. Onze rol als stad daarbij – en ik wik mijn woorden – is om bij de invoering van de principes van dit systeem ervoor te zorgen, dat de scherpe kantjes en ongewilde gevolgen van dit decreet zoveel mogelijk vermeden worden en er afgevijld worden. En daar wil ik wel eventjes dieper op ingaan. En misschien, wat zijn die scherpe kantjes? En misschien ga ik nu een beetje Raoul Hedebouw – ik ben een fan van hem, niet om wat hij zegt, maar soms wel van de manier waarop hij dingen zegt, ik wil nog eens zeggen niet voor wat hij zegt – want goed, met dat nieuwe bussenplan vallen dus een aantal haltes weg of verschuiven een aantal haltes. Die scherpe kantjes, collega's, die scherpe kantjes dat is niet die studente die in de regen 's morgens met haar fiets nu naar het station moet en niet de bus kan pakken. Die scherpe kantjes, dat is ook niet die 50-er, een kwieke 50-er uit de Breedstraat – of is het 60-er al? Hé, het is een complement – die kwieke 66-er uit de Breedstraat die verder moet stappen op weg naar de winkel als hij de bus moet pakken. Om een bushalte zelfstandig te bereiken, zal je inderdaad soms een grotere afstand moeten kunnen overbruggen. En dat is het perspectief, dat je toch ook moet voorhouden. Het is niet omdat een halte ergens verdwijnt, dat je geen bus meer kan pakken. Hij gaat een stukje verder weg zijn, dat klopt. En voor mensen, die zelfstandig die afstand kunnen overbruggen, mag dat geen probleem zijn. Dus voor heel wat inwoners van onze stad zal dit op te lossen zijn door wat verder te stappen - en voor sommigen zal het zelfs dichterbij zijn bepaalde haltes - of door een gebruik van een fiets naar een bushalte of gewoon met de fiets naar de eindhalte van waar ge eigenlijk moet zijn te gaan. Het klopt wel – en daar wil ik de nadruk op leggen vandaag – dat onze aandacht moet gaan naar inwoners die de bus gebruikten, maar die een langere afstand naar een halte niet zelfstandig kunnen afleggen. Want het is daar dat de grootste gevolgen zullen ervaren worden. En het is daar, waar er potentieel is op vervoersarmoede, nl. als ge niet meer daar geraakt en ge zijt alleen maar aangewezen op dat soort vervoer, ja, dan wordt dat wel een probleem.

Nu, om een beter zicht – want ik ga een perspectief geven hé, ik ga een perspectief geven – dus om een beter zicht te krijgen op de ervaring en beleving van inwoners en gebruikers zullen de mobiliteitsdienst en de dienst welzijn in de loop van volgende maand, juni 2021, 3 gebruikersgroepen rond het thema “iedereen mee rond openbaar vervoer of rond vervoer op maat” organiseren. Twee wijkgebonden. Eén in de Clementwijk en één in de Priesteragiewijk. En één algemene, waar we zowel de huidige noden als de toekomstige noden in kaart willen brengen en willen nagaan wat voor gebruikers van belang is om gebruik te maken van oplossingen. En die oplossingen, dat kan alles zijn hé. Dat kan de nieuwe stadslijn zijn. Dat kan, is een Hoppinpunt een oplossing voor u. Is vervoer op maat, maar dan mindervalidecentrale bv. een oplossing? Taxicheques of extra groepsvervoer? Op basis van de conclusies van die gebruikersgroepen zullen we bekijken hoe we hier antwoorden op kunnen formuleren in dit najaar. De twee specifieke vragen, die u stelt op het einde van uw interpellatie, dus dat is het perspectief dat ik wil geven. Heel genuanceerd, wat zijn de groepen, wat zijn de problematiegroepen voor ons, welke oplossingen – dat weet ik nog niet – maar daar gaan we wel op werken. Dat is een belofte. Twee specifieke vragen. De minister uitnodigen voor een commissie. Allé, Jef, laat ons ernstig ook blijven. Ik denk, u hebt vertegenwoordigers in het Vlaams Parlement. Het is daar waar de minister haar beleid moet toelichten en verdedigen. Laat dat daar maar doen. Maar ik wil best weten wat de vragen zijn, die je hebt voor de minister. En ik wil die best doorspelen. Maar ik denk dat ge zelf kanalen hebt om de vragen door te spelen aan de minister zelf. Dat is één ding. Het tweede ben ik minder terughoudend in. Dat is de informatiesessie, maar ik heb daar wel een opmerking bij. Uiteraard moet er een communicatiecampagne opgestart worden, die misschien het begin is van een dialoog, dat weet ik niet. Maar er moet in ieder geval iets opgestart worden. Maar deze moet wel het volledige verhaal kunnen brengen. De reden waarom ik nog niet met lijsten ben naar buitengekomen, is eigenlijk omdat we vastgesteld hebben, dat die lijst van te verdwijnen haltes, dat die nergens is goedgekeurd. Die is niet goedgekeurd door de Vervoerregio, die is ook niet goedgekeurd door een collegebeslissing of door een collegebeslissing in één van de andere gemeenten in onze vervoerregio. Dus is dat heel moeilijk om naar buiten te brengen. Wat is het tweede wat heel moeilijk is naar buiten te brengen? Is natuurlijk als men vanuit Vlaanderen de communicatie niet opstart over wat basisbereikbaarheid betekent en waarom dat we dat doen, als De Lijn niet wil communiceren over de nieuwe lijnen en de haltes die nog gaan bediend worden en als de Vervoerregio nog niet klaar is om te zeggen wat is vervoer op maat dat er gaat aangeboden worden en voor wie gaat dat gelden, ja, dan wordt het wel heel moeilijk te communiceren. Want wat communiceren we dan? Dan creëren we alleen maar meer onzekerheid.

Want het eerste wat iemand zal willen weten is, gaat hier nog een bus rijden? Ga ik er nog opzitten en gaat die nog rijden naar de bestemming dat ik wil? Dat is de vraag waar de mensen mee zitten. Awel en ik kan op dit moment daar geen antwoord op geven, omdat ik die informatie niet heb, volledige informatie niet heb. Maar ook dat de instanties, die die informatie zouden moeten delen, die ook nog niet willen delen. En ik ben er wel een grote voorstander van om gecoördineerd naar buiten te komen met alle informatie die nodig is, zodat we de mensen ook de juiste informatie kunnen geven en ook kunnen geruststellen als er gerust te stellen is of uit te leggen als er iets moet uitgelegd worden. Maar op dit moment kunnen we dat niet doen. Niet in de stand van zaken waar we nu zitten. En u hebt er zelf naar verwezen. We weten niet wanneer dat het nieuwe vervoersplan gaat ingevoerd worden. Er is nu alvast – naar wat ik begrepen heb – wordt er 1 juni naar voorgeschoven. Maar ik heb dezelfde geruchten als u gehoord en dezelfde opmerkingen als u gehoord via mijn eigen netwerken, dat het mogelijks zelfs veel later kan zijn. Dus dan heeft het ook weinig zin om al veel te vroeg ook daarover te communiceren. Maar natuurlijk, u maakt het mij niet makkelijk door elke maand iets te lanceren in de pers natuurlijk, waarbij dat ik dan telkens moet reageren en moet zeggen van eigenlijk kan ik niet volledig reageren op dit verhaal of eigenlijk heb ik het volledige verhaal niet of eigenlijk is het niet aan mij om daarop te reageren. Maar ik denk, op één belangrijk punt geven we perspectief. Over communicatie, volledig eens. Maar laat ons dan echt communiceren met alle informatie, de juiste informatie en het volledige plaatje naar de gebruikers toe. En ik excuseer mij, voorzitter, voor ver over mijn tijd te gaan bij de finish.

VOORZITTER: Ja, excuses aanvaard. Mijnheer Maes en dan een ...

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Hoe zou ik zeggen? Ik kom hier met gemengde gevoelens in een reactie. Aan de ene kant vind ik het positief wat u aan perspectief geeft rond die gebruikersgroepen. Ik denk dat dat inderdaad zeer interessant is om te kijken wat daar uitkomt. Aan de andere kant heb ik wel mijn vragen, als u zegt dat die lijst nergens is goedgekeurd. Die lijst is wel gecommuniceerd vanuit de Vervoerregio. Jullie hebben die aan ons bezorgd. Die is bezorgd ook aan onze vertegenwoordigers in het Vlaams parlement. Dus dat is wel zeer merkwaardig, dat een lijst gecommuniceerd wordt, die nergens zou goedgekeurd zijn. Allé, ik kan alleen maar uit wat u zegt concluderen, dat het daar een enorme chaos is in heel die, in heel dat plan rond die nieuwe ja, dat nieuwe decreet basisbereikbaarheid. Wat is er dan eigenlijk wel waar je op kan steunen en wat is eigenlijk wel wat je kan doen? Ik zal dan ook eens Raoul Hedebouwsgewijs, want dan zeg ik, ik heb een reactie gehad, ik heb het gefilmd, maar ik zal het hier niet laten zien. Maar een reactie van iemand en die zei en die heeft mij gevraagd van kijk, ik woon in de Dalstraat.

Ik heb een rollator en ik ga naar de bus in de Hofstraat. Ik moet daar drie keer voor stoppen, want ik heb een probleem om te stappen met mijn rollator. Oké, op zich nog geen probleem. Hij moet elke week naar het ziekenhuis. Dat gaat ook nog lukken. Maar, zijn moeder die woont op het Glycinenplein. Die mens die weet niet als bus 4 wordt afgeschaft hoe hij naar 't Glycinenplein geraakt. Want dan moet hij op zijn minst van het ziekenhuis bijna of vanaf de Azalealaan te voet naar het Glycinenplein. Dat is 500 m ongeveer. Dus die mens, dat gaat een gigantisch probleem zijn. Dat is wat uiteindelijk de realiteit is voor veel mensen, die dat nu aan ons signaleren. Ja, blijkbaar kunnen we zeggen, het Glycinenplein, misschien wordt het toch behouden. Laat het ons bekijken. Maar ik denk, het zijn twee aspecten. Ik heb de indruk dat het chaos is op vlak, binnen de Vervoerregio, binnen de Vlaamse regering en anderzijds vind ik het positief dat er 3 gebruikersgroepen gaan gecreëerd worden om te kijken op welke manier dat er tegemoet kan gekomen worden aan de problemen die er zijn. En inderdaad, er wordt vervoersarmoede gecreëerd, hoe je het draait of keert. En ik denk dat het belangrijk is om daar een oplossing voor te bieden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Van der Coelden, kort zoals gewoonlijk.

VAN DER COELDEN: Ja, als ik eerst mijn professionele pet eventjes mag opzetten, dan moet ik wel schepen Hanssens gelijk geven over het statuut van die informatie, die de ronde gaat over die bushaltes. Hoe die, want binnen onze partijbeweging circuleert die informatie ook. Ik heb er geen gebruik van gemaakt. Maar dat circuleert. Maar dat klopt inderdaad, dat dat nog geen beslissingen zijn. Dat dat voorstellen zijn, die vanuit De Lijn besproken worden met de gemeenten. Dus in die zin denk ik dat de schepen daar correct geantwoord heeft. Ten tweede wil ik kort iets zeggen over het idee van die gebruikersgroep. Ik vind dat een heel mooi idee om op die manier tewerk te gaan. Ik heb er alleen maar twee bedenkingen bij, die ik toch wil meegeven. Allé, één, probeer echt met de gebruikers te spreken dan en op een open manier. Ik wil hier geen intentieproces maken van de mensen die daarmee bezig zullen zijn, maar probeer zo goed mogelijk de mensen dan te bereiken in die wijken, die daadwerkelijk die bus nemen of die aangewezen zijn op die bus. En probeer daar inderdaad te polsen hoe ze er tegenover staan. En mijn tweede bedenking, maar ook dat zou ik niet graag hebben dat dat te negatief overkomt, als ge, allé, ge moet zelfs niet ver kijken hoor, kijk naar Gent of naar Brussel of naar heel wat andere plaatsen, het openbaar vervoer daar is een vervoersmiddel gelijk een ander. Ik ga niet zeggen dat het hip is om het openbaar vervoer te nemen. Dat kan, Jef. Ik ga niet zeggen dat het hip is, maar het is daar wel allé, een belangrijk vervoersmiddel en een vervoersmiddel dat bij manier van spreken op gelijke voet behandeld wordt met de auto, met de fiets, met te voet gaan en noem maar op.

Terwijl dat ik de indruk heb, allé, als ik uw verhaal hoor – en ik zeg het, ik wil ook daar geen intentieproces maken – maar we mogen niet naar een situatie gaan, dat we tegen de mensen zeggen ja, maar ja, ge pakt nu wel de bus, maar in feite kun jij toch ook te voet gaan of ge kunt toch fietsen of als ge het een beetje goed regelt, heb je zelfs een auto ter beschikking. Allé, op dat moment denk ik dat we de bus in de hoek aan het zetten zijn van een soort laatste redmiddel voor mensen, die echt niet op een andere manier uit de voeten komen, terwijl dat het openbaar vervoer in een moderne stad, in een moderne samenleving veel meer is dan dat en in feite een vervoersmiddel is dat zelfs niet op gelijke voet staat met anderen, maar dat ten opzichte van de auto een duidelijke meerwaarde heeft, omdat het ecologischer is, duurzamer is en veel compacter is, veel minder ruimte inneemt ook dan het individueel autogebruik. Dus allé, ik heb de indruk dat we soms te veel in dat verhaal verglijden en minder – al is het door de omstandigheden van het feit dat we hier niet comfortabel zitten in die situatie van de basisbereikbaarheid – maar dat we op die manier de bus bijna aan het framen zijn in een frame waar hij echt niet thuishoort.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. ... Excuseer. En dan is er nog de interpellatie van mevrouw Baeten, fietsveiligheid in de stad. Mijn micro stond niet aan. Mevrouw Baeten, u hebt het woord. Excuseer.

BAETEN: Geen probleem. Dank u wel, voorzitter. Schepen, deze gemeenteraad stond het mobiliteitsplan en de aangepaste zone 30 centraal. En het leek mij een ideaal moment om ook de fietstoestand en de fietsveiligheid in onze stad aan te halen. Ik denk dat fietsveiligheid en fietsbeleid gaat heel ruim, heeft een integrale aanpak nodig en de zone 30 is al één van die zaken, dat de zwakke weggebruiker ten goede komt. Maar uiteraard wil ik het moment aangrijpen om toch extra ambitie te tonen als het komt op fietsveiligheid. Het is zo, dat de cijfers van ongevallen, waarbij fietsers betrokken zijn, de laatste jaren helaas nog stijgen. In minder dan 8 maand tijd was het zo, dat er 127 ongevallen waren. Ik denk dat cijfers waren uit 2020-2019 en dat dat alleen nog maar in een stijgende trend is. Het is zo, dat dat ongevallen zijn waar niet altijd een auto bij betrokken is. Dus zone 30 of ingrepen met auto's heeft er niet altijd mee te maken. Maar het heeft vaak te maken met de fietsinfrastructuur of de onvoorzichtigheid van het rijgedrag van de fietsers zelf, iets wat ook daarjuist Frans Wymeersch terecht ook wel aanhaalde, dat het soms ook gaat over onvoorzichtig rijgedrag. Maar veel heeft te maken met de fietsinfrastructuur ook. En dat blijkt uit heel wat onderzoek. En 2 maand geleden heb ik een schriftelijke vraag gesteld naar die fietsinfrastructuur, naar het aantal fietspaden in onze stad.

En ik was daar toch een beetje teleurgesteld in, zeker van een stad die zegt of toch de ambitie heeft om echt een fietsvriendelijke en een fietsveilige stad te zijn, dat maar 30 % van al onze

straten fietsinfrastructuur hebben. En maar ja, een aantal straten hebben echt fietspaden, waarbij dat vrijliggend is en je je dus als fietser volledig veilig kan voelen. Het is zo, dat uit heel, allé, uit de cijfers ook van Lydia Peeters, de minister van mobiliteit, blijkt dat 80 % van de Vlamingen vindt, dat de fietsinfrastructuur nog beter kan. Maar 20 % is echt tevreden. En de grootste vraag is echt die vrijliggende fietspaden. Dat staat bij elke leeftijdscategorie. Van de kleinste fietsertjes, tot ouders die hun kleine jonge fietsers op straat sturen, tot de oudste en de meest ervaren fietsfanaat is de grootste vraag van ja, doe toch iets aan veilige fietspaden. En het is dan ook niet verwonderend dat een organisatie zoals de Fietsersbond daar ook al heel lang voor pleit. Gezien het late uur ga ik direct tot mijn twee vragen komen, schepen. Ik denk dat iedereen de kans heeft gehad om de volledige tussenkomst te lezen. Maar mijn vraag is ja, welke verdere stappen zal u ondernemen om de fietsveiligheid te verhogen in die 19 fietsstraten? Fietsstraten zijn een goede oplossing, maar wanneer autoverkeer in die fietsstraten blijft, dan zie je toch dat er frictie tussen automobilisten en tussen fietsers is. Dat fietsers zich niet altijd veilig voelen, vaak opgejaagd voelen. Er blijft vaak sluipverkeer. Dus hoe wil u toch die veiligheid verder garanderen? En hebben de diensten een inventaris van de zogezegde moordstrookjes op ons grondgebied, waar de fietsers de baan op moeten, zonder een veilige afstand te kunnen nemen of een vrijliggend of verhoogd fietspad? En zo ja, welke straten zal u prioritair aanpakken in uw fietsinvesteringsplan? En zo neen, zou ik graag de suggestie doen – en die kon u ook lezen – om een dergelijke inventaris op te stellen, in samenwerking met de fietsende bevolking, met eventueel ook de scholen, die denk ik een belangrijke rol spelen. Want er is een groot verschil tussen ja, tijdens de schooluren, wanneer er heel veel fietsers en ook jonge fietsers op de baan zijn en natuurlijk de uren erna en organisaties zoals de Fietsersbond. Ik denk dat het een mooi participatief traject zou kunnen zijn, waarin burgers vanuit hun ervaring, maar ook bezorgdheden, de knelpunten kunnen aanbrengen in onze stad.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u wel. Mevrouw Baeten, u hebt het goed gezegd. We spreken graag de ambitie uit om een fietsstad te worden. Maar u zal mij of enig lid van het college nooit horen zeggen, dat we een fietsstad zijn. En ik denk dat het gezond, van een gezonde insteek getuigt om dat eigenlijk nooit te claimen. Want we zijn eigenlijk nooit klaar met die opdracht. Ook al stellen we ons kandidaat om fietsstad te worden van Vlaanderen, wil nog niet zeggen dat we denken dat we het zelf zijn. Dat is aan de beoordeling van anderen.

Tweede wat ik graag zou willen zeggen, voor ik op uw antwoorden inga, is toch dat we moeten opletten met statistieken. Als we zelf naar de cijfers van Sint-Niklaas kijken – en ik kijk eventjes naar 2019 als laatste normaal jaar, want vorig jaar waren er opmerkelijk minder ongevallen,

maar ik relateer dat voor de gemakkelijkerheid ook aan de corona-omstandigheden en het feit dat er veel minder verkeer op onze banen was – moet ik toch wel zeggen dat 7 op die 10 ongevallen die fietsers hebben met gemotoriseerd verkeer is een slechts 16 % zogenaamde eenzijdige ongevallen, waar een fietser zonder een andere partij of met een obstakel in aanraking komt. Infrastructuur is belangrijk en dat betwist niemand. Maar het kan ook niet de ambitie zijn van een stad om alle 550 straten in Sint-Niklaas met fietspaden aan te leggen. Dat is net realistisch. Er is vaak geen plaats voor. En dat is ook niet altijd gewenst. In woonwijken, doodlopende straten, afgelegen stukken gaan we waarschijnlijk nooit fietsinfrastructuur aanleggen. En waarom is dat? Alhoewel dat fietsinfrastructuur – en dat is mijn derde puntje eigenlijk – een cruciaal element is in een stad, die een fietsstad wil worden, het verre van het enige is dat meespeelt. Een fietsstad worden doen we door een integraal fietsbeleid te voeren. En dat betekent niet alleen infrastructuur, maar ook cultuur, communicatie en service, zoals we het eigenlijk in ons mobiliteitsplan hebben opgenomen. Maar ook minder evidente acties zoals fietscursussen organiseren, recent de fietsbibliotheek die wordt geopend en andere servicegerelateerde diensten aan te bieden. Ons fietsbeleid is correct één van de vier strategische pijlers van ons mobiliteitsbeleid, maar die vier strategische pijlers die kunnen alleen maar werken als ze tezamen werken. Zo hebt u ook correct aangegeven dat een zone 30 invoeren ook een deel is van het fietsbeleid. Een circulatieplan invoeren een deel is van fietsbeleid. Een parkeerbeleid voeren, waar ge naar geclusterd parkeren gaat, dat is ook fietsbeleid. Waarom? Omdat ge minder conflicten krijgt op straatniveau. Dus dat maakt allemaal hoe ge een fietsstad wordt. Nu, naar uw twee vragen toe, die heel pertinent zijn - en zeker de tweede vraag - voor de fietsstraten, is het zo dat recentelijk – en recentelijk betekent het begin van deze maand – het fietsberaad een gids heeft uitgegeven naar hoe en wanneer dat je fietsstraten moet invoeren. En het is absoluut onze bedoeling om onze fietsstraten volledig conform dat vademecum zal ik maar zeggen van een fietsstraat of die richtlijnen van de fietsstraten in te richten. Dat zal niet allemaal tegelijk gebeuren, maar bij een nieuwe aanleg of bij heraanleg of aanpassingen, dan gaan we wel die principes heel concreet toepassen. En dat gaat helpen in de herkenbaarheid, maar ook het naleven van die fietsstraten. Dat is bovendien ook een kwestie van cultuur. En ik weet dat mensen dat heel vermoeiend vinden, want de eerste fietsstraat hebben we ingevoerd in 2013. We zijn nu al 8 jaar verder. Ge zou verwachten dat mensen weten wat ze moeten doen in een fietsstraat. Maar dat is vaak dus nog altijd niet het geval.

Ge moet blijven inzetten op die sensibilisering, blijven inzetten op die filmpjes. Blijven inzetten op die banners dat we boven fietsstraten hangen. Blijven inzetten in die Stadskroniek, in de lokale pers om daar blijvend op te hameren. En ten derde, de handhaving. Er zijn het afgelopen

jaar 22 controles geweest op die fietsstraten. Er zijn een aantal PV's uitgeschreven, maar ook daar moet je toch vaststellen, dat heel wat mensen zeggen – klopt dat of klopt dat niet – dat ze niet echt weten hoe ze zich moeten gedragen. Dus laat ons hopen, dat fietsstraten normaal worden. En trouwens, ik kan u aankondigen, maandag beginnen we aan de werken op de Westerlaan, dat de eerste dubbelrichtingsfietsstraat van Sint-Niklaas gaat worden. Dubbelrichtingsfietsstraat voor parkeren, euh voor auto's. Dus de eerste ... Ja, dat is juist. Klein-Hulst is een andere, dat is juist. Maar deze gaan we conform het vademecum aanleggen inderdaad. Uw tweede vraag is een zeer interessante, want u vraagt naar de prioriteiten van ons fietsinfrastructuurbeleid. En in 2016 hebben we het fietsinfrastructuurplan goedgekeurd. En daar staan onze prioriteiten in. En wat waren de prioriteiten? Dat is volop inzetten op die laterale of die radiale fietswegen. De fietssnelwegen en de bovenlokale fietsroutes, die ons verbinden met de gemeenten rondom ons. Daar is toen een 42 prioriteiten uitgekomen. Uit die top 20 van prioriteiten hebben we 15 van de 20 acties uitgevoerd. Die 5 andere zitten helaas bij andere overheden. Bij AWW of bij de provincie als initiatiefnemer voor de fietssnelwegen. Maar, daar is het mee gestopt. En wat wil ik zeggen? Dus die inventarisatie of die opsomming van wat we prioritair vinden, is daar gestopt. En wat we nu moeten doen, is inderdaad samen met de Fietsersbond en andere fietsbewegingen, samen met de gebruikers de tweede prioriteit vanuit ons mobiliteitsplan voor de fietser uittekenen en in kaart brengen. En dat is de kleine fietssingel en de grote fietssingel. De kleine fietssingel en de grote fietssingel maken een kleine en een grote kring rond de stad en in de stad, met de deelgemeenten erbij. Er zijn al stukken heraangelegd. Bv. gans het traject van Sinaai tot in Sint-Niklaas. Dat maakt deel uit van die grote fietssingel. Wel, die fietssingel, daar moeten we nu de inventarisatie van maken. En ervoor zorgen dat die zaken in beeld komen. En daarnaast, ja, stonden nog heel wat fietsinfrastructuurwerken klaar. Ik denk maar aan de fietsbrug over Vijfstraten, ik denk aan de Hoogkamerstraat, de Dendermondse Steenweg, het fietspad langs de Molenbeek. Ja, dat zijn nog allemaal ... De Westerlaan, wat ik daarnet heb gezegd. Dat zijn allemaal stukken nog die uit die eerste fietsinfrastructuurstudie komt. Wel, daar moeten we nu samen met de fietsbewegingen een vervolg aanbieden en dat is iets wat we graag in het najaar zouden terug opstarten.

VOORZITTER: Dank u, schepenen. Mevrouw Baeten?

BAETEN: Ja, dank u wel, voorzitter. Schepen, het was zeker niet mijn bedoeling of mijn vraag om alle straten in heel Sint-Niklaas om die allemaal open te breken en daar fietspaden aan te leggen. Ik denk als we daaraan beginnen, dat we helemaal geen mobiliteit meer kunnen hebben. Maar mijn vraag was vooral om ambitie te tonen en dat op een participatieve manier te doen. Ik denk dat u gestaafd heeft, dat u dat zeker zal doen. Dat u blijvend dat zal doen. En wij zullen dat ook blijvend ja, aanmoedigen. Maar uw reactie, zoals ik van u gewoon ben, stemt mij toch zeker al gerust. En ik ben blij dat ik u misschien toch nog dat extra duwtje nog kon geven.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten. Dan zijn we nu gekomen aan de geheime zitting, maar ik wil eerst de burgemeester nog even aan het woord laten.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, we zijn inderdaad gekomen aan het einde van de openbare zitting. En ik wil toch van de gelegenheid gebruik maken om – ik heb hem onze chef techniek genoemd, Philippe De Meulenaere – andermaal te bedanken voor de technische bijstand en ondersteuning. En ook ja, dus voor het eerst dat nu het ook tot een goed einde gebracht heeft om dus de videostreaming van de gemeenteraad over te brengen. Ik heb hem ook de cijfers eens gevraagd. Dus we zijn nu nog met 17 mensen, die ook die livestream volgen. Waarschijnlijk zijn er ook een aantal raadsleden bij, die op die manier ook onszelf bekijken. Maar dus op het hoogtepunt waren we met 29. Ik wil ook van de gelegenheid gebruik maken – nu ik toch aan het danken ben – om een stille kracht in dit huis te bedanken, die eigenlijk al vele jaren zonder dat ze daar iets voor vraagt, maar dat eigenlijk met heel veel overgave en discretie doet, Linda Van Bastelaer, die namelijk altijd alles wat wij hier urenlang zeggen en debiteren woord voor woord en letter voor letter dus uitschrijft. En Linda is deze week andermaal getroffen familiaal door een overlijden en ik denk dat we ook haar dankbaarheid en mede ook ons medeleven daarvoor mogen uitdrukken. Ten slotte, laten we eindigen in schoonheid of deze dag beter gezegd beginnen in schoonheid. Sommigen onder u hebben al vernomen, dat Sint-Niklaas op muzikaal vlak weer hoge toppen heeft gescheerd. Het juiste voltooid deelwoord. Dus nadat vorige week Hooverphonic dus is doorgedrongen tot de finale – hoe dat dan gelopen is, dat weten we allemaal wel, maar goed, il faut le faire, Raymond en Alex – heeft dus vandaag één van onze jongere stadsgenoten, een zeer beloftevol leerling van Sint-Niklaas, 18 jaar, dus die heeft – Grace – heeft dus The Voice van Vlaanderen op VTM gewonnen. Dat verdient denk ik toch ook wel een klein applaus.

VOORZITTER: Ja, oké? Goed ...